Revista Numărul 30, Ramadan 1433

ANNISAA

Frumusete & Valoare

Special Luna Ramadan

Din paginile revistei

Postul (As-Siyam)
Pagina 10
Postul din luna Ramadan
Pagina 16
Elementele esenţiale ale Postului (Stâlpii Postului)
Pagina 24
Persoanele pentru care este permisă întreruperea Postului cu obligaţia răscumpărării zilelor pierdute
Pagina 28
Zile interzise pentru Post
Pagina 36
Postul voluntar
Pagina 42
Bunele maniere care revin tuturor celor care aplică regulile Islamului
Pagina 50
Fapte permise în timpul Postului
Pagina 56

Fapte care anulează Postul

Pagina 62

Recuperarea zilelor pierdute din luna Ramadan

Pagina 69

Rugăciunile Tarawih

Pagina 73

Noaptea Al-Qadr

Pagina 78

Itikaf

Pagina 81

Zakat

Pagina 94

Supliment culinar „Annisaa”

Pagina 101

Dicţionar al termenilor islamici

Pagina 176

Reguli transliterare

Pagina 181

Redacţia Annisaa

Gabriela Guettat
Redactor Şef

Gabriela Gharabli
Red. Şef Adjunct

Yasmin Dorina
Tehnoredactor

Alya Iacob
Redactor

Mariam Oana
Redactor

Umm Omar
Redactor

Umm Mariya
Redactor

Ionela Noour
Corector

Ne puteți găsi la adresele:

Adresa de email a Revistei Annisaa

revista_annisaa@ymail.com

Adresa blogului Revistei Annisaa

http://revistaannisaa.blogspot.com/

Adresa site-ului Revistei Annisaa

www.annisaa.ro

SURAT AL-BAQARA

(Medinită [87]; 286 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

[Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept şi Îndreptar [Al-Furqan]. Şi oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o ţină ca Post, iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile. Allah vă voieşte uşurarea, nu vă voieşte împovărarea şi să împliniţi acest număr şi să-L preamăriţi pe Allah, pentru că vă călăuzeşte pe calea cea bună. Poate că veţi fi mulţumitori!

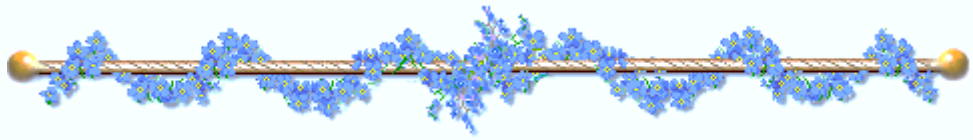
SubhanAllah

Alhamdulilleh

La ilahe illa Allah

Allahu Akbar

Ramadan Mubarak!

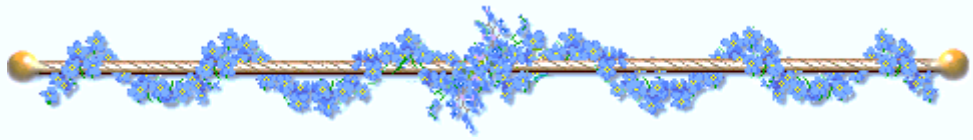

Alhamdulilleh, numai cu voia lui Allah subhanahu wa ta'ala suntem, pentru al treilea an consecutiv, alături de voi, pentru a întâmpina această lună a răsplăţilor, luna Ramadan.

Toate laudele şi binecuvântările fie asupra Profetului nostru iubit, Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, asupra familiei sale, asupra companionilor săi, radhi Allahu anhum, şi asupra tuturor celor care-l vor urma până în Ziua Învierii.

Echipa Redacţiei Annisaa aduce pentru prima dată cititorilor săi, articole din Fiqh şi Sunna, cu tot ceea ce este referitor la luna Ramadan.

Sperăm că aricolele noastre vă vor aduce, inshaAllah, tot ceea ce doreaţi să cunoaşteţi referitor la această lună sacră, lună binecuvântată.

Fie ca Allah Preaînaltul să ne ierte dacă am greşit cu ceva, intenţia noastră fiind pură şi sinceră, în a readuce în inimile şi cunoştinţele voastre tot ceea ce Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a transmis marilor învăţaţi, care, la rândul lor, ne-au lăsat informaţii preţioase în Fiqh şi Sunna.
Allah subhanahu wa ta'ala să aibă milă de noi toţi, să răsplătească munca noastră şi devotamentul vostru, cu care ne urmăriţi, citindu-ne.
Amin!

Gabriela Guettat

Cu adevărat, toată închinarea şi slăvirea
I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
numai pe El Îl adorăm, numai la El
căutăm îndrumare şi numai Lui Îi cerem iertare;
numai la El găsim scăpare şi adăpost
împotriva răului din noi şi a răului
din acţiunile noastre.
Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala
îl călăuzeşte, nimeni şi nimic nu îl poate duce
în rătăcire, iar pe acela pe care Allah
subhanahu wa ta'ala îl rătăceşte, nimeni
şi nimic nu îl poate aduce pe Calea cea Dreaptă.

Mărturisim că nu I se cuvine adorarea
decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
Unicul şi că Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, este
Robul şi Trimisul Său!

Redacţia Annisaa

Încurajaţi prin cuvinte frumoase, pentru a fortifica sufletul şi cereţi prin dua:
„O, Allah! Îndepărtează această suferinţă! O, Stăpânul lumilor, adu însănătoşire, pentru că Tu eşti Vindecătorul! Nu există alt leac, afară de puterea Ta. Redă-le sănătatea, fără să mai rămână urmă de boală!”
Amin, Amin, Amin!
Atunci când un om se plângea de un rău, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, îi spunea:
„Pune mâna pe locul care te doare şi spune *«Bismilleh!»* (de 3 ori), apoi spune:
***«Caut adăpost la Allah şi în Măreţia Lui de răul pe care-l simt şi care mă apasă!»”* (de 7 ori)**
Fie ca Allah Preaînaltul să îi vindece pe toţi fraţii şi surorile noastre care suferă de orice fel de durere!
Amin!

~ Un bun musulman nu îşi uită niciodată fraţii şi surorile care sunt în suferinţă. ~

Redacţia Annisaa

„Doamne, fă-ne pe noi supuşi [musulmani] Ţie şi fă dintre urmaşii noştri o comunitate musulmană [supusă Ţie]! Şi arată-ne nouă rânduielile noastre şi ne iartă pre noi, căci Tu eşti Iertător, Îndurător [At-Tawwab, Ar-Rahim]!”

(Surat Al-Baqara, 2:128)

اللَّهُمَّ اِنِّي لَكَ صُمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَ عَلى رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ
ذَهَبَ الظَّمأُ ، وابْتَلَّتِ العُرُوقُ ، وثَبَتَ الأجرُ إِن شاءَ اللهُ

*Allahumme inni leke **s**umtu, we bike aamentu,*
*we **’aa**la riz**q**ike ef**t**artu*
*Dhahabe**dd**ameu wa ebtelletil_**’au**ruu**q**u,*
we thebetel_ejru inshaAllah.

O, Allah, în Tine cred, şi în voia Ta mă las, şi pentru Tine am ţinut Postul şi pe bunătăţile de la Tine am rupt Postul.
Setea a trecut, venele s-au umezit, iar răsplata este asigurată cu voia Ta!

Postul (As-Siyam)

As-Siyam, în general, înseamnă „abţinerea de la ceva”.

De exemplu, versetul din Nobilul Coran spune:

„Eu I-am juruit Celui Milostiv un Post.”

(Surat Maryam, 19:26),

intenţia fiind astfel pronunţată.

Aceasta înseamnă abţinerea de la mâncare, apă şi relaţii intime, de la răsărit până la apus, cu intenţia explicită de a face aceasta numai de dragul lui Allah subhanahu wa ta’ala.

Virtuţile Postului

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah Preaînaltul a spus:

«Fiecare acţiune a fiului lui Adam este pentru el, cu excepţia Postului, pentru că acesta este numai pentru Mine şi Eu îl voi răsplăti pentru el.»

Postul este un scut. Dacă o persoană posteşte, nu trebuie să folosească un limbaj indecent, nu trebuie să ridice vocea sau să se poarte necorespunzător. Dacă cineva îl provoacă sau se ceartă cu el, trebuie să spună de două ori: «Eu ţin Post». Pe Cel în Mâna căruia se află sufletul lui Mohammed, respiraţia urât mirositoare a celui care posteşte este mai bună în Faţa lui Allah, în Ziua Judecăţii, decât mirosul de mosc. Cel care posteşte este fericit de două ori: atunci când îl întrerupe şi este mulţumit cu aceasta; şi atunci când Îl întâlneşte pe Domnul său, va fi fericit că a postit.”

(relatat de Ahmad, Muslim şi Nasa’i)

O versiune similară a fost înregistrată de Bukhari şi Abu Dawud, dar cu următoarea adăugare:

„El lasă mâncarea, băutura şi dorinţele sale de dragul Meu. Postul lui este pentru Mine şi îl voi răsplăti, şi pentru fiecare faptă bună va primi zece răsplăţi similare.”

Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Postul şi Coranul sunt cele două care vor mijloci pentru robul lui Allah, în Ziua Învierii. Postul va spune:

«O, Doamne, l-am împiedicat de la mâncare şi dorinţele sale, în timpul zilei. Lasă-mă să mijlocesc pentru el.»

Coranul va spune:

«L-am împiedicat de la somnul din timpul nopţii. Lasă-mă să mijlocesc pentru el.»

Şi mijlocirea lor va fi acceptată."

(relatat de Ahmad, cu un lanţ autentic)

Abu Umama, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am mers la Mesagerul lui Allah şi am spus:

«Porunceşte-mi să fac o faptă care îmi va permite să intru în Paradis.»

El a spus:

«Ţine-te de Post, pentru că nu-i este nimic egal.»

Apoi, am mers la el din nou şi a spus:

«Ţine-te de Post.»"

(relatat de Ahmad, Nasa'i şi Al-Hakim, care l-a clasificat sahih)

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Niciun rob nu posteşte o zi de dragul lui Allah, fără ca Allah să nu îndepărteze Focul Iadului la o distanţă de şaptezeci de ani de faţa lui."

(relatat de grup, cu excepţia lui Abu Dawud)

Sahl ibn Sa'd, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Există o poartă a Paradisului, care este numită Ar-Rayyan. În Ziua Învierii, se va spune:

«Unde sunt aceia care au postit?»

Atunci când ultimul dintre ei va trece de poartă, ea se va închide."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Tipuri de Post

Sunt două tipuri de Post:

- obligatoriu;
- voluntar.

Postul obligatoriu poate fi împărţit în trei:

- Postul lunii Ramadan
- Postul de ispăşire sau răscumpărare;
- Postul împlinirii unui jurământ.

Vom discuta, în continuare, despre Postul din luna Ramadan şi despre Postul voluntar.

„Doamne, fă-ne nouă parte bună în această lume şi parte bună în Lumea de Apoi şi apără-ne pe noi de chinurile Focului!”
(Surat Al-Baqara, 2:201)

اَللّهُمَّ اجْعَلْ صِيامي فيهِ صِيامَ الصّائِمينَ وَ قِيامي فيهِ قِيامَ القائِمينَ ، وَ نَبِّهْني فيهِ عَن نَوْمَةِالغافِلينَ ، وَهَبْ لي جُرمي فيهِ يا اِلهَ العالمينَ ، وَاعْفُ عَنّي يا عافِياًعَنِ المُجرِمينَ .

*Allahumme_ja’l **s**iyaamyi fiihi **s**iyaame**s**_**s**aa’imiine we **q**iyaami fiihi **q**iyaamel_**q**aaimiine we nebbihnii fiihi **’aa**n neuumetil_gh**a**afiliine we heb lii giurmii fiihi yaa ilahel_**’a**lemiine wa’afu **’a**nnii yaa **’a**afiyen **’aa**nil_mujrimiin.*

O, Allah, fă ca Postul meu să fie unul precum al celor care postesc cu sinceritate şi Rugăciunea mea să fie ca a acelora care stau în Rugăciune supuşi; trezeşte-mă din somnul nepăsător şi iartă-mi păcatele, o, Stăpânul lumilor.
Iartă-mă, o, Tu, Iertătorul păcătoşilor!

Postul din luna Ramadan

În conformitate cu Nobilul Coran şi Sunna, Postul din luna Ramadan este obligatoriu. Dovada din Coran constă în următoarele două versete:

„O, voi, cei care credeţi, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], aşa cum le-a fost prescris şi celor dinaintea voastră – Poate că veţi fi cu frică!”

(Surat Al-Baqara, 2:183)

şi

„[Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul, drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept şi Îndreptar [*Al-Furqan*]. Şi oricare dintre voi care este prezent în această lună, să o ţină ca Post (...)”

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Din Sunna avem următoarea relatare a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam:

„Islamul este construit pe (următorii) cinci stâlpi: mărturisirea că nu există alt dumnezeu în afară de Allah şi că Mohammed este Mesagerul Său, împlinirea Rugăciunii, oferirea Zakat-ului, Postul lunii Ramadan şi Pelerinajul la Mecca.”

Talhah ibn Ubaidullah, radhi Allahu anhu, a relatat că un om a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, şi l-a întrebat:

„«Mesager al lui Allah, spune-mi ce îmi cere Allah în privinţa Postului?»

El a răspuns:

«Luna Ramadan.»

Omul a întrebat:

«Există alt Post?»

Profetul a răspuns:

«Nu, numai dacă faci acest lucru voluntar.»”

Toată comunitatea musulmană este de acord că Postul lunii Ramadan e obligatoriu. El este unul dintre stâlpii Islamului şi dacă cineva neagă aceasta, nu poate fi numit musulman.

Virtuţile lunii Ramadan şi faptele din această lună

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Luna binecuvântată a venit pentru voi toţi. Este luna în care Allah v-a poruncit vouă tuturor să postiţi. În timpul acesteia, porţile Raiului sunt deschise, porţile Iadului sunt închise, iar Sheitan este înlănţuit. În această lună, există o noapte care este mai bună decât o mie de luni. Oricine este lipsit de

binele din ea, acela este într-adevăr lipsit de măreţie.»”

(relatat de Ahmad, Nasa’i şi Bayhaqi)

Arfajah, radhi Allahu anhu, spune referitor la aceasta:

„Eram cu Utbah ibn Farqad, în timp ce discutam despre luna Ramadan. A venit şi un companion al Profetului. Atunci când Utbah l-a văzut, s-a ruşinat şi a tăcut. Bărbatul (companionul) a vorbit despre luna Ramadan, zicând:

«L-am auzit pe Mesagerul lui Allah spunând în timpul lunii Ramadan:

„Porţile Iadului sunt închise, porţile Paradisului sunt deschise şi diavolii sunt înlănţuiţi. Un Înger va striga:

«O, voi cei care intenţionaţi să faceţi fapte bune, aveţi o veste bună. O, voi cei care intenţionaţi să faceţi rău, abţineţi-vă până când se sfârşeşte luna Ramadan.”»”

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Timpul dintre cele cinci Rugăciuni, dintre două Rugăciuni de vineri consecutive şi două luni Ramadan consecutive, aduce iertarea tuturor faptelor petrecute în această perioadă, cu condiţia să fie evitate păcatele grave.”

(relatat de Muslim)

Abu Sa’id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricui posteşte în luna Ramadan, supunându-se în totalitate şi păzindu-se de ceea ce este interzis, îi sunt iertate toate păcatele anterioare.”

(relatat de Ahmad şi Bayhaqi, cu un lanţ bun de relatatori)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine posteşte luna Ramadan cu credinţă, căutând mulţumirea şi răsplata lui Allah, va avea păcatele anterioare iertate.”

(relatat de Ahmad şi ceilalţi culegători de *Sunnan*)

Consecinţele întreruperii Postului în luna Ramadan

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Esenţa Islamului şi bazele Religiei sunt trei (acte), pe care a fost stabilit Islamul. Oricine lasă unul dintre ele, devine necredincios şi sângele lui poate fi vărsat legal. Acestea trei sunt: mărturisirea că nu există alt dumnezeu în afară de Allah, Rugăciunile obligatorii şi Postul lunii Ramadan.”

(relatat de Abu Ya’la şi Ad-Dailimi. Adh-Dhahabi l-a numit sahih)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine întrerupe Postul în timpul lunii Ramadan, fără a avea o scuză pe care Allah ar accepta-o,

nici dacă ar posti continuu, nu ar recupera acea zi.”

(relatat de Abu Dawud, Ibn Majah şi Tirmidhi)

Bukhari a înregistrat de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, în forma marfu’:

„Oricine întrerupe Postul lunii Ramadan fără un motiv legitim sau fără a fi bolnav, nu poate recupera acea zi, chiar dacă ar posti continuu.”

Ibn Mas’ud, radhi Allahu anhu, de asemenea, relatează acest hadith.

Adh-Dhahabi a spus:

„Conform savanţilor musulmani, oricine întrerupe Postul lunii Ramadan fără a fi bolnav, este mai rău decât un desfrânat sau un alcoolic. De fapt, ei se îndoiesc de Islamul lui şi îl suspectează că poate fi un zandiqah şi unul dintre cei care distrug Islamul.”

„Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, aşa cum i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră.”
(Surat Al-Baqara, 2:286)

اَللّهُمَّ قَوِّني فيهِ عَلى اِقامَةِ اَمرِكَ ، وَ اَذِقني فيهِ حَلاوَةِ ذِكْرِكَ ، وَ اَوْزِعْني فيهِ لِأداءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ ، وَاحْفَظْني فيهِ بِحِفظِكَ وَ سَتْرِكَ يا اَبصَرَ النّاظِرينَ .

*Allahumme **q**awwinii fiihi **’aa**laa i**q**aameti emrike we edhi**q**nii fiihi **h**alaaweti dhikrike we euzi’**a**nii fiihi liadaa’i şukrike bikeramike we**h**fe**dh**nii fiihi bi**h**if**dh**ike we setrike yaa eb**s**aran_naa**dh**iriin.*

O, Allah, întărește-mă, să pot urma poruncile Tale; lasă-mă să gust din Amintirea Ta dulce, oferă-mi din Bunătatea Ta, pentru care Îți mulțumesc. Protejează-mă cu protecția Ta și acoperișul Tău, o, Tu, Păzitorul nostru!

Care este dovada sosirii lunii Ramadan?

Acest eveniment este confirmat de apariţia Lunii Noi, chiar dacă aceasta este văzută numai de o persoană dreaptă sau de scurgerea celei de-a treizecea zile din luna precedentă, cea a lunii Shaban.

Ibn Omar, radhi Allahu anhu, a spus:

„Oamenii se uitau să vadă Luna Nouă şi atunci când i-am spus Profetului că am văzut-o, a postit şi a poruncit oamenilor să postească."

(relatat de Abu Dawud, Al-Hakim şi Ibn Hibban, care l-a declarat sahih)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a învăţat:

„Posteşte după ce ai văzut Luna Nouă şi întrerupe Postul la sfârşitul lunii, când o vezi. Dacă este ascunsă, aşteaptă până când trece a treizecea zi a lunii Shaban."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Comentând asupra acesteia, Tirmidhi declară:

„Majoritatea cunoscătorilor acţionează în concordanţă cu aceste relatări. Ei spun că este corect să se accepte dovada unei persoane, pentru a determina începutul Postului. Aceasta este opinia lui Ibn Al-Mubarak, Ash-Shafa'i şi Ahmad. An-Nawawi a spus că aceasta este cea mai solidă opinie. În ceea ce priveşte Luna Nouă din luna Shawwal (care semnifică sfârşitul Postului), ea este confirmată de completarea celor treizeci de zile ale lunii Ramadan şi cei mai mulţi savanţi susţin că Luna Nouă trebuie să fie raportată de cel puţin doi martori. Cu toate acestea, Abu Thaur nu face distincţie între Luna Nouă a lunii Shawwal şi cea a lunii Ramadan. În ambele cazuri, el acceptă dovada unui singur martor."

Ibn Rushd spune că:

„Opinia lui Abu Bakr ibn Al-Mundhiri, care este de asemenea şi a lui Abu Thaur şi bănuiesc, cea a şcolii Dhahiri, este susţinută de următorul argument, dat de Abu Bakr Al-Mundhiri:

«Există un acord complet, cu privire la faptul că întreruperea Postului este obligatorie, că abţinerea de la mâncare este bazată pe relatarea unei persoane şi că situaţia trebuie să

fie ca aceea de la începutul şi sfârşitul lunii, pentru că ambele sunt pur şi simplu semne care diferenţiază timpul pentru Post de timpul pentru întreruperea Postului.»"

Ash-Shaukani observă:

„Dacă nu este nimic înregistrat autentic, care să afirme că o persoană poate accepta numai doi martori pentru sfârşitul lunii, atunci este evident, prin analogie, că un singur martor este suficient, aşa cum este suficient şi pentru începutul lunii. Prin urmare, adorarea bazată pe acceptarea unui raport evidenţiază faptul că un singur raport este acceptat în fiecare caz, numai dacă sunt alte dovezi care să specifice particularitatea cazului, aşa cum ar fi numărul martorilor cu privire la ceea ce este legat de avere şi aşa mai departe. Aparent, aceasta este opinia lui Abu Thaur."

Diferenţele de reperare a Lunii

Conform majorităţii învăţaţilor, nu contează dacă Luna Nouă a fost văzută în locaţii diferite. Cu alte cuvinte, după ce Luna Nouă este văzută oriunde în lume, devine obligatoriu pentru musulmani să înceapă Postul, aşa cum Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Posteşte atunci când o vezi şi întrerupe Postul atunci când o vezi."

Acest hadith se adresează în general întregii lumi musulmane şi anume „dacă unul dintre voi vede Luna în orice loc, atunci aceasta va fi văzută de toţi oamenii".

Conform lui Ikrimah, Al-Qasim ibn Mohammed, Salim, Ishaq, opinia corectă printre Hanafi şi opinia aleasă între Shafa'i este: fiecare ţară (sau teritoriu) să ia în considerare propria vedere a Lunii şi nu neapărat să urmeze ceea ce văd ceilalţi. Aceasta este bazată pe ceea ce Kuraib, radhi Allahu anhu, a spus:

„În timp ce eram în Sham, Luna Nouă a lunii Ramadan a apărut joi seara. M-am întors în Medina la sfârşitul lunii. Acolo, Ibn Abbas m-a întrebat:

«Voi când aţi văzut Luna Nouă?»

Eu am răspuns:

«Am văzut-o joi seara.»

El a întrebat:

«Tu ai văzut-o?»

Am spus:

«Da, oamenii au văzut-o şi Mu'awiyya a postit.»

El a zis:

«Dar noi am văzut-o vineri seara. Nu vom întrerupe Postul până când nu vom completa treizeci de zile sau până când nu vom vedea Luna Nouă.»

Am spus:

«Nu este vederea sau Postul lui Mu'awiyya de ajuns pentru tine?»

El a zis:

«Nu... Aceasta este ceea ce a poruncit Mesagerul lui Allah.»"

(relatat de Ahmad, Muslim şi Tirmidhi)

Despre acest hadith, Tirmidhi a spus:

„Este hasan sahih gharib. Savanţii musulmani acţionează conform acestui hadith. Fiecare are modul propriu de observare.”

În *Fath Al-'Alam Sharh Bulugh Al-Maram* este declarat:

„Opinia cea mai apropiată de adevăr este că fiecare teritoriu urmează modul său de observare, la fel şi zonele care îl înconjoară.”

Observarea semilunii de către o singură persoană

Savanţii *Fiqh*-ului sunt de acord că, dacă o persoană vede Luna Nouă, trebuie să postească. Ata contrazice aceasta şi spune că persoana nu trebuie să postească, până când o altă persoană vede Luna Nouă împreună cu ea. Opinia corectă este că persoana să întrerupă Postul, aşa cum au stabilit Ash-Shafa'i şi Abu Thaur.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ţinea şi întrerupea Postul în funcţie de poziţia Lunii. Vederea poziţiei acesteia de către o singură persoană este de ajuns pentru el însuşi şi nu are nevoie de părerea altei persoane.

„Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Şi şterge-ne nouă greşalele noastre şi iartă-ne pre noi şi fii milostiv cu noi! Tu eşti Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioşi!”
(Surat Al-Baqara, 2:286)

اَللّهُمَّ اجعَلني فيهِ مِنَ المُستَغْفِرينَ ، وَ اجعَلني فيهِ مِن عِبادِكَ الصّالحينَ القانِتينَ ، وَ اجعَلني فيهِ مِن اَوْليائِكَ المُقَرَّبينَ ، بِرَأفَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحمينَ.

*Allahumme_j’**aa**lnii fiihi minel_musteghfiriine*
*we_j’**aa**lnii fiihi min ’**ai**baadike**s**_**s**aalihiinel_**q**aanitiine*
*we_j’**aa**lnii fiihi min euliyaa’ikel_mu**q**arrabiine*
*biraefetike yaa er**h**amer_raa**h**imiin.*

O, Allah, așează-mă printre cei care caută iertare. Găsește-mi loc printre robii Tăi cei drepți și supuși, așează-mă printre prietenii Tăi cei mai apropiați, prin Bunătatea Ta, o, Tu, Cel Milostiv!

Elementele esenţiale ale Postului (stâlpii Postului)

Postul are două elemente esenţiale (literal – stâlpi) care trebuie împlinite, pentru a fi valide şi acceptate.

1. Abţinerea de la faptele care întrerup Postul, de la răsăritul Soarelui până la apusul lui

Aceasta se bazează pe versetul:

„Mâncaţi şi beţi până când puteţi să deosebiţi firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor! Apoi ţineţi Postul până noaptea (...)”

(Surat Al-Baqara, 2:187)

Este bazat, de asemenea, şi pe hadith-ul relatat de Adiy ibn Hatim, radhi Allahu anhu, care a spus:

„Atunci când versetul:

«Mâncaţi şi beţi până când puteţi să deosebiţi firul alb de firul negru»

a fost revelat, am luat o aţă albă şi una neagră şi le-am pus sub perna mea. Pe timpul nopţii, m-am uitat la ele să văd dacă le pot diferenţia. Dimineaţa, am fost la Mesagerul lui Allah şi i-am spus despre aceasta, iar el a zis:

«Este negrul nopţii şi albul zilei.»”

(relatat de Bukhari şi Muslim)

2. Intenţia

Allah subhanahu wa ta’ala porunceşte în Nobilul Coran:

„Şi nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credinţă curată şi statornică în Religia Lui.”

(Surat Al-Bayyina, 98:5)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Acţiunile sunt judecate conform intenţiei din spatele lor şi pentru fiecare este ceea ce a intenţionat.”

Intenţia trebuie să fie făcută înainte de Fajr, în fiecare noapte a lunii Ramadan. Acest lucru se bazează pe hadith-ul relatat de Hafsa, radhi Allahu anha, în care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Cel care nu intenţionează să postească înainte de Fajr, nu va posti.”

însemnând: nu va fi acceptat Postul lui.

(relatat de Ahmad, Nasa’i, Tirmidhi, Abu Dawud şi Ibn Majah. Ibn Khuzaima şi Ibn Hibban l-au clasificat sahih)

Pronunţarea intenţiei este valabilă în orice perioadă a nopţii.

Ea nu trebuie spusă cu voce, în realitate este un act al inimii, ce nu implică limba. Acesta este împlinit de intenţia persoanei de a posti, pentru a se supune lui Allah subhanahu wa ta'ala şi pentru a căuta mulţumirea Lui. Dacă cineva mănâncă de suhur, cu intenţia de a posti şi de a se apropia de Allah Preaînaltul prin abstinenţă, înseamnă că persoana şi-a împlinit intenţia. Dacă cineva decide că va posti în ziua următoare, doar de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala, atunci acesta a împlinit intenţia, chiar dacă nu a mâncat de suhur.

În conformitate cu mulţi dintre învăţaţi, intenţia pentru un Post voluntar poate fi făcută în orice moment, înainte de orice masă. Această opinie este bazată pe hadith-ul Aishei, radhi Allahu anha:

„Profetul a venit la noi într-o zi şi a spus:

«Aveţi ceva de mâncare?»

Noi am răspuns:

«Nu.»

El a zis:

«Atunci ţin Post.»"

(relatat de Muslim şi Abu Dawud)

Hanafi şi Shafa'i spun că intenţia trebuie făcută înainte de prânz (pentru Postul voluntar). Opinia lui Ibn Mas'ud şi a lui Ahmad este aceea că intenţia poate fi făcută înainte sau după prânz.

Pentru cine este Postul obligatoriu?

Toţi învăţaţii musulmani au fost de acord că Postul este obligatoriu pentru fiecare musulman sănătos, adult, care nu călătoreşte în acel moment. Cât pentru femeie, ea trebuie să nu fie la menstruaţie sau să aibă o sângerare post-natală. Cei care sunt nebuni, minori, călători, femeile aflate la menstruaţie sau cu sângerare post-natală, cele care alăptează de puţin timp sau gravidele, nu trebuie să postească.

Pentru unii dintre ei, Postul nu este obligatoriu deloc, de exemplu pentru cei care sunt lipsiţi de facultăţile mintale. În cazul minorilor, părinţii sunt tutorii lor şi ar trebui să îi încurajeze să postească. Unii întrerup Postul şi recuperează zilele mai târziu, în timp ce alţii întrerup Postul şi plătesc ispăşire (în acest caz, nu sunt obligaţi să recupereze zilele pierdute). Vom explica fiecare grup cu mai multe detalii, inshaAllah.

Postul necredinciosului şi al nebunului

Postul este un act de adorare în Islam, deci nu este obligatoriu pentru cei nemusulmani. De asemenea, Postul nu este obligatoriu pentru nebuni, din cauza inabilităţii lor de a înţelege ceea ce fac.

Ali, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Creionul a fost ridicat pentru trei grupuri de oameni şi ei nu vor fi responsabili pentru acţiunile

lor: nebunul, până când devine sănătos, cei care dorm, până când se trezesc, şi minorii, până când ajung la pubertate.”

(relatat de Ahmad, Abu Dawud şi Tirmidhi)

Postul minorilor

Pentru că minorii nu sunt obligaţi să postească, este mai bine ca tutorii lor să îi încurajeze să postească, pentru a se obişnui cu Postul de la vârste fragede. Ei postesc atât cât sunt capabili, apoi întrerup Postul. Ar-Rabi’a bint Ma’udh, radhi Allahu anha, a relatat:

„În dimineaţa zilei de Ashura, Mesagerul lui Allah a trimis un om la reşedinţa Ansarilor, spunând:

«Cel care şi-a petrecut dimineaţa postind, să completeze Postul său. Cel care nu şi-a petrecut dimineaţa postind, să postească pentru restul zilei.»

După ce am auzit aceasta, am postit, de asemenea şi copiii noştri. Mergeam la moschee şi făceam jucării umplute cu bumbac, pentru copii. Dacă unul dintre ei începea să plângă din cauza foamei, îi dădeam o jucărie, să se joace până la timpul mesei.”

(relatat de Bukhari şi Muslim)

„Doamne! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit şi dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu eşti Cel Darnic [Al-Wahhab]!”
(Surat ’Al-’Imran, 3:8)

أللّهُمَّ اجْعَلْ صِيامي فيهِ بالشُّكرِ وَ القَبولِ عَلى ماتَرضاهُ وَ يَرضاهُ الرَّسولُ مُحكَمَةً فُرُوعُهُ بِالأُصُوْلِ ، بِحَقِّ سَيِّدِنامُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ ، وَ الحَمدُ للهِ رَبِّ العالمين

*Allahumme_j’**aa**l **s**iyaamii fiihi bişşukri we_l **q**abuuli ’**aa**laa maater**d**aahu we yer**d**aahur_rasuulu mu**h**kemeten furu’**au**hu bil_u**s**uuli, bi**h**a**qq**i seyyidinaa mu**h**ammedin we aaalihi**t**_**t**aahiriine wel**h**amdul_lahi rabbil_’**aa**alemiin.*

O, Allah, fă ca Postul meu să fie demn de apreciere şi acceptat în funcţie de ceea ce Te mulţumeşte şi îi este pe placul Profetului nostru drag, Mohammed, ramurile căruia sunt întărite prin rădăcini, de dragul lui şi familiei sale pure. Laudă lui Allah, Domnul Lumilor!

Persoanele pentru care este permisă întreruperea Postului, cu obligaţia răscumpărării zilelor pierdute

Bărbaţii şi femeile în vârstă pot întrerupe Postul, precum şi cei cu boli cronice, cei care lucrează în condiţii grele şi care nu au alt mijloc de a se întreţine. Toţi aceştia pot întrerupe Postul lor, deoarece acesta le-ar provoca greutăţi, indiferent de perioada anului. Ei sunt obligaţi să hrănească un sărac (meskin), pentru fiecare zi pe care nu o postesc. Învăţaţii musulmani au păreri diferite, în ceea ce priveşte cantitatea de mâncare, de exemplu o sa'a, o jumătate de sa'a sau un mudd. Nu este nimic în Sunna, care să menţioneze exact cantitatea ce trebuie oferită.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Un om bătrân poate întrerupe Postul, dar trebuie să hrănească un sărac, pentru fiecare zi. Dacă face acest lucru, atunci nu mai are de recuperat zilele pierdute."

(relatat de Ad-Daraqutni şi Al-Hakim, care a spus că este sahih)

Bukhari a înregistrat că Ata l-a auzit pe Ibn Abbas, radhi Allahu anhum, recitând versetul:

„Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac] să dea în compensare hrană pentru un sărman."

(Surat Al-Baqara, 2:184)

Apoi, Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a continuat:

„Nu a fost abrogat. Regula se aplică bătrânilor care nu pot posti. Ei trebuie să hrănească un sărac, pentru fiecare zi."

Acest lucru se aplică şi pentru cei bolnavi cronic, care nu pot posti sau cei care lucrează în condiţii dificile, iar Postul ar putea îngreuna situaţia lor. Ambele grupuri trebuie să hrănească un sărac, pentru fiecare zi.

Comentând asupra versetului din Surat Al-Baqara, Sheikh Mohammed Abduh spune:

„Cei menţionaţi în versetul coranic – cei care pot posti, dar nu o fac – sunt bătrânii, bolnavii cronic şi aşa mai departe, şi similar cu aceştia, cei care muncesc în condiţii grele, aşa cum sunt minerii. Aceeaşi regulă se aplică şi prizonierilor condamnaţi pe viaţă la muncă silnică. Ei trebuie să plătească răscumpărare, dacă au mijloacele necesare."

Femeile însărcinate şi cele care alăptează, în cazul în care se tem pentru viaţa lor sau a copi-

lului, pot întrerupe Postul şi vor plăti răscumpărare. Nu trebuie să recupereze zilele pierdute. Abu Dawud a relatat de la Ikrimah că Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus cu privire la versetul:

„Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac] să dea în compensare hrană pentru un sărman."

(Surat Al-Baqara, 2:184)

„Aceasta este o concesie pentru persoanele în vârstă, deoarece ele pot posti. Ele pot întrerupe Postul, însă vor hrăni un sărac, pentru fiecare zi pierdută. De asemenea, acelaşi lucru îl pot face şi femeile însărcinate sau cele care alăptează, dacă se tem pentru viaţa lor sau a copilului."

(relatat de Al-Bazzar)

La sfârşit, este o adăugare:

„Ibn Abbas obişnuia să spună soţiilor sale (atunci când una dintre ele era gravidă):

«Eşti în aceeaşi situaţie cu cei care pot posti, dar nu o fac. Plăteşti răscumpărare şi nu recuperezi această zi mai târziu.»"

(din lanţul de relatatori, Ad-Daraqutni a spus că este sahih)

Nafi' a relatat că Ibn Omar, radhi Allahu anhu, a fost întrebat despre o femeie însărcinată, care se temea pentru copilul ei nenăscut. El a răspuns:

„Poate întrerupe Postul şi să hrănească un sărac, cu un mudd de orz, pentru fiecare zi de Post."

De asemenea, există un hadith care spune:

„Allah a eliberat călătorii de Post şi de jumătate dintre Rugăciuni, şi, de asemenea, pe femeile însărcinate şi pe cele care alăptează de Post."

Conform lui Hanafi, Abu Ubaid şi Abu Thaur, aceste femei au numai de recuperat zilele pierdute de Post, fără a hrăni un sărac, pentru fiecare zi de Post.

Conform lui Ahmad şi Ash-Shafa'i, dacă aceste femei se tem numai pentru viaţa copilului, ele trebuie să plătească răscumpărare şi să recupereze mai târziu aceste zile. Dacă ele se tem numai pentru ele, sau pentru ele şi pentru viaţa copilului, atunci au doar de recuperat aceste zile, mai târziu.

Doamne! Iartă-mă pe mine şi pe părinţii mei şi pe cel care intră în casa mea cu credinţă, ca şi pe dreptcredincioşi şi pe dreptcredincioase, şi nu le spori nelegiuiţilor decât pierderea!”
(Surat Nuh, 71:28)

اَللّهُمَّ لا تَخْذُلني فيهِ لِتَعَرُّضِ مَعصِيَتِكَ ، وَلاتَضرِبني بِسِياطِ نَقِمَتِكَ ، وَ زَحْزِحني فيهِ مِن موُجِباتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَ اَياديكَ يا مُنتَهى رَغْبَةِ الرّاغِبينَ .

*Allahumme laa tekhdhulnii fiihi lite’**aa**rru**d**i me’**as**iyetike, we laa te**d**ribnii bisiyaa**t**i ne**q**imetike, we ze**h**zi**h**nii fiihi min muugibaati sekha**t**ike bimennike we eyaadiike yaa muntehii raghbetir_raaghibiin.*

O, Allah, nu mă lăsa să mă înjosesc prin neascultarea faţă de Tine şi nu mă lovi cu pedepsele Tale. Îndepărtează-mă de motivele Furiei Tale, prin Puterea Ta, o, Tu, Cel care îndeplineşti dorinţele noastre!

Recuperarea zilelor de Post

Este permis pentru cei care nu sunt bolnavi cronic şi pentru călători să întrerupă Postul lunii Ramadan, însă trebuie ca ei să recupereze aceste zile. Allah subhanahu wa ta'ala spune în Nobilul Coran:

„(...) iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile."

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Mu'adh, radhi Allahu anhu, a spus:

„Într-adevăr, Allah a făcut obligatoriu Postul, revelându-i Profetului următorul verset:

„O, voi cei care credeţi, v-a fost statornicit vouă Postul [As-Siyam]"

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Continuând până la:

„Va trebui ca aceia care sunt în stare [să postească, dar nu o fac], să dea în compensare hrană pentru un sărman."

(Surat Al-Baqara, 2:184)

Apoi, cel care a dorit să postească a postit, iar cel care a dorit să hrănească un sărac, l-a hrănit şi aceasta a fost suficient pentru ei. Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

„[Aceste zile sunt] luna Ramadan, în care a fost trimis Coranul."

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Continuând până la:

„Şi oricare dintre voi, care este prezent în această lună, să o ţină ca Post"

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Prin aceste versete, Postul a fost stabilit pentru cei care sunt rezidenţi şi sunt sănătoşi. S-a făcut o concesie pentru cei bolnavi şi pentru călători şi, de asemenea, s-a confirmat hrănirea săracilor de către cei în vârstă, care nu pot posti."

(relatat de Ahmad, Abu Dawud şi Bayhaqi, cu un lanţ sahih de relatatori)

O persoană bolnavă poate întrerupe Postul pe care, dacă l-ar continua, boala i s-ar putea agrava sau acest lucru i-ar putea întârzia vindecarea. În *Al-Mughini* e afirmat:

„Este relatat de la câţiva dintre primii savanţi musulmani, că orice tip de boală permite întreruperea Postului, fie ea o rană la deget sau o durere de măsea. Ei şi-au bazat opinia pe:

- formularea versetului este generală şi se referă la toate tipurile de boală şi

- călătorului îi este permis să

întrerupă Postul, chiar dacă el nu are nevoie şi, prin urmare, acelaşi lucru se aplică şi pentru bolnav.”

De asemenea, aceasta a fost şi opinia lui Bukhari, Ata şi a şcolii Dhahiri.

Cel sănătos, care se teme că se va îmbolnăvi dacă posteşte, poate întrerupe Postul, la fel ca şi cel care este copleşit de foame sau de sete şi se teme că poate muri din această cauză, chiar dacă este rezident şi sănătos. El trebuie să recupereze zilele de Post pe care le-a pierdut. Următoarele două versete sprijină această opinie:

„Şi nu vă ucideţi voi înşivă! Allah este Îndurător [*Rahim*] cu voi!”

(Surat An-Nisa’, 4:29)

Şi:

„Allah vă voieşte uşurarea, nu vă voieşte împovărarea”

(Surat Al-Baqara, 2:185)

Dacă o persoană bolnavă posteşte şi rezistă greutăţii Postului, Postul său este valid, dar neplăcut, pentru că nu acceptă concesiunea pe care Allah subhanahu wa ta’ala i-a dat-o, provocându-şi greutăţi mai mari. Unii dintre companioni, radhi Allahu anhum, posteau în timpul vieţii Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, iar alţii nu (în cazul în care erau bolnavi), urmând, astfel, verdictul dat de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam.

Hamza Al-Aslami, radhi Allahu anhu, a spus:

„«Mesager al lui Allah, mă simt mai în putere atunci când postesc în călătorie. Ar fi greşit dacă aş face acest lucru?»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns:

«Aceasta este o concesie de la Allah. Cel care o ia în seamă, a făcut bine. Oricine iubeşte Postul, nu are nicio vină.»”

(relatat de Muslim)

Abu Sa’id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Călătoream cu Mesagerul lui Allah spre Mecca, în timp ce posteam. Ne-am oprit într-un loc şi Mesagerul lui Allah a spus:

«Vă apropiaţi de inamic. Veţi fi mai puternici dacă întrerupeţi Postul.»

Aceasta a fost o concesie şi unii dintre noi au continuat Postul, alţii l-au întrerupt. Apoi am mers în alt loc şi Profetul a zis:

«Dimineaţă vă veţi întâlni cu duşmanul. Întrerupând Postul, veţi avea mai multă putere.»

Aşa că ne-am întrerupt Postul, considerând aceasta cea mai bună decizie. Apoi, puteam vedea pe unii dintre noi care posteau împreună cu Profetul, în timp ce călătoreau.”

(relatat de Ahmad, Muslim şi Abu Dawud)

Într-o altă relatare, Abu Sa’id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a spus:

„Am luptat sub comanda Mesagerului lui Allah, în timpul lunii Ramadan. Unii dintre noi posteau, alţii nu. Cei care posteau nu au văzut nicio greşeală la cei

care nu posteau, iar cei care nu posteau nu au văzut nicio greşeală la cei care posteau. Ştiau că dacă unul dintre ei avea puterea să postească, făcea acest lucru şi era bine, iar dacă unul dintre ei era slab, îi era permis să întrerupă Postul şi aceasta era bine."

(relatat de Ahmad şi Muslim)

Învăţaţii musulmani au opinii diferite cu privire la Postul în timpul călătoriei, dacă este de preferat sau nu a se posti în timpul acesteia.

Abu Hanifa, Ash-Shafa'i şi Malik sunt de părere că dacă o persoană are capacitatea de a posti, este mai bine pentru ea să o facă, iar dacă nu are capacitatea de a posti, este mai bine să întrerupă Postul.

Ahmad spune că este mai bine să întrerupă Postul. Omar ibn Abd Al-'Aziz a spus:

„Dintre două acţiuni, cea mai bună este cea mai uşoară dintre ele. Dacă este mai uşor pentru cineva să postească decât să amâne acea zi de Post, în acest caz, este mai bine să postească."

Ash-Shaukani a ajuns la concluzia că în cazul în care este dificil pentru o persoană să postească sau să respingă concesiunea, atunci este mai bine pentru ea să nu postească (în timp ce călătoreşte). Similar, dacă o persoană se teme că Postul său în timpul călătoriei ar fi un fel de laudă, atunci este de preferat să întrerupă Postul. Dacă nu întâlneşte aceste condiţii, este de preferat să postească.

Atunci când călătorul face intenţia (în timpul nopţii) de a posti, el poate întrerupe Postul, în timpul zilei.

Jabir ibn Abdullah, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Mesagerul lui Allah a plecat din Mecca, în timpul anului cuceririi Meccăi, postind împreună cu oamenii care erau cu el, până au ajuns la o anumită vale. El a cerut o cană cu apă, pe care a ridicat-o pentru ca oamenii să o poată vedea, apoi a băut din ea. Ulterior, i s-a spus că unii oameni au continuat Postul şi el a zis:

«Aceia sunt cei neascultători, aceia sunt cei neascultători.»"

(relatat de Muslim, Tirmidhi şi Nasa'i. Tirmidhi l-a numit sahih)

Dacă cineva a făcut intenţia de a posti atunci când era rezident, dar apoi s-a decis să călătorească, majoritatea savanţilor susţine că trebuie să postească. Ahmad şi Ishaq au spus că acesta poate întrerupe Postul.

Această opinie este bazată pe relatarea lui Mohammed ibn Ka'b, care a spus:

„Am ajuns la Anas ibn Malik în luna Ramadan, în timp ce el plănuia să călătorească. Animalul său era pregătit, iar el purta hainele pentru călătorie. A cerut ceva de mâncare şi a mâncat. I-am spus:

«Aceasta este Sunna?»

El a răspuns:

«Da.»

Apoi a încălecat şi a plecat."

(relatat de Tirmidhi, care l-a numit hasan)

Ubaid ibn Jubair a spus:

„În timpul lunii Ramadan, am mers pe un vas cu Abu Basra Al-Ghafari, de la Al-Fustat. El a pregătit mâncarea şi a zis:

«Vino şi mănâncă.»

Eu am spus:

«Nu suntem încă în zona oraşului? (pentru că nu se vedeau case)»

Abu Basra a întrebat:

«Te îndepărtezi de Sunna Mesagerului lui Allah?»"

(relatat de Ahmad şi Abu Dawud. Naratatorii sunt de încredere)

Ash-Shaukani afirmă:

„Aceste două ahadith dovedesc faptul că un călător poate întrerupe Postul înainte de a începe călătoria."

Ibn Al-Arabi a spus:

„În ceea ce priveşte hadith-ul lui Anas, acesta este sahih şi dovedeşte faptul că o persoană poate întrerupe Postul în timp ce se pregăteşte pentru călătorie."

Aceasta este opinia corectă.

Tipul călătoriei care permite întreruperea Postului este acelaşi cu cel care permite scurtarea Rugăciunilor.

Ahmad, Abu Dawud, Bayhaqi şi At-Tahawi au înregistrat de la Mansur Al-Kalbi că Dihya ibn Khalifah a călătorit pe o distanţă de un farsakh, în timpul lunii Ramadan. Atunci când şi-a întrerupt Postul, o parte din oamenii care erau cu el au făcut la fel. Unii dintre ei nu au fost de acord cu aceasta. Atunci când s-a întors în oraşul său, Dihya a zis:

„Am văzut astăzi ceva ce nu credeam că voi vedea vreodată. Oamenii s-au îndepărtat de la ghidarea Mesagerului lui Allah şi a companionilor lui."

A spus aceasta cu privire la oamenii care au postit. Apoi a zis:

„O, Allah, ia sufletul meu la Tine!"

Toţi naratorii sunt de încredere, cu excepţia lui Mansur Al-Kalbi, deşi Al-Ijli afirmă credibilitatea lui.

Cei care trebuie să recupereze zilele pierdute

Învăţaţii au fost de acord că este obligatoriu pentru femeile aflate la menstruaţie sau care au sângerare postnatală să întrerupă Postul şi să recupereze aceste zile mai târziu. Bukhari şi Muslim au înregistrat de la Aisha, radhi Allahu anha:

„Atunci când eram la menstruaţie, în timpul vieţii Profetului, ni s-a impus să recuperăm zilele pierdute de Post, dar nu ni s-a impus să recuperăm Rugăciunile pe care le-am pierdut."

„Doamne! Tu îi vei aduna pe oameni într-o Zi, în legătură cu care nu este nicio îndoială. Allah [cu adevărat] nu-Şi calcă făgăduinţa!"
(Surat 'Al-'Imran, 3:9)

اَللّهُمَّ اَعِنّي فيهِ عَلى صِيامِهِ وَ قِيامِهِ ، وَ جَنِّبني فيهِ مِن هَفَواتِهِ وَاثامِهِ ، وَ ارْزُقني فيهِ ذِكْرَكَ بِدَوامِهِ ،بِتَوْفيقِكَ يا هادِيَ المُضِّلينَ .

*Allahumme e'**ai**nnii fiihi '**aa**laa **s**iyaamihi we **q**iyaamihi we gennibnii fiihi min hefewaatihi wea<u>th</u>aamihi wer_zu**q**nii fiihi <u>dh</u>ikrake bidewaamihi biteufii**q**ike yaa haadiyel_mu**dd**iliin.*

O, Allah, ajută-mă să țin Postul și să îmi fac Rugăciunile și ține-mă departe de greșelile și păcatele zilei. Ajută-mă să îmi reamintesc de Tine continuu, pe parcursul zilei, prin ajutorul Tău, o, Tu, Cel care îi îndrepți pe rătăciți!

Zile interzise pentru Post

1. Zilele de Aid

Toţi învăţaţii au fost de acord că un astfel de Post este interzis. Nu contează dacă este un Post obligatoriu sau voluntar.

Omar, radhi Allahu anhu, spune:

„Mesagerul lui Allah a interzis Postul în aceste două zile. În ceea ce priveşte ziua de Aid Al-Fitr, a întreruperii Postului, aceasta este pentru a întrerupe Postul lunii Ramadan. În ziua de Aid Al-Adha, Ziua Sacrificiului, trebuie să mănânci din ceea ce sacrifici."

(relatat de Ahmad, Nasa'i, Tirmidhi, Abu Dawud şi Ibn Majah)

2. Zilele de Tashriq (cele trei zile care urmează Aid-ului Al-Adha)

Nu este permis Postul pe parcursul celor trei zile care urmează Aid-ului Al-Adha.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a trimis pe Abdullah ibn Huzhaqah să anunţe la Mina:

„Nu postiţi aceste zile. Ele sunt pentru mâncare, băutură şi pomenirea lui Allah."

(relatat de Ahmad, cu un lanţ bun)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a trimis o persoană să anunţe:

„Nu postiţi în aceste zile, ele sunt zile pentru mâncare, băutură şi reuniune cu familia."

(relatat de Tabarani, în *Al-Awsat*)

Şcoala Shafa'i permite Postul în zilele de Tashriq, dacă este un motiv pentru Post, pentru un jurământ, răscumpărare sau recuperarea zilelor pierdute din luna Ramadan. Posturile care nu au un motiv special nu sunt permise şi nu există niciun dezacord din acest punct de vedere. Shafa'i a aplicat acelaşi raţionament, pe care l-a avut atunci când a spus că Rugăciunile făcute cu un motiv specific (de exemplu, Rugăciunea de salut a moscheii şi altele) sunt permise chiar şi în timpul în care Rugăciunile sunt interzise.

2. Postul ţinut numai în ziua de vineri

Ziua de vineri este un tip de Aid săptămânal pentru musulmani şi, prin urmare, este interzis Postul în această zi. Cei mai mulţi dintre învăţaţi spun că Postul din această zi este neplăcut, însă nu e unul dintre lucrurile complet interzise.

Dacă cineva posteşte cu o zi înainte sau după ea, sau este ziua unui Post făcut de obicei (de exemplu, în zilele 13, 14 şi 15 ale lunii), sau este ziua de Arafa sau Ashura, atunci Postul în acea vineri nu este neplăcut.

Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a intrat în camera Juwayriei bint Al-Harith, în timp ce ea postea, într-o zi de vineri. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a întrebat-o:

«Ai ţinut Post ieri?»

Ea a răspuns:

«Nu.»

El a spus:

«Intenţionezi să posteşti şi mâine?»

Ea a răspuns:

«Nu.»

Apoi, el a zis:

«Atunci întrerupe-ţi Postul.»"

(relatat de Ahmad şi Nasa'i, cu un lanţ bun)

Amr Al-Ashari a relatat că l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„Într-adevăr, ziua de vineri este Aid pentru voi, prin urmare nu postiţi decât dacă postiţi cu o zi înainte sau după ea."

(relatat de Al-Bazzar, cu un lanţ bun)

Ali, radhi Allahu anhu, a zis:

„Cel care vrea să postească voluntar, trebuie să postească joia, în locul zilei de vineri, pentru că vineri este pentru mâncare, băutură şi pomenire."

(relatat de Ibn Abu Shaibah, cu un lanţ bun)

În cele două *Sahih* (Bukhari şi Muslim), Jabir, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Nu postiţi vinerea, decât dacă postiţi împreună cu ziua dinainte sau de după ea."

Versiunea lui Muslim spune:

„Nu alegeţi noaptea de vineri (noaptea de joi spre vineri) ca noapte specială pentru Rugăciunile de noapte. De asemenea, nu alegeţi vinerea ca zi de Post, cu excepţia cazului în care ea apare în zilele în care postiţi de obicei."

4. Postul ţinut numai în ziua de sâmbătă

Busr As-Salmi a relatat de la sora lui As-Sama, radhi Allahu anha, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu postiţi zilele de sâmbătă, cu excepţia cazului în care este Post obligatoriu. Nu trebuie să postiţi, chiar dacă nu găsiţi nimic de mâncare, puneţi deoparte câteva coji de struguri sau o ramură de copac, pe care să le mestecaţi."

(relatat de Ahmad, Nasa'i, Tirmidhi, Abu Dawud, Ibn Majah

şi Al-Hakim. Al-Hakim a spus că este sahih, în timp ce Tirmidhi l-a numit hasan)

Tirmidhi a spus că ceea ce este neplăcut în acest caz, este ca o persoană să aleagă în mod special ziua de sâmbătă pentru Post, deoarece această zi este celebrată de evrei.

În contradicţie cu ceea ce este relatat mai sus, Umm Salama, radhi Allahu anha, susţine că:

„Profetul obişnuia să postească mai mult în zilele de sâmbătă şi duminică, decât în restul zilelor. El spunea:

«Acestea sunt zilele de Aid ale politeiştilor şi îmi place să mă diferenţiez de ei.»”

(relatat de Ahmad, Bayhaqi, Al-Hakim şi Ibn Kuzaimah, care l-a numit sahih)

Şcolile de Jurisprudenţă Hanafi, Shafa'i şi Hanbali au spus că este neplăcut să se postească numai în ziua de sâmbătă, datorită dovezilor precedente. Maliki se diferenţiază de ei, dar hadith-ul este o dovadă împotriva lui.

5. În „ziua îndoielii”

Amar ibn Yasir, radhi Allahu anhu, a spus:

„Cel care posteşte în „ziua îndoielii” nu l-a ascultat pe Abu Qasim (Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam).”

(relatat de Nasa'i, Tirmidhi, Abu Dawud şi Ibn Majah)

Despre aceasta, Tirmidhi a zis:

„Este un hadith hasan sahih. Majoritatea cunoscătorilor acţionează conform acestuia. Este opinia lui Sufyan Ath-Thaur, Malik ibn Abbas, Abdullah ibn Al-Mubarak, Ash-Shafa'i, Ahmad şi Ishaq, toţi urăsc Postul în „ziua îndoielii”. Majoritatea este de părere că, dacă cineva posteşte într-o asemenea zi şi se dovedeşte a fi parte din luna Ramadan, atunci acea zi trebuie recuperată. Dacă această zi apare în perioada în care persoana posteşte cu regularitate, atunci este permis să postească în acea zi.”

Aşa cum a fost relatat de grup, Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu precedaţi luna Ramadan prin a posti o zi sau două înainte, cu excepţia cazului în care este o zi în care cineva posteşte cu regularitate.”

Despre acest hadith, Tirmidhi a spus:

„Acest hadith este hasan sahih şi învăţaţii acţionează conform lui. Le displace faptul că cineva grăbeşte luna Ramadan, prin faptul că posteşte cu o zi înainte. Dacă cineva posteşte cu regularitate şi această zi apare, atunci, după opinia lor, nu există nicio problemă cu Postul ţinut în acea zi.”

6. În fiecare zi a anului

Este interzis Postul în fiecare zi a anului, pentru că sunt anu-

mite zile în care Postul este interzis. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu este nicio recompensă pentru Postul celui care postește continuu."

(relatat de Ahmad, Bukhari şi Muslim)

Dacă o persoană întrerupe Postul în zilele de Aid şi în zilele de Tashriq, Postul său continuu nu va mai fi considerat neplăcut.

Comentând asupra acestui lucru, Tirmidhi a zis:

„Unui grup de învăţaţi îi displace ideea Postului în fiecare zi, dacă acesta cuprinde zilele de Aid şi zilele de Tashriq. Dacă o persoană întrerupe Postul în aceste zile, acţiunea sa nu va mai fi neplăcută, iar în acest caz, ea nu postește întregul an."

Învăţaţii sunt Malik, Ash-Shafa'i, Ahmad şi Ishaq.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a aprobat lui Hamza Al-Aslami, radhi Allahu anhu, numeroase Posturi, atunci când i-a spus:

„Postește dacă vrei şi întrerupe Postul, dacă vrei."

7. Femeia postește în prezența soţului ei, numai cu permisiunea lui

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a interzis femeii să postească dacă soţul ei este prezent, până când ea are permisiunea lui pentru a posti. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„O femeie să nu postească nici chiar pentru o zi în prezența soţului ei, numai în cazul în care are permisiunea lui, cu excepţia lunii Ramadan."

(relatat de Ahmad, Bukhari şi Muslim)

Învăţaţii au interpretat aceasta ca fiind unul dintre luvrurile interzise şi au permis soţului să oprească Postul soţiei în cazul în care ea postește fără permisiunea lui şi el vrea să aibă relaţii intime cu ea. Acest lucru este adevărat, evident, pentru celelalte zile, care nu sunt în luna Ramadan, caz în care ea nu are nevoie de permisiunea lui. Similar, dacă ea postește fără permisiunea lui, pentru că soţul nu era prezent, el are dreptul să îi întrerupă Postul, atunci când se întoarce.

Dacă soţul este bolnav sau incapabil să aibă relaţii intime, este permis femeii să postească fără acordul soţului, aceasta fiind similar cu cazul în care soţul nu este prezent.

8. Postul Al-Wisal, Postul continuu

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„«Nu faceţi Al-Wisal.»

A spus aceasta de trei ori şi oamenii i-au zis:

«Dar tu faci Al-Wisal, Mesager al lui Allah.»

El a spus:

«Voi nu sunteţi ca mine, în această privinţă. Îmi petrec noaptea într-o asemenea stare, pentru că Allah mă hrăneşte şi îmi dă să beau. Fiţi devotaţi faptelor voastre.»”

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Învăţaţii musulmani spun că această interdicţie implică faptul că actul este neplăcut.

Ahmad şi Ishaq au spus că este permis Postul până la masa din zori, atât timp cât aceasta nu este o dificultate pentru cel care posteşte.

Această opinie este bazată pe ceea ce Bukhari a înregistrat sub autoritatea lui Abu Sa’id Al-Khudri, radhi Allahu anhu:

„Mesagerul lui Allah a spus:

«Nu faceţi Al-Wisal. Dacă unul dintre voi insistă în a face Al-Wisal, el poate continua Postul (după apus), până la masa din zori.»”

„Doamne, noi credem! Iartă-ne nouă greşalele noastre şi fereşte-ne pe noi de chinurile Focului!”
(Surat ’Al-’Imran, 3:16)

اَللّهُمَّ اجْعَلني فيهِ مِنَ المُتَوَكِلينَ عَلَيْكَ ، وَ اجْعَلني فيهِ مِنَ الفائِزينَ لَدَيْكَ ، وَ اجعَلني فيه مِنَ المُقَرَّبينَ اِليكَ بِاِحْسانِكَ يا غايَةَ الطّالبينَ .

*Allahumme_j’**aa**lnii fiihi minel_mutewekiliine ’**aa**leike we_j’**aa**lnii fiihi minel_faa’iziine ledeike we_j’**aa**lnii fiihi minel_mu**q**arrabiine ileyke biihsaanike yaa ghaayete**t**_**t**aalibiin.*

O, Allah, fă-mă să fiu printre cei care se bazează pe Tine, printre cei pe care Tu îi consideri reuşiţi şi fă-mi loc printre cei care sunt aproape de Tine, prin Îndurarea Ta, o, Tu, Cel care oferă satisfacţie!

Postul voluntar

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a îndemnat să postim următoarele zile:

- ❖ şase zile din luna Shawwal;
- ❖ primele zece zile din Dhul Hijja, pentru cei care nu fac Hajj;
- ❖ în luna Muharram.

I. Şase zile din luna Shawwal

Abu Ayyub Al-Ansari, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care posteşte în luna Ramadan, apoi îl urmează cu cele şase zile din luna Shawwal, va fi răsplătit ca şi cum ar fi postit întregul an."

(relatat de grup, cu excepţia lui Bukhari şi Nasa'i)

Potrivit lui Ahmad, cineva poate posti cele şase zile consecutiv sau separat, nicio practică nu este preferată celeilalte. Şcolile de jurisprudenţă Hanafi şi Shafa'i susţin că este preferabil să se postească consecutiv, în zilele de după Aid.

II. Importanţa zilei de Arafa, din Dhul Hijja

- Abu Qatada, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Postul în ziua de Arafa este o spălare a păcatelor pentru doi ani, anul ce a trecut şi cel care vine. Postul în ziua de Ashura este o spălare a păcatelor pentru anul ce a trecut."

(relatat de grup, cu excepţia lui Bukhari şi Tirmidhi)

- Hafsa, radhi Allahu anha, a relatat:

„Sunt patru lucruri pe care Profetul nu le-a abandonat niciodată:

- Postul în ziua de Ashura;
- Postul din primele zece zile din Dhul Hijja;
- Postul celor trei zile din fiecare lună;
- cele două rakaat dinainte de ivirea zorilor."

(relatat de Ahmad şi Nasa'i)

- Uqbah ibn Amr, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Ziua de Arafa, ziua Sacrifici-

ului şi zilele de Tashriq sunt Aid pentru noi, musulmanii, şi ele sunt zile pentru mâncare şi băutură."

(relatat de „cei cinci", cu excepţia lui Ibn Majah. Tirmidhi l-a clasat sahih)

• Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus:

„Mesagerul lui Allah a interzis Postul în ziua de Arafa, pentru cel care este la Arafa."

(relatat de Ahmad, Abu Dawud, Nasa'i şi Ibn Majah)

Tirmidhi a zis:

„Învăţaţii preferă ca în ziua de Arafa să se postească, cu excepţia celui care se află la Arafa."

• Umm Al-Fadl, radhi Allahu anha, a spus:

„Oamenii aveau îndoieli cu privire la faptul că Profetul a postit sau nu, în ziua de Arafa. I-am trimis puţin lapte, pe care l-a băut în timp ce se adresa oamenilor de la Arafa."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a trimis o persoană să anunţe:

„Nu postiţi în aceste zile, ele sunt zile pentru mâncare, băutură şi reunire cu familia."

(relatat de Tabarani, în *Al-Awsat*)

III. Postul din luna Muharram, în special în ziua de Ashura şi ziua de dinainte sau după

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„L-am întrebat pe Profet:

«Care este cea mai bună Rugăciune, după cea obligatorie?»

El a răspuns:

«Cea de la miezul nopţii.»

Am întrebat:

«Care este cel mai bun Post, după Postul din luna Ramadan?»

El a răspuns:

«Luna lui Allah, pe care voi o numiţi Muharram.»"

(relatat de Ahmad, Muslim şi Abu Dawud)

Mu'awiyyah ibn Abu Sufyan, radhi Allahu anhu, a relatat că l-a auzit pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, spunând:

„În ceea ce priveşte ziua de Ashura, nu este obligatoriu pentru voi să o postiţi, aşa cum fac eu. Dacă cineva doreşte să postească, să o facă, iar cel care nu doreşte, nu este obligat să o facă."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Oamenii din tribul Quraish obişnuiau să postească în ziua de Ashura, în perioada de dinainte de Islam, aşa cum a făcut şi Profetul. Atunci când a venit în Medina, încă mai postea această zi şi a ordonat oamenilor să facă la fel. Apoi, când Postul din luna Ramadan a devenit obligatoriu, el a zis:

«Cine doreşte, să postească (Ashura), şi cine nu doreşte, să nu postească.»"

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu,

a relatat:

„Profetul a venit în Medina şi a găsit evreii postind în ziua de Ashura. El i-a întrebat:

«Ce este acest Post?»

Ei au răspuns:

«O zi măreaţă. Allah i-a salvat pe Moise şi pe fiii lui Israel de duşmanii lor în această zi, prin urmare Moise a postit în această zi.»

Profetul a zis:

«Noi avem mai mult drept asupra lui Moise decât aveţi voi.»

Prin urmare, a postit în această zi şi a ordonat oamenilor să facă la fel."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Conform lui Bukhari şi Muslim, Musa Al-Ash'ari, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Evreii celebrează ziua de Ashura drept Aid. Profetul a spus:

«Voi (musulmanii) veţi posti această zi.»"

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Mesagerul lui Allah a postit în ziua de Ashura şi a ordonat oamenilor să postească în această zi. Oamenii au spus:

«Mesager al lui Allah, este ziua pe care evreii şi creştinii o celebrează.»

Profetul a zis:

«Anul viitor vom posti şi a noua zi.»

Profetul a murit înainte ca noul an să vină."

(relatat de Muslim şi Abu Dawud)

Într-o altă versiune, cuvintele au fost:

„Dacă mai trăiesc până anul viitor, vom posti şi ziua a noua.", însemnând a zecea. Aceasta este relatat de Muslim şi Abu Dawud.

Învăţaţii au menţionat că Postul în ziua de Ashura are trei nivele:

- Postul de trei zile, 9, 10 şi 11 din luna Muharram;
- Postul din zilele 9 şi 10;
- Postul numai în ziua de 10.

A fi generos în a aduce acasă provizii, în ziua de Arafa

Jabir, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine este generos cu el şi cu familia sa în ziua de Ashura, se va bucura de Generozitatea lui Allah tot restul anului."

(relatat de Bayhaqi, în *Ash-Shu'ab* şi de Ibn Abd Al-Barri)

Acest hadith are şi alte lanţuri de relatatori, dar toate sunt slabe; adunând împreună aceste lanţuri, se ajunge la rangul de hadith, aşa cum a spus As-Sakhawi.

IV. Postul lunii Shaban (luna care precede luna Ramadan)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, postea aproape întreaga lună Shaban. Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Nu l-am văzut niciodată pe Mesagerul lui Allah postind o lună

întreagă, cu excepţia lunii Ramadan, şi niciodată nu l-am văzut postind într-o lună, mai mult decât în luna Shaban."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Osama ibn Zaid, radhi Allahu anhu, a întrebat:

„«Mesager al lui Allah, niciodată nu te-am văzut postind în altă lună, aşa cum posteşti în luna Shaban.»

Profetul a răspuns:

«Aceasta este luna pe care oamenii o neglijează, între lunile Rajab şi Ramadan. Este luna în care faptele sunt înălţate la Domnul Lumilor. Îmi place ca faptele mele să fie ridicate în timp ce postesc.»"

(relatat de Abu Dawud, Nasa'i şi Ibn Kuzaima, în *Sahih*-ul său)

Unii oameni postesc pe data de 15 a lunii Shaban, crezând că această zi are mai multe virtuţi decât alte zile, însă nu există dovezi în acest sens.

V. Postul în lunile „interzise"

Lunile „interzise" (în timpul cărora vărsarea de sânge este interzisă) sunt Dhul Qidah, Dhul Hijja, Muharram şi Rajab. Este de preferat să se postească cât mai mult în aceste luni.

Un bărbat din Bahila a venit la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, şi a spus:

„«Mesager al lui Allah, sunt omul care a venit la tine la începutul anului.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Ce te-a schimbat? Erai mai arătos!»

El a răspuns:

«Nu am mai mâncat din noaptea în care te-am părăsit.»

Mesagerul lui Allah a întrebat:

«De ce te pedepseşti? Posteşte în timpul lunii răbdării (Ramadan), iar apoi o zi din fiecare lună.»

Omul a spus:

«Mai adaugă ceva pentru mine, căci am mai multă putere pentru aceasta.»

Profetul a zis:

«Posteşte două zile pe lună.»

Omul a spus:

«Mai adaugă ceva pentru mine.»

Profetul a zis de trei ori:

«Posteşte din lunile interzise, apoi întrerupe Postul.»

El a arătat cu trei dintre degetele sale, îndoindu-le şi apoi eliberându-le."

(relatat de Ahmad, Abu Dawud , Ibn Majah şi Bayhaqi, cu un lanţ bun de relatatori)

Postul în luna Rajab nu are mai multe virtuţi decât Postul din alte luni. Nu există o relatare solidă din Sunna, care să susţină că acest Post are o răsplată specială. Tot ceea ce a fost relatat nu este suficient de credibil pentru a fi adus drept dovadă.

Ibn Hajr a spus:

„Nu există niciun hadith autentic, cu privire la virtuţile acesteia, nici pentru Postul în

această lună sau în anumite zile ale ei, nici cu privire la Rugăciunile de noapte din aceasta."

VI. Postul în zilele de luni şi joi

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, postea cel mai mult în zilele de luni şi joi. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost întrebat despre aceasta şi a spus:

„Faptele sunt prezentate în fiecare luni şi joi. Allah iartă fiecare musulman sau fiecare credincios, cu excepţia celor care sunt certaţi. Spune (despre ei):

«*Lăsaţi-i.*»"

(relatat de Ahmad, cu un lanţ sahih)

Este înregistrat în *Sahih Muslim* că atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost întrebat despre ziua de luni, el a spus:

„Aceea este ziua în care m-am născut şi ziua în care am primit revelaţia."

VII. Postul celor trei zile din fiecare lună

Abu Dharr Al-Ghafari, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Profetul ne-a ordonat să postim trei zile în fiecare lună, atunci când este Lună plină (zilele de 13, 14, 15). Şi a spus:

«Este ca şi cum ai posti întregul an.»"

(relatat de Nasa'i şi Ibn Hibban, care l-a numit sahih)

Este relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, postea sâmbăta, duminica şi lunea, într-o lună, şi marţea, miercurea şi joia, în luna următoare. De asemenea, postea trei zile la începutul lunii, sau în prima zi de joi şi următoarele două zile de luni ale lunii.

VIII. Postul o zi da, una nu

Abu Salama ibn Abd Ar-Rahman, radhi Allahu anhu, a relatat de la Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a spus:

„«Am aflat că noaptea stai în Rugăciune, iar ziua posteşti.»

Abdullah a răspuns:

«Da, Mesager al lui Allah.»

Profetul a zis:

«Posteşte şi întrerupe Postul, roagă-te şi dormi, pentru că soţia ta, corpul tău şi musafirii tăi au drepturi asupra ta. Este suficient pentru tine să posteşti trei zile pe lună.»

Abdullah a spus:

«Am vrut să fiu strict cu mine.»

şi am zis:

«Mesager al lui Allah, am putere pentru mai mult!»

Profetul a spus:

«Atunci posteşte trei zile pe săptămână.»

Abdullah a zis:

«Am putere pentru mai

mult!»

Profetul a spus:

«Posteşte Postul lui Dawud şi nu mai mult decât atât!»

Abdullah a întrebat:

«Şi care a fost Postul lui Dawud?»

Profetul a răspuns:

«Postea o zi da, una nu.»”

(relatat de Ahmad şi alţii)

De asemenea, Ahmad a relatat de la Abdullah ibn Amr, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Postul cel mai iubit de Allah este Postul lui Dawud, iar cea mai iubită Rugăciune este Rugăciunea lui Dawud. El dormea jumătate de noapte, se ruga o treime din noapte şi dormea în ultima şesime a nopţii. De asemenea, postea o zi şi mânca în ziua următoare.”

Este permis celui care posteşte voluntar să întrerupă Postul

Umm Hani, radhi Allahu anha, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a intrat în camera ei, în ziua cuceririi oraşului Mecca. I s-a oferit ceva de băut, iar el a băut. Apoi i-a oferit şi ei, iar ea a spus:

„«Postesc.»

Profetul a zis:

«Cel care posteşte voluntar este responsabil pentru el. Dacă vrei, poţi posti, dacă vrei, poţi întrerupe Postul.»”

(relatat de Ahmad, Ad-Daraqutni şi Bayhaqi)

De asemenea, Al-Hakim a relatat acest hadith şi a spus că lanţul său este sahih. Versiunea înregistrată de el este:

„Şi dacă doreşte poate posti, iar dacă doreşte, poate întrerupe Postul.”

Abu Juhaifah a spus:

„Profetul a stabilit o legătură de frăţie între Salman şi Abu Ad-Darda. Odată, Salman l-a vizitat pe Abu Ad-Darda şi a văzut-o pe Umm Ad-Darda purtând haine simple. El i-a zis:

«Ce se întâmplă cu tine?»

Ea a răspuns:

«Fratele tău, Abu Ad-Darda, nu are nevoi în această lume.»

Atunci când Abu Ad-Darda a venit, a pregătit ceva de mâncare pentru Salman şi a spus:

«Mănâncă, pentru că eu postesc.»

Salman a zis:

«Nu mănânc până nu mănânci şi tu.»

Prin urmare, el a mâncat. Spre sfârşitul nopţii, Salman l-a trezit pe Abu Ad-Darda şi i-a spus:

«Roagă-te acum.»

Şi s-au rugat. Salman i-a zis:

«Domnul tău are drept asupra ta, tu ai drept asupra ta, la fel şi soţia ta. Dă-i dreptul fiecăruia.»

Abu Ad-Darda a mers la Profet şi i-a spus ceea ce Salman a zis. Profetul a spus:

«Salman a spus adevărul.»”

(relatat de Bukhari şi Tirmidhi)

Abu Sa’id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am pregătit mâncarea pentru Profet. El a venit la mine cu câţiva dintre companionii săi. Când mâncarea a fost servită, unul dintre bărbaţi a spus:

«Eu postesc.»

Mesagerul lui Allah a zis:

«Fratele tău te-a invitat şi a cheltuit pentru tine.»

Apoi, i-a cerut:

«Întrerupe Postul tău şi posteşte în altă zi, în locul acesteia, dacă vrei.»”

Aceasta a fost relatat de Bayhaqi. Al-Hafiz a spus că lanţul de naratori este *hasan*.

Majoritatea învăţaţilor susţin că cel care ţine Postul voluntar poate să-l întrerupă. Este de preferat, însă, să se recupereze mai târziu acea zi. Hadith-ul autentic precedent susţine clar această poziţie.

„Doamne! Noi credem în ceea ce Tu ai pogorât şi-l urmăm pe Trimis, deci scrie-ne pe noi printre cei care fac mărturie”
(Surat ’Al-’Imran, 3:53)

اَللّهُمَّ زَيِّنّي فيهِ بالسِّترِ وَ الْعَفافِ ، وَاسْتُرني فيهِ بِلِباسِ الْقُنُوعِ وَالكَفافِ ، وَ احْمِلني فيهِ عَلَى
الْعَدْلِ وَ الْإنصافِ ، وَ آمنّي فيهِ مِنْ كُلِّ ما اَخافُ بِعِصْمَتِكَ يا عصمَةَ الْخائفينَ

*Allahumme zeyyinnii fiihi bis_sitri wel_**’aa**faafi westurnii fiihi bilibaasil_**q**unuu**’ai** wel_kefaafi we**h**milnii fiihi **’aa**laal_**’aa**dli wel_in**s**aafi we aaaaminnii fiihi min kulli maa e<u>kh</u>aafu bi**’ais**metike yaa **’ais**metel_<u>kh</u>aifiin.*

O, Allah, înfrumusețează-mă cu acoperire și simplitate, acoperă-mă cu hainele mulțumirii și onoarei, ajută-mă să fiu dreaptă și sinceră și ocrotește-mă de tot ceea ce mă tem, prin Protecția Ta, o, Tu, Cel care îi protejezi pe cei care se tem!

Bunele maniere care revin tuturor celor care aplică regulile Islamului

Toţi savanţii musulmani sunt de acord că este de preferat a se mânca înainte de ivitul zorilor (suhur) şi nu este niciun păcat pentru cel care nu face acest lucru.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Mâncaţi înainte de ivitul zorilor (de suhur), pentru că în el se află binecuvântări."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Al-Miqdam ibn Madyakrib a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Trebuie să mâncaţi înainte de ivitul zorilor (de suhur), pentru că este o hrană binecuvântată."

(relatat de Nasa'i, cu un lanţ bun de naratatori)

Motivul pentru care aceasta este o binecuvântare, este faptul că întăreşte persoana care ţine Post, o face mult mai energică şi acest lucru face ca Postul să fie mai uşor pentru ea.

Se îndeplineşte Sunna, prin luarea mesei înainte de ivitul zorilor (de suhur)

Sunna este îndeplinită atunci când se mănâncă o cantitate mică sau mare de alimente, sau se bea chiar şi o înghiţitură de apă.

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Mâncarea de suhur este binecuvântată, deci nu o neglijaţi, chiar dacă luaţi o înghiţitură de apă. Cu adevărat, Allah şi Îngerii se roagă pentru cei care iau masa înainte de ivirea zorilor."

(relatat de Ahmad)

Timpul pentru suhur

Timpul pentru masa de la ivitul zorilor (suhur) este între mijlocul nopţii şi zorii zilei. Este considerat a fi cel mai bine întârzierea ei (cât mai aproape de ivitul zorilor).

Zaid ibn Thabit, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am mâncat la suhur cu Mesagerul lui Allah, apoi ne-am ridicat pentru Rugăciune. El a fost întrebat:

«Ce perioadă de timp a fost între cele două?»

A răspuns:

«Cincizeci de versete (timpul necesar recitării).»"

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Amr ibn Maimun a adăugat:

„Companionii lui Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au fost primii care rupeau Postul şi ultimii care mâncau de suhur (întârziau suhur-ul)."

(relatat de Bayhaqi, cu un lanţ de naratori sahih)

Abu Dharr Al-Ghafari, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Umma mea va fi întotdeauna pe calea cea bună, atâta timp cât va grăbi ruperea Postului şi va întârzia suhur-ul."

(acest hadith îl are în lanţul său de naratori pe Suleiman ibn Abu Uthman, care este necunoscut)

Îndoiala cu privire la timpul de Fajr

Dacă cineva se îndoieşte dacă timpul de Fajr a început sau nu, atunci el poate continua să mănânce şi să bea, până este sigur că este Fajr. El nu ar trebui să se bazeze, în acţiunile lui, pe îndoială sau suspiciune. Allah subhanahu wa ta'ala a lăsat semne foarte clare şi fără echivoc, pentru începutul Postului zilnic.

El, Preaînaltul, spune în Coran:

„(...) Mâncaţi şi beţi, până când puteţi să deosebiţi firul alb de firul negru, la revărsatul zorilor!(...)"

(Surat Al-Baqara, 2:187)

„Un om i-a spus lui Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

«Am mâncat de suhur, până am presupus că timpul s-a scurs, aşa că m-am oprit.»

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a zis:

«Continuă să mănânci până când eşti sigur de timp.»"

Abu Dawud a relatat că Ahmad ibn Hambal a spus:

„Dacă ai dubii cu privire la timpul de Fajr, mănâncă până eşti sigur de ivitul zorilor."

Aceasta este opinia lui Ibn Abbas, Ata, Al-'Auza'i şi Ahmad.

An-Nawawi a spus că:

„Cei care-l urmează pe Ash-Shafa'i sunt de acord că cineva poate mânca, dacă el nu este sigur de ivitul zorilor."

Grăbirea ruperii Postului (iftar-ul)

Este de preferat, pentru persoana care ţine Post, să grăbească ruperea Postului, la apusul Soarelui. Sahl ibn Sad, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oamenii întotdeauna vor fi pe calea cea bună, atâta timp cât ei vor grăbi ruperea Postului (iftar)."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Postul ar trebui întrerupt cu un număr impar de curmale, sau, dacă acestea nu se găsesc, cu pu-

ţină apă.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Mesagerul lui Allah întrerupea Postul cu curmale coapte, înainte să se roage. Dacă acestea nu se găseau, mânca curmale uscate. Dacă nici acestea nu se găseau, el bea puţină apă."

(relatat de Abu Dawud; Al-Hakim a spus că este sahih, iar Tirmidhi a zis că e hasan)

Suleiman ibn Amr a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă unul dintre voi ţine Post, el ar trebui să-şi întrerupă Postul mâncând curmale. Dacă nu se găsesc curmale, atunci cu apă, pentru că apa purifică."

(relatat de Ahmad şi Tirmidhi, hasan)

Hadith-ul anterior, de asemenea, arată că este de preferat întreruperea Postului, în felul în care a fost descris, înaintea Rugăciunii. După Rugăciune, persoana poate continua să mănânce, dar dacă mâncarea de iftar este servită, el poate să înceapă cu aceasta. Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă mâncarea este deja servită, mâncaţi înainte de Rugăciunea de Maghrib şi nu vă grăbiţi, atunci când mâncaţi."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Suplicaţii (dua) la ruperea Postului (iftar) şi în timpul Postului

Ibn Majah a relatat de la Abdullah ibn Amr ibn Al-'As, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Persoanei care ţine Post, suplicaţia (dua-ul) de la întreruperea Postului nu îi va fi respinsă."

Atunci când Abdullah, radhi Allahu anhu, rupea Postul său, spunea:

„O Allah, Îţi cer prin Mila Ta, care cuprinde totul, să mă ierţi."

Este confirmat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„Setea a trecut, venele s-au umezit, iar răsplata este asigurată, cu voia Ta!"

În forma mursal a fost relatat că el, salla Allahu aleihi wa sallam, spunea:

„O Allah, pentru Tine am ţinut Postul şi pe bunătăţile de la Tine am rupt Postul."

Tirmidhi a relatat, cu un lanţ bun de relatatori, că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Sunt trei ale căror dua-uri nu vor fi respinse: ale celui care posteşte, până când rupe Postul său, ale unui conducător drept şi ale unei persoane asuprite."

Abţinerea de la acţiuni care nu se potrivesc cu Postul

Postul este un act de adorare care ne apropie de Allah

subhanahu wa ta'ala. Allah Preaînaltul l-a prescris pentru purificarea sufletului şi obişnuirea cu fapte bune. Persoana care posteşte trebuie să se ferească de acţiuni care ar putea duce la pierderea beneficiilor aduse de Postul său. Astfel, prin Post, creşte gradul de evlavie, aşa cum Allah subhanahu wa ta'ala a spus în Coran:

„O, voi cei care credeţi, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], aşa cum le-a fost prescris şi celor dinaintea voastră – Poate că veţi fi cu frică!"

(Surat Al-Baqara, 2:183)

Postul nu înseamnă doar abţinerea de la mâncare şi băutură, dar de asemenea, înseamnă abţinerea de la tot ceea ce Allah Preaînaltul a interzis. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Postul nu înseamnă abţinerea numai de la mâncare şi băutură; de asemenea, înseamnă abţinerea de la vorbire şi limbaj vulgar. Dacă unul dintre voi este insultat sau enervat, trebuie să spună:

«Eu ţin Post, eu ţin Post.»"

Acesta a fost relatat de Ibn Khuzaima, Ibn Hibban şi Al-Hakim. Cel din urmă a spus că este sahih, conform criteriului savanţilor musulmani.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, de asemenea, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah nu are nevoie de Postul celui care nu renunţă la vorbirea mincinoasă sau acţionează conform vorbelor sale mincinoase."

(relatat de majoritatea relatatorilor, cu excepţia lui Muslim)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Se poate ca o persoană care posteşte să nu obţină nimic pentru Postul său, decât foamea, şi se poate ca cine stă să se roage noaptea să nu primească altceva pentru aceasta, decât insomnie."

(relatat de Nasa'i, Ibn Majah şi Al-Hakim, care a spus că este sahih, conform lui Bukhari)

Folosirea siwak-ului

Este de preferat, pentru o persoană care ţine Post, să folosească siwak-ul sau periuţa de dinţi, nefiind nicio diferenţă dacă este folosit(ă) la începutul sau la sfârşitul zilei.

Tirmidhi a afirmat că:

„Ash-Shafa'i nu a văzut nimic greşit în folosirea siwak-ului la începutul sau la sfârşitul zilei."

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, obişnuia să folosească siwak-ul atunci când postea.

A fi generos şi studiul Coranului

A fi generos şi a studia Nobilul Coran sunt recomandate în orice perioadă a anului, dar sunt special

recomandate în perioada lunii Ramadan.

Bukhari a relatat că Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Profetul a fost cel mai generos dintre oameni, dar a fost şi mai generos în luna Ramadan, atunci când se întâlnea cu (Îngerul) Jibril. Se întâlneau în fiecare noapte şi recitau Coranul. Atunci când se întâlnea cu Jibril, era mai rapid în generozitate decât vântul."

Străduinţa de a efectua cât mai multe acte de adorare, în perioada ultimelor zece zile ale lunii Ramadan

Bukhari şi Muslim au înregistrat de la Aisha, radhi Allahu anha, că:

„În perioada ultimelor zece zile ale lunii Ramadan, Profetul obişnuia să îşi trezească soţiile noaptea, apoi rămânea separat de ele (făcând şi mai multe acte de adorare)."

În versiunea lui Muslim:

„El se străduia (în efectuarea actelor de adorare), în ultimele zece zile ale lunii Ramadan, mai mult decât în orice altă perioadă."

Tirmidhi, de asemenea, a relatat acest hadith de la Ali, radhi Allahu anhu.

„Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre şi silnicia din purtarea noastră, întăreşte-ne picioarele noastre şi ajută-ne pe noi să-i înfrângem pe oamenii necredincioşi!”
(Surat ’Al-’Imran, 3:147)

اَللّهُمَّ طَهِّرْني فيهِ مِنَ الدَّنسِ وَ الْأَقْذارِ ، وَ صَبِّرْني فيهِ عَلى كائِناتِ الْأَقدارِ ، وَ وَفِّقْني فيهِ لِلتُّقى وَ صُحْبَةِ الْأبرارِ بِعَوْنِكَ ياقُرَّةَ عَيْنِ الْمَساكينِ .

*Allahumme **t**ahhirnii fiihi mined_densi wel_a**q**dhaari, we **s**abbirnii fiihi ’**aa**laa kaa’inaatil_a**q**daari, we weffi**q**nii fiihi littu**q**aa we **s**u**h**betil_ebraari bi’**aa**unike yaa **q**urrate ’**aa**ynel_mesaakiin.*

O, Allah, curăță-mă de murdăria sufletească şi impuritate, fă-mă să fiu cu răbdare în fața evenimentelor care-mi sunt deja destinate, oferă-mi posibilitatea de a fi evlavioasă şi de a fi în compania celor buni, cu ajutorul Tău, o, Tu, Cel Răbdător!

Fapte permise în timpul Postului

Următoarele fapte sunt permise pentru o persoană care ţine Post:

1. A turna apă pe sine, sau a se scufunda în apă

Abu Bakr ibn Abd Ar-Rahman a relatat de la mai mulţi companioni, radhi Allahu anhum:

„L-am văzut pe Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, turnându-şi apă pe cap, atunci când, din cauza Postului, îi era sete sau foarte cald."

(relatat de Ahmad, Malik şi Abu Dawud, cu un lanţ sahih)

În cele două *Sahih* de Bukhari şi Muslim, este relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, că:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se trezea dimineaţa, în ziua de Post şi făcea ghusl. Dacă în timp ce se îmbăia, înghiţea apă neintenţionat, Postul său rămânea valid."

2. A aplica kohl sau picături de ochi, sau orice altceva pentru ochi

Aceste acte sunt permise, chiar dacă un pic de gust se poate simţi pe gât, deoarece nu există cale directă de la ochi la stomac.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că el îşi punea kohl la ochi, în timp ce postea. Aceasta este opinia Şcolii Shafa'i. Ibn Al-Mundhir a relatat aceeaşi opinie de la Ata, Al-Hasan, An-Nakha'i, Al-Auza'i, Abu Hanifa, Abu Thaur. Acesta a fost relatat şi de următorii companioni: Ibn Omar, Anas şi Ibn Abu 'Aufa, radhi Allahu anhum. Conform lui Tirmidhi, nimic autentic nu a fost relatat de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, referitor la această chestiune.

3. Sărutul este permis, dar este mai bine să îl evităm

S-a relatat că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, săruta şi îmbrăţişa atunci când postea, pentru că el a avut cel mai mare control asupra dorinţelor sale."

Omar, radhi Allahu anhu, a zis:

„Am fost emoţionat, odată, şi mi-am sărutat soţia, atunci când ţineam Post. Am plecat la Profet,

salla Allahu aleihi wa sallam, şi i-am spus:

«Azi am făcut un lucru groaznic, mi-am sărutat soţia în timp ce ţineam Post.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Ce crezi despre clătirea gurii în timpul Postului?»

Am spus:

«Nu este nimic rău în aceasta.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Atunci, despre ce este vorba?»"

Ibn Mundhir, radhi Allahu anhu, a spus:

„Omar, Ibn Abbas, Abu Huraira, Aisha, Ata, Ash-Shabi, Al-Hasan, Ahmad şi Ishaq permit sărutul. Şcolile Hanafi şi Shafa'i spun că sărutul este nerecomandat, în cazul în care acesta incită la dorinţe şi chiar dacă acest lucru nu se întâmplă, este mai bine să îl evităm."

Nu există nicio diferenţă între un om bătrân sau unul tânăr, în această chestiune. Problema este dacă sărutul excită dorinţele sau nu. Dacă da, atunci este nerecomandat, dacă nu, nu este nerecomandat, dar este cel mai bine să îl evităm. Nu contează dacă e vorba despre sărutul pe obraz sau pe gură. Atingerea cu mâna sau îmbrăţişarea urmează aceleaşi reguli.

4. Injecţiile

Injecţiile care hrănesc (perfuziile), întrerup Postul, iar celelalte tipuri, nu întrerup Postul.

5. Drenarea sângelui

Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, i se extrăgea sângele cu ventuze, în timp ce postea. Cu toate astea, dacă acest lucru slăbeşte persoana care ţine Post, este nerecomandat.

Thabit Al-Bunani l-a întrebat pe Anas, radhi Allahu anhu:

„«A fost nerecomandată folosirea ventuzelor, pentru persoana care postea în timpul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam?»

El a răspuns:

«Nu, nu a fost, cu excepţia cazului în care acest lucru slăbea persoana.»"

(relatat de Bukhari)

6. Clătirea nasului şi a gurii

Aceste acte sunt permise în general, dar este nerecomandată exagerarea lor (a folosi prea multă apă la clătirea gurii sau a nasului, ca ea să intre pe cavităţi în adâncime, în timpul Postului).

Laqit ibn Sabra, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Exageraţi atunci când vă clătiţi nasul, exceptând cazul când sunteţi în Post."

(relatat de Nasa'i, Abu Dawud, Tirmidhi şi Ibn Majah. Tirmidhi l-a clasificat hasan sahih)

Savanţii consideră nerecomandată folosirea picăturilor nazale pentru persoana care ţine Post, deoarece ei sunt de părere că acestea întrerup Postul. Există un hadith care susţine opinia lor.

Ibn Qudama însumează diferitele opinii referitoare la acest subiect:

„Dacă în timpul gargarei sau a clătirii nasului, în scopul purificării (pentru Rugăciune), apa ajunge în gât în mod neintenţionat şi aceasta nu se datorează exagerării, nu este o problemă. Acest lucru este conform lui Al-Auza'i, Ishaq şi o afirmaţie a lui Ash-Shafa'i, relatată de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu. Malik şi Abu Hanifa susţin că aceasta întrerupe Postul, deoarece apa ajunge în stomac. Dacă persoana a fost conştientă de Postul său, ea întrerupe Postul, pentru că e ca şi cum ar fi băut în mod intenţionat. Prima opinie este mai puternică, deoarece apa a ajuns în gât fără intenţie sau exagerare. Aceasta este ca şi cum o muscă ar intra în gură, apoi pe gât, diferenţiindu-l de un act intenţionat."

7. Lucruri de care nu ne putem proteja, cum ar fi înghiţirea salivei, praful de pe drum, de la făina cernută şi altele, toate fiind neglijabile

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Nu este problemă degustarea alimentelor lichide sau a ceva dorit spre cumpărare."

Al-Hasan obişnuia să mestece nucile pentru nepotul său, în timp ce ţinea Post. Ibrahim, de asemenea, a permis acest lucru.

Guma de mestecat este neplăcută (nerecomandată), deoarece se poate rupe în bucăţi. Printre cei care susţin acest lucru sunt Ash-Sha'bi, An-Nakha'i, Şcoala Hanafi, Shafa'i şi Hanbali.

Aisha, radhi Allahu anha, şi Ata permit mestecatul, atâta timp cât nimic nu ajunge în stomac, la fel cum ar fi punerea pietricelelor în gura cuiva, pentru ca acestea să nu se spargă în bucăţi. Dacă o bucăţică se sparge şi intră în stomac, aceasta rupe Postul.

Ibn Taymiyya a spus:

„Mirosul de parfum nu dăunează Postului."

Mai pe larg despre acest subiect, el a zis:

„Cu privire la kohl, injecţii, picături în uretră, clisme în scopuri medicale, tratamentele pentru leziunile creierului şi ale stomacului, există anumite dispute între savanţi. Unii spun că niciunul dintre acestea nu întrerupe Postul, alţii că toate, cu excepţia kohl-ului, ar rupe Postul, sau că toate, cu excepţia picăturilor, rup Postul, ori că picăturile şi kohl-ul nu rup Postul, dar restul o fac."

Ibn Taymiyya a continuat:

„În această chestiune, de preferat este prima opinie. Concluzia principală este că niciuna dintre acestea nu întrerupe Pos-

tul. Postul este parte a Religiei Islamice şi atât laicii, cât şi cei bine cunoscători, trebuie să aibă în vedere acest lucru. Dacă faptele precedente ar fi fost interzise de Allah subhanahu wa ta'ala şi de Mesagerul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, pentru persoana care posteşte, deoarece acestea ar strica Postul, ar fi fost obligatoriu pentru Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, să îl evidenţieze. Dacă el, salla Allahu aleihi wa sallam, ar fi făcut aceasta, companionii săi, radhi Allahu anhum, ar fi ştiut şi ar fi transmis mai departe celorlalţi musulmani. Din moment ce nu a fost relatat de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nici în hadith autentic sau slab, nici în mursal sau musnad, atunci aceste acte nu anulează Postul."

De asemenea, a mai spus:

„Dacă decizia ar fi fost una care să afecteze pe toată lumea, sau viaţa de zi cu zi, atunci Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ar fi clarificat acest lucru pentru toată lumea. Este bine cunoscut faptul că kohl-ul a fost de uz comun, ca şi uleiurile, bakhur-ul şi parfumul. Dacă acestea ar întrerupe Postul, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, le-ar fi menţionat alături de celelalte lucruri care îl întrerup. Din moment ce el, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a făcut-o, ele fac parte din categoria parfumurilor, bakhur-ului şi a culorilor. Pe cale nazală, bakhur-ul intră în cap şi ajunge în corp. Culorile (kohl) sau uleiurile sunt absorbite de piele şi corpul este reîmprospătat; la fel şi în cazul parfumurilor. Din moment ce acestea nu au fost explicit interzise pentru persoana care posteşte, arată că folosirea lor este permisă ca şi kohl-ul.

În perioada Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, musulmanii se răneau în timpul Jihad-ului, sau în altfel de moduri, suferind, uneori, răni la stomac sau la scalp. Dacă acest lucru ar fi întrerupt Postul lor, el ar fi fost clarificat de către Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Câtă vreme aceasta nu a fost interzisă pentru persoana care posteşte, ea nu va trebui să-şi întrerupă Postul."

Ibn Taymiyya a continuat:

„Nimeni nu mănâncă kohl şi nimeni nu-l înghite intenţionat, ca să intre în stomac, nici prin nas, nici prin gură. Clismele, de asemenea, nu întrerup Postul, chiar dacă ele ajută organismul să elibereze ceea ce se află în intestine şi aceasta fără să ajungă în stomac. Orice medicament care ajută la tratarea bolilor de stomac sau a rănilor de la cap (care se iau pe cale orală) nu sunt considerate similare cu mâncarea. Allah subhanahu wa ta'ala a spus în Nobilul Coran:

„O, voi cei care credeţi, v-a fost statornicit vouă Postul [*As-Siyam*], aşa cum le-a fost prescris

şi celor dinaintea voastră.(...)”
(Surat Al-Baqara, 2:183)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Postul este un scut şi, cu adevărat, Sheitan curge prin vene, asemeni sângelui (care curge prin corp). Ar trebui să-i opreşti curgerea, prin înfometare şi Post. Pentru a mări apropierea de Allah, persoana care posteşte nu trebuie să mănânce sau să bea ceva, pentru că mâncarea sau băutura fac ca venele să se umple cu sângele prin care Sheitan circulă (prin întregul corp). Prin mâncare şi băutură, acest fapt devine mai uşor pentru Sheitan decât prin clismă, kohl sau medicamente aplicate prin organele genitale, sau cele utilizate pentru a trata bolile de stomac sau de creier.”

7. Persoana care ţine Post poate mânca, bea şi avea relaţii intime până la Fajr

Dacă cel care ţine Post are mâncare în gură, atunci când intră timpul de Fajr, trebuie să o scuipe, iar dacă este cu soţia lui, trebuie să se oprească imediat. Dacă va face astfel, Postul său va fi acceptat, însă, dacă va continua, el îşi anulează Postul. Bukhari şi Muslim au relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Bilal face chemarea la Rugăciune încă din noapte, aşadar, mănâncă şi bea până când Ibn Umm Maktum face Adhan-ul.”

9. Este permis pentru o persoană care ţine Post să se trezească în stare de impuritate majoră (nu este necesară efectuarea ghusl-ului, înainte de Fajr)

Un hadith relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, cu referire la acest lucru, a fost deja menţionat.

10. Femeia aflată la menstruaţie sau sângerarea postnatală

Dacă sângerarea de la menstruaţie sau sângerarea postnatală se opreşte în timpul nopţii, ea poate să întârzie ghusl-ul până dimineaţa şi apoi să ţină Post, dar trebuie să facă ghusl înainte de Rugăciunea de Fajr.

SubhanAllah

„Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin trimişii Tăi şi nu ne acoperi pe noi de ruşine în Ziua Învierii, căci Tu nu-Ţi calci făgăduinţa!”
(Surat ’Al-’Imran, 3:194)

اَللّهُمَّ وَفِّقْني فيهِ لِمُوافَقَةِ الْأبرارِ ، وَجَنِّبْني فيهِ مُرافَقَةِ الأشرارِ ، وَآوني فيهِ برَحمَتِكَ إلى دارِ القَرارِبإلهيَّتِكَ يا إله العالمينَ .

*Allahumme weffi**q**nii fiihi limuwaafe**q**atil_ebraari we gennibnii fiihi muraafe**q**atil_aşraari we aaaaunii fiihi bira**h**metike ilaa daril_**q**araari biilehhiyetike yaa ilahel_**’aa**alemiin.*

O, Allah, binecuvântează-mă cu tot ceea ce este bine şi ţine-mă departe de asocierile cu tot ceea ce este rău, prin Mila Ta, la adăpost permanent, alături de Tine, o, Tu, Stăpânul lumilor!

Fapte care anulează Postul

Acţiunile care anulează Postul sunt de două feluri:

a. Acţiuni care anulează Postul şi este nevoie de recuperarea zilei;

b. Acţiuni care anulează Postul şi pe lângă necesitatea recuperării zilei, este nevoie şi de un act de ispăşire.

1. Mâncatul sau băutul în mod intenţionat

Dacă cineva mănâncă din cauza uitării, greşelii ori constrângerii, el nu trebuie să recupereze acea zi şi nici nu necesită vreun act de ispăşire. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă cineva uită că ţine Post şi mănâncă sau bea, Postul său este complet; Allah a fost Cel care l-a hrănit şi i-a dat ceva de băut."

(majoritatea relatatorilor)

Comentând asupra acestui fapt, Tirmidhi a spus:

„Majoritatea savanţilor acţionează conform acestui hadith. Este opinia lui Sufyan Ath-Thauri, Ash-Shafa'i, Ahmad şi Ishaq."

Abu Hanifa a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Oricine întrerupe Postul său în luna Ramadan din cauza uitării, această zi nu se recuperează şi nu se efectuează vreun act de ispăşire."

(relatat de Ad-Daraqutni, Bayhaqi şi Al-Hakim, care a spus că este sahih)

Ibn Hajar a zis că lanţul său este sahih.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Allah nu va face pe nimeni din Umma mea responsabil pentru ceea ce a făcut din greşeală, din cauza uitării sau constrângerii."

(relatat de Ibn Majah, Al-Hakim şi Tabarani)

2. A vomita intenţionat

Dacă cineva vomită neintenţionat, el nu trebuie să recupereze Postul şi nici nu necesită vreun act de ispăşire. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine (depăşit fiind de situaţie) vomită, nu trebuie să re-

cupereze ziua. Oricine vomită intenţionat, va trebui să recupereze ziua de Post."

(relatat de Ahmad, Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah, Ibn Hibban, Ad-Daraqutni şi Hakim; relatatorii l-au numit sahih)

Despre credibilitatea relatării, Al-Khattabi a spus:

„Nu cunosc nicio diferenţă de opinie, printre savanţi, în legătură cu acest subiect. Dacă cineva vomită neintenţionat, el nu trebuie să recupereze acea zi, în timp ce acela care vomită în mod intenţionat, va trebui să recupereze ziua de Post."

3. Menstruaţia şi sângerarea postnatală

Chiar dacă o astfel de sângerare începe înaintea apusului de Soare, Postul din acea zi este nul şi ziua trebuie recuperată. Există un consens între savanţii musulmani, în acest caz.

4. Ejacularea

Ejacularea anulează Postul, chiar dacă a survenit din cauza sărutului sau a îmbrăţişării şi acea zi trebuie recuperată. Dacă ejacularea a avut loc din cauza privirii sau imaginaţiei, atunci aceasta este ca şi un vis umed pe timpul zilei, prin urmare nu anulează Postul şi nu există nicio obligaţie asupra persoanei. În mod similar, ejacularea de lichid seminal nu afectează în niciun fel Postul.

5. A mânca ceva ce nu este hrănitor, cum ar fi sarea

Dacă cineva foloseşte o cantitate mai mare de sare, în alt scop decât pentru mâncare şi ea ajunge în stomac, aceasta întrerupe Postul, conform majorităţii savanţilor.

6. Dacă cineva care ţine Post intenţionează să îl întrerupă, Postul nu este valid, chiar dacă persoana nu a mâncat şi nu a băut nimic

Aceasta este din cauză că *intenţia* este unul dintre stâlpii Postului, iar dacă cineva şi-a schim-bat intenţia, prin aceasta şi-a anulat şi Postul.

7. Persoana care mănâncă, bea sau are relaţii intime, considerând că Soarele a apus deja, sau încă nu e timpul de Fajr

În astfel de cazuri, conform majorităţii savanţilor şi a celor patru şcoli, persoana trebuie să recupereze ziua.

Totuşi, există o diferenţă de opinie în acest caz. Ishaq, Dawud, Ibn Hazem, Ata, Urwa, Al-Hasan Al-Basri şi Mujahid susţin că Postul în acest caz este complet şi că nu trebuie recuperat mai târziu. Ei se bazează pe ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a spus în

Nobilul Coran:

„Şi nu este niciun păcat pentru ceea ce săvârşiţi voi din greşeală, ci numai pentru ceea ce inimile voastre săvârşesc cu bună ştiinţă.”

(Surat Al-’Ahzab, 33: 5)

8. Greşeli neintenţionate

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Allah nu va face pe nimeni din Umma mea responsabil pentru ceea ce a făcut din greşeală...”

Abd Ar-Razaq a relatat că Ma’mar a relatat de la Al-Amash că Zaid ibn Wahb a spus:

„Când oamenii îşi întrerupeau Postul, pe timpul lui Omar ibn Al-Khattab, am văzut un vas mare, care a fost adus din casa Hafsei, din care oamenii au băut. Apoi, Soarele a apărut din spatele norilor şi acest lucru i-a mâhnit şi au zis:

«Trebuie să recuperăm această zi.»

Omar a întrebat:

«De ce? Pe Allah, nu am comis niciun păcat.»”

Bukhari a relatat că Asma bint Abu Bakr, radhi Allahu anha, a spus:

„Noi întrerupeam Postul în luna Ramadan, pe timpul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, când era înnorat, apoi apărea Soarele din nou.”

Referitor la acest subiect, Ibn Taymiyya a spus:

„*Acest fapt arată două lucruri:*

1- că nu este de preferat amânarea iftar-ului de către persoana care ţine Post, până nu e absolut sigură de apusul Soarelui şi

2- nu este necesară recuperarea unei astfel de zile. Dacă Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ar fi poruncit recuperarea ei, ar fi fost un lucru cunoscut de toată lumea.

S-a relatat că ei şi-au întrerupt Postul (şi nu a fost relatat că li s-ar fi poruncit recuperarea acelei zile), subliniind că nu li s-a poruncit recuperarea zilei.”

Conform majorităţii savanţilor musulmani, doar a avea relaţii intime în perioada zilei, în luna Ramadan, aduce cu sine necesitatea recuperării zilei de Post, precum şi necesitatea unui act de ispăşire.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Un om a venit la Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, şi a spus:

«Sunt distrus, o, Mesager al lui Allah!»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a întrebat:

«Ce anume te-a distrus?»

El a zis:

«Am avut relaţii intime cu soţia mea, într-o zi a lunii Ramadan.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a întrebat:

«Ai posibilitatea să eliberezi un sclav?»

El a răspuns:

«Nu.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a întrebat:

«Este posibil să ţii Post două luni consecutiv?»

El a răspuns:

«Nu.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a întrebat:

«Poţi să hrăneşti şaizeci de persoane sărace?»

El a răspuns:

«Nu.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Atunci, aşează-te.»

Un coş de curmale a fost adus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, şi i-a spus omului:

«Împarte aceasta drept sadaqa.»

Omul a întrebat:

«Cuiva mai sărac decât noi? Nu există nimeni în oraş mai sărac decât noi!»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a râs până când molarii i s-au văzut şi a spus:

«Du-te şi hrăneşte-ţi familia cu ele.»"

(majoritatea relatatorilor au relatat aceasta)

Majoritatea savanţilor spune că atât femeia, cât şi bărbatul, trebuie să efectueze acte de ispăşire, dacă ei au intenţionat să aibă relaţii intime pe perioada unei zile, în luna Ramadan, atunci când ei, de fapt, au intenţionat să ţină Post. Dacă acest lucru se întâmplă din cauza uitării, din cauza constrângerii sau pentru că ei nu au intenţionat să ţină Post, atunci nu este obligatoriu pentru niciunul dintre ei să efectueze vreun act de ispăşire. Dacă femeia a fost obligată de către soţul ei să aibă relaţii intime cu el, atunci actul de ispăşire este obligatoriu numai pentru el.

Conform Ash-Shafa'i, actul de ispăşire nu este obligatoriu pentru femeie în niciun caz, indiferent dacă a ales sau a fost constrânsă, ea trebuie doar să recupereze ziua de Post pe care a pierdut-o.

An-Nawawi a spus:

„Cea mai autentică opinie, în general, este că actul de ispăşire este obligatoriu numai pentru bărbat şi nu există nimic pentru femeie."

Abu Dawud a zis:

„Ahmad a fost întrebat despre cineva care a avut relaţii intime în perioada Postului lunii Ramadan:

«Există vreun act de ispăşire pentru femeie?»

El a răspuns:

«Eu nu am auzit de niciunul.»"

În *Al-Mughni* este afirmat:

„Acesta se referă la faptul că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a poruncit bărbatului care a avut relaţii intime cu soţia să elibereze un sclav. Nu a poruncit femeii să facă nimic, deşi era evident că ea a fost parteneră în acea relaţie."

Conform majorităţii savanţilor, actele de ispăşire trebuie efectuate în ordinea menţionată în

hadith. Primul ordin a fost eliberarea unui sclav. Dacă acest lucru nu este posibil, persoana trebuie să ţină Post două luni consecutiv. Dacă nici acest lucru nu este posibil, persoana trebuie să hrănească şaizeci de săraci cu aceeaşi mâncare pe care o consumă ea în mod obişnuit, în casa ei. Persoana în cauză nu poate să omită niciuna dintre aceste porunci, decât atunci când ea nu are posibilitatea să o efectueze.

Conform Şcolii Maliki şi a unei relatări a lui Ahmad, persoana poate să aleagă oricare dintre actele de ispăşire şi este suficient pentru ea.

Această opinie din urmă se bazează pe o relatare a lui Malik ibn Juraij, sub autoritatea lui Humaid ibn Abd Ar-Rahman, care a relatat că Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a povestit că:

„Un om şi-a întrerupt Postul în perioada lunii Ramadan şi Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a poruncit lui, ca act de ispăşire, să elibereze un sclav, sau să ţină Post două luni consecutiv, sau să hrănească şaizeci de oameni săraci."

(relatat de Muslim)

În hadith-ul precedent, cuvântul «sau» implică alegerea, dar conform unora, motivul pentru care a fost dat actul de ispăşire a fost diferit, prin urmare, persoana a putut alege, ca şi în cazul ispăşirii pentru ruperea unui jurământ.

Ash-Shaukani a spus:

„În diferitele relatări, există dovezi că actul de ispăşire trebuie efectuat în ordine sau la alegere. Dar cei care au relatat că trebuie efectuat în ordine sunt în număr mai mare.

Al-Muhallab şi Al-Qurtubi au combinat relatările şi au spus că întâmplarea ca cineva să-şi fi întrerupt Postul a avut loc de mai multe ori."

Al-Hafidh a zis:

„Acest lucru nu este corect. A fost o singură întâmplare, deci esenţa problemei este că nu s-a întâmplat decât o singură dată. Unii au combinat relatările şi au spus că este de preferat urmarea ordinii, dar persoana poate alege. Alţii au zis invers."

Oricine are relaţii intime cu soţia, pe timpul zilei, în luna Ramadan şi, înainte să efectueze actul de ispăşire, are în altă zi relaţie intimă cu soţia lui, trebuie să efectueze un singur act de ispăşire, conform unei relatări a lui Ahmad şi conform Şcolii Hanafi. Aceasta se datorează faptului că există o singură pedeapsă pentru faptele care se repetă, iar dacă ispăşirea pedepsei nu s-a efectuat încă, toate faptele sunt luate la un loc.

Conform Şcolii Maliki, Ash-Shafa'i şi Ahmad, persoana trebuie să efectueze actul de ispăşire de două ori, deoarece fiecare zi a lunii Ramadan este un act de adorare separat de celelalte. Dacă ispăşirea este obligatorie, deoarece persoana şi-a anulat Postul vo-

it, actele separate nu se pot combina într-un singur act.

Toţi savanţii sunt de acord că, dacă persoana a intenţionat să aibă relaţii intime în timpul zilei, în luna Ramadan, şi a efectuat un act de ispăşire, apoi a avut o altă relaţie intimă într-o altă zi a lunii, atunci pentru ea devine obligatoriu un alt act de ispăşire. În mod similar, ei sunt de acord că, dacă cineva are relaţii intime de două ori pe zi şi nu a efectuat actul de ispăşire pentru primul act intim, atunci este nevoie ca el să efectueze un singur act de ispăşire. Dacă el a efectuat actul de ispăşire pentru primul act intim, atunci nu mai este nevoie să efectueze actul de ispăşire pentru al doilea, conform majorităţii savanţilor.

Ahmad a spus că într-un astfel de caz, el trebuie să efectueze două acte de ispăşire.

„Doamne, noi credem! Scrie-ne pe noi împreună cu cei care depun mărturie [în legătură cu adevărul Coranului]!”
(Surat Al-Ma’ida, 5:83)

اَللّهُمَّ نَبِّهني فيهِ لِبَرَكاتِ أسحارِهِ ، وَنوِّرْ قَلْبي بِضِياءِ أنوارِهِ ، وَ خُذْ بِكُلِّ أعْضائِي إلى اتِّباعِ آثارِهِ بِنُورِكَ يا مُنَوِّرَ قُلُوبِ العارفينَ .

*Allahummen_nebbihnii fiihi liberakaati es**h**aarihi we newwuir **q**albii bi**d**iyaai enwaarihi we khudh bikulli e’**ad**aa’ii ilaat_tibaa’**ai** aaaathaarihi binuurike yaa munewwira **q**uluubil_’**aa**rafiin.*

O, Allah, reaminteşte-mi de binecuvântările suhur-ului, luminează-mi inima cu razele Tale strălucitoare, permite fiecărei părţi a trupului meu să urmeze efectele sale, prin lumina Ta, o, Tu, Cel care luminează inimile celor care Te ştiu!

Recuperarea zilelor pierdute din luna Ramadan

Recuperarea zilelor pierdute din luna Ramadan este o obligaţie, însă nu trebuie să fie îndeplinită imediat, deoarece timpul prescris pentru îndeplinirea ei este foarte îndelungat şi se poate recupera oricând. Acesta este şi cazul Postului de ispăşire. A fost relatat că Aisha, radhi Allahu anha, recupera zilele pierdute de ea, din luna Ramadan, în perioada lunii Shaban (dinaintea lunii Ramadan), ea nerecuperând imediat, chiar dacă avea posibilitatea să o facă.

Referitor la Postul lunii Ramadan şi la recuperarea zilelor pierdute, trebuie ţinut cont de faptul că, dacă cineva a pierdut o singură zi, trebuie să recupereze doar o singură zi şi nu există nicio pedeapsă suplimentară. Recuperarea zilelor pierdute din luna Ramadan nu trebuie făcută consecutiv. Aceasta este pentru că Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„(...) iar cel care este bolnav ori în călătorie [să postească] un număr [egal] de alte zile."

(Surat Al-Baqara, 2:185),

însemnând că cel bolnav şi cel aflat în călătorie, care nu au ţinut Post, trebuie să ţină Post acelaşi număr de zile, consecutiv sau nu.

Allah subhanahu wa ta'ala a poruncit Postul în mod general, fără clauze restricţionare.

În ceea ce priveşte recuperarea zilelor de Post pierdute ale lunii Ramadan, Ad-Daraqutni a relatat de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus referitor la recuperarea zilelor din luna Ramadan:

„Dacă doreşti, fă-le în zile neconsecutive şi dacă doreşti, în zile consecutive."

Dacă cineva întârzie recuperarea zilelor de Post, până începe următoarea lună Ramadan, trebuie să ţină Post în acea lună Ramadan, apoi să recupereze zilele din luna Ramadan precedentă.

Nu există nicio modalitate de răscumpărare, indiferent dacă persoana a întârziat Postul din motive acceptabile sau nu.

Aceasta este opinia Şcolii Hanafi şi a lui Al-Hasan Al-Basri.

Malik, Ash-Shafa'i, Ahmad şi Ishaq sunt de acord că nu există nicio plată de răscumpărare în cazul în care Postul a fost amânat din anumite motive scuzabile, dar opinia lor diferă, atunci când Pos-

tul a fost amânat fără niciun motiv întemeiat. În acest caz, persoana trebuie să ţină Postul lunii Ramadan, apoi să recupereze zilele pierdute din luna Ramadan anterioară, împreună cu o plată de răscumpărare, care constă în hrană dată ca şi caritate, pentru fiecare zi.

Trebuie remarcat faptul că ei nu au nicio dovadă acceptabilă, în această chestiune. Aparent, opinia corectă este cea a Şcolii Hanafi, dar nu există nimic autentic, care să o susţină, niciun verset din Nobilul Coran, niciun ahadith.

Dacă cineva moare atunci când mai are zile din luna Ramadan de recuperat

Savanţii sunt de acord că dacă cineva moare şi a pierdut câteva Rugăciuni pe perioada vieţii sale, tutorele sau cel care-l moşteneşte nu trebuie să recupereze Rugăciunile în locul lui. Similar, dacă cineva nu are posibilitatea să ţină Post, nimeni nu ţine Postul în locul lui, atât timp cât este în viaţă. Există o diferenţă de opinie în cazul în care cineva moare şi el nu a recuperat toate zilele pierdute din luna Ramadan, deşi ar fi avut posibilitatea să o facă.

Majoritatea savanţilor, incluzându-i pe Abu Hanifa, Malik şi cei din Şcoala Shafa'i spun că tutorele sau moştenitorul său nu trebuie să ţină Postul în locul lui, dar trebuie să hrănească o persoană pentru fiecare zi nerecuperată. Cu toate acestea, opinia avizată de către Shafi'ah este că ar fi de preferat ca tutorele să ţină Post pentru cel decedat, îndeplinind, astfel, datoria acestuia. Prin urmare, nu este necesar hrănirea nimănui pentru aceste zile.

Prin «tutore» se face referire fie la rudă de sânge, fie la un moştenitor. Dacă o persoană care nu este rudă posteşte în locul celui decedat, Postul acestuia va fi valid doar în cazul în care a primit permisiunea tutorelui.

Dovada pentru acest lucru este hadith-ul relatat de Ahmad, Bukhari şi Muslim, în care Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Dacă cineva moare şi el mai are de recuperat zile de Post, atunci tutorele său ar trebui să ţină Post în numele lui.»"

Al-Bazzar a adăugat cuvintele:

„*Dacă el doreşte să facă acest lucru.*"

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Un om a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, şi a spus:

«O, Mesager al lui Allah, mama mea a murit şi a rămas o lună de Post de recuperat pentru ea. Ar trebui să postesc eu în locul ei?»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întrebat:

«Dacă mama ta a avut o datorie, o achiţi pentru ea?»

El a răspuns:

«Da.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus atunci:

«O datorie faţă de Allah, cu atât mai mult trebuie să fie achitată.»”

(relatat de Ahmad, Tirmidhi, Nasa’i, Abu Dawud şi Ibn Majah)

An-Nawawi a spus:

„Această afirmaţie este cea mai autentică şi noi o urmăm.”

Locurile unde ziua este extrem de lungă, iar noaptea scurtă

Opiniile savanţilor diferă în legătură cu ce ar trebui să facă musulmanii care trăiesc în zonele unde ziua este extrem de lungă, iar noaptea scurtă.

Ce orar ar trebui să urmeze ei?

Unii spun că ar trebui să urmeze normele din zonele în care legislaţia Islamică a luat naştere, acestea fiind oraşele Mecca şi Medina. Alţii spun că ei ar trebui să urmeze orarul celei mai apropiate zone, unde lungimea zilei şi a nopţii este una normală.

„Doamne, am fost nedrepţi cu sufletele noastre şi dacă nu ne ierţi şi nu Te înduri de noi, vom fi printre cei pierduţi”
(Surat Al-’A’raf, 7:23)

أللّهُمَّ اجْعَلني فيهِ مُحِبّاً لِأوْليائكَ ، وَ مُعادِياً لِأعْدائِكَ ، مُسْتَنّاً بِسُنَّةِ خاتِمِ أنبيائكَ ،يا عاصمَ قُلُوب النَّبيّينَ .

*Allahumme_j’**aa**lnii fiihi mu**h**ibben lieuliyaeke, we mu’aadiye_lie’**aa**daaike mustennen bisunneti <u>kh</u>aatemi enbiya’ieke yaa ’**aa**a**s**me **q**uluubun_nebiyyiin.*

O, Allah, fă-mă să fiu printre cei care îi iubesc pe cei care Te iubesc şi printre cei care îi urăsc pe cei care Te urăsc; printre cei care urmează calea ultimului Tău Profet, o, Tu, Cel care păzeşte inimile Profeţilor noştri!

Rugăciunile Tarawih (Salat At-Tarawih)

Tarawih este pluralul de la «tarawiha», care înseamnă «pauză», referindu-se la pauzele «tarawih» dintre fiecare patru rakaat.

Legitimitatea Rugăciunii Tarawih

Rugăciunea specială din perioada lunii Ramadan, cunoscută sub numele de *Tarawih*, este Sunna pentru bărbaţi şi pentru femei, ea efectuându-se după Rugăciunea Isha şi înainte de Rugăciunea Witr. Ea trebuie să fie efectuată în seturi de câte două rakaat. Este permisă efectuarea ei după Rugăciunea Witr, dar nu este plăcut, este makruh. Rugăciunea Tarawih trebuie efectuată până la sfârşitul nopţii.

Arfajah, radhi Allahu anhu, a spus:

„Ali ne ordona să ne trezim la Tarawih şi punea un imam pentru bărbaţi şi unul pentru femei şi eu eram imamul pentru femei."

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se trezea cu o foarte mare determinare şi încuraja oamenii să efectueze această Rugăciune specială din perioada lunii Ramadan, fără a o face obligatorie, spunând:

„Oricine se roagă în timpul nopţilor din luna Ramadan (Tarawih), cu credinţă puternică şi cu speranţa răsplăţii, toate păcatele sale anterioare vor fi iertate."

(relatat de majoritatea relatatorilor)

Aisha, radhi Allahu anha, a pus:

„Profetul oferea Rugăciunea în moschee şi mulţi s-au rugat alături de el. În următoarea zi a făcut la fel şi o mulţime mai mare de oameni i s-a alăturat. Apoi, oamenii s-au adunat în a treia noapte, dar Profetul nu a venit la ei. Dimineaţa, el le-a spus:

«Desigur, am văzut ce aţi făcut şi nimic nu m-a împiedicat să vin la voi, exceptând faptul că m-am temut că (această Rugăciune) se va face obligatorie pentru voi. Şi asta a fost în perioada lunii Ramadan.»"

(relatat de majoritatea relatatorilor, cu excepţia lui Tirmidhi)

Numărul de rakaat pentru Tarawih

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu se ruga mai mult de unsprezece rakaat, în perioada lunii Ramadan sau altcândva.”

(relatat de majoritatea relatatorilor)

Ibn Khuzaima şi Ibn Hibban au înregistrat în *Sahih*-ul lor, sub autoritatea lui Jabir, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, se ruga opt rakaat şi Rugăciunea de Witr împreună cu companionii săi, radhi Allahu anhum. Apoi, în următoarea zi, oamenii l-au aşteptat, dar el, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a venit la ei.

Abu Ya’la şi Tabarani au înregistrat cu un lanţ *hasan,* de la Jabir, că Ubayy ibn Ka’b, radhi Allahu anhum, a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, şi a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, am făcut ceva ieri noapte (în perioada lunii Ramadan).»

Profetul a întrebat:

«Şi ce a fost aceea, o, Ubayy?»

El a răspuns:

«Femeile din casă mi-au zis:

„Noi nu ştim să recităm (bine şi mult) Coranul, ne putem ruga în spatele tău?”

Eu m-am rugat opt rakaat şi Witr împreună cu ele.»

Mesagerul lui Allah a fost mulţumit de acest lucru şi nu a spus nimic.”

Aceasta este Sunna, ceea ce a fost relatat de la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, şi nimic altceva nu este autentic. De asemenea, este adevărat că în perioada lui Omar, Uthman şi Ali, radhi Allahu anhum, oamenii se rugau douăzeci de rakaat şi acesta este opinia majorităţii juriştilor de la Şcolile de Jurisprudenţă Hanafi şi Hanbali, precum şi opinia lui Dawud.

Tirmidhi a spus:

„Majoritatea savanţilor musulmani urmează ceea ce a fost relatat de la Omar şi Ali şi alţi companioni ai Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, şi anume că ei s-au rugat douăzeci de rakaat. Aceasta este şi opinia lui Ath-Thauri, Ibn Al-Mubarak şi Ash-Shafa’i. La fel am găsit şi oamenii din Mecca, rugându-se douăzeci de rakaat.”

Unii dintre savanţi sunt de părere că Sunna este de unsprezece rakaat, incluzând Rugăciunea de Witr şi de asemenea, este de preferat să se roage şi restul - cele douăzeci de rakaat.

Al-Kamal ibn Hamam a spus:

„Evidenţa care arată că Sunna este de douăzeci de rakaat, este ceea ce Profetul însuşi, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut, apoi s-a oprit, de teamă că aceasta va deveni ceva obligatoriu pentru cei care-l urmează, prin urmare restul de rakaat sunt de preferat. Însă, este confirmat că el, salla Allahu aleihi wa sallam, se ruga numai unsprezece rakaat, incluzând Witr, aşa cum

este arătat în cele două Sahih. Potrivit savanţilor, Sunna este de opt rakaat, în timp ce este de preferat a se face douăsprezece rakaat."

Rugăciunea Tarawih în congregaţie

Este permisă efectuarea Rugăciunii Tarawih, din timpul lunii Ramadan, în congregaţie, aşa cum este permisă efectuarea ei în mod individual. Cu toate acestea, majoritatea învăţaţilor preferă efectuarea ei în congregaţie. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, aşa cum s-a spus mai devreme, se ruga Tarawih în congregaţie, dar el a întrerupt acest lucru, deoarece se temea că va deveni obligatoriu acest lucru pentru musulmani.

Omar, radhi Allahu anhu, a fost cel care a chemat musulmanii să se roage Tarawih în spatele unui imam.

Abdur-Rahman ibn Abdulqari, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Într-o noapte, în luna Ramadan, m-am dus cu Omar la moschee, iar oamenii se rugau în grupuri diferite. Unii se rugau singuri, iar alţii în grupuri mici. Omar a spus:

«Cred că ar fi mai bine dacă i-aş aduna în spatele unui imam.»

El a făcut astfel, numindu-l pe Ubayy ibn Ka'b conducătorul Rugăciunii. Apoi, am ieşit cu el într-o altă noapte şi toţi oamenii se rugau în spatele unui imam, iar Omar a zis:

«Ce inovaţie (bid'a) bună este aceasta, dar este mai bine să dormi şi să o amâni pentru ultima parte a nopţii.»

Oamenii, totuşi, se rugau la începutul nopţii."

(relatat de Bukhari, Ibn Khuzaima, Bayhaqi şi alţii)

Recitarea Coranului în Tarawih

Nu există nicio relatare specială în Sunna cu privire la recitarea Coranului în timpul Rugăciunii Tarawih. S-a relatat că unii oameni din primele generaţii ale Islamului se rugau câte două sute de versete, astfel că unii dintre ei aveau nevoie de sprijin, din cauza prelungirii Rugăciunii. Ei nu îşi părăseau Rugăciunea, doar cu puţin timp înainte de ivitul zorilor, iar unii dintre ei chiar îşi trimiteau servitorii să pregătească suhur-ul, temându-se că în curând se crapă de ziuă. Ei recitau Surat Al-Baqara în opt rakaat şi dacă o completau în douăsprezece rakaat, considerau că Rugăciunea lor ar fi fost foarte scurtă.

Ibn Qudama a zis:

„Ahmad a spus:

«Recitaţi din Coran ceea ce este uşor pentru oameni şi nu le îngreunaţi, în special în nopţile scurte (în perioada verii).»"

Cu referire la acelaşi subiect, Al-Qadi spune:

„Nu este de preferat să nu se recite întregul Coran pe perioada

acestei luni, în acest fel oamenii având posibilitatea să audă întregul Coran. Nu recitaţi mai mult decât o singură dată întregul Coran, acest lucru putând fi o povară pentru oameni. În timpul recitării, trebuie luată în considerare starea oamenilor, dacă ei sunt de acord cu recitarea prelungită şi aceasta ar fi cel mai bine.”

De asemenea, Abu Dharr, radhi Allahu anhu, a zis:

„Ne-am rugat cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, până când ne-am temut că pierdem suhur-ul. Imamul recita două sute de versete.”

„Doamne, judecă între noi şi între neamul nostru întru dreptate, căci Tu eşti cel mai bun dintre judecători!”
(Surat Al-’A’raf, 7:89)

أللّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيي فيهِ مَشكوراً ، وَ ذَنبي فيهِ مَغفُوراً ، وَعَمَلي فيهِ مَقبُولاً ، وَ عَيْبي فيهِ مَستوراً يا أسمَعَ السّامعينَ .

*Allahumme_j’**aa**l se’**aa**yii fiihi meşkuuran we dhenbii fiihi meghfuuran we ’**aa**melii fiihi me**q**buulen we ’**aa**ybii fiihi mestuuran yaa esme’**aa**s_saam’**ai**in.*

O, Allah, fă ca eforturile mele să fie apreciate şi păcatele mele iertate, faptele mele bune acceptate, iar greşelile mele ascunse, o, Tu, Cel care pe toate le auzi!

Noaptea Al-Qadr

Noaptea Al-Qadr este cea mai virtuoasă dintre toate nopţile anului. Orice faptă făcută în această noapte, numită Noaptea Al-Qadr, cum ar fi recitarea Coranului, pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala (dhikr), este mai bună decât toate faptele făcute în cursul anului, ea fiind numită, aşa cum găsim scris şi în Sfântul Coran, *o noapte mai bună decât o mie de luni*:

„Noi am pogorât [Coranul] în Noaptea Al-Qadr. ~ Dar de unde să ştii ce este Noaptea Al-Qadr?! ~ Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni!"

(Surat Al-Qadr, 97:1-2)

Este mustahab căutarea acestei nopţi

Este de preferat căutarea ei în ultimele zece nopţi ale lunii Ramadan, aşa cum Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, se străduia să o caute în această perioadă. Am menţionat deja că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, stătea treaz în ultimele zece nopţi ale lunii Ramadan şi îşi trezea soţiile, apoi se retrăgea pentru efectuarea actelor de adorare.

Care este Noaptea Al-Qadr?

Savanţii au păreri diferite, cu privire la noaptea care este Noaptea Al-Qadr.

Unii dintre ei sunt de părere că este a 21-a noapte, alţii că este a 23-a, alţii că e a 25-a, iar alţii că este a 29-a noapte. Unii spun că ea diferă de la an la an, dar este mereu în ultimele zece nopţi ale lunii Ramadan. Totuşi, cei mai mulţi savanţi susţin că este în a 27-a noapte (Allahu Alam).

Ahmad a înregistrat, cu un lanţ sahih de relatatori, de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care vrea să o caute, să o facă în a 27-a noapte."

Ubay ibn Ka'b, radhi Allahu anhu, a zis:

„Pe Allah, nu există alt dumnezeu în afară de El, aceasta este în perioada lunii Ramadan – şi El a jurat asta – şi pe Allah, ştiu ce noapte este. E noaptea în care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ne-a poruncit să ne rugăm, noaptea de 27 a lunii. Semnul acesteia este că Soarele răsare dimineaţa alb şi fără raze."

(relatat de Muslim, Abu Dawud, Ahmad, iar Tirmidhi l-a clasificat sahih)

Rugăciunea şi dua-urile în Noaptea Al-Qadr

Bukhari şi Muslim au înregistrat de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu, că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Cine se roagă în timpul Nopţii Al-Qadr cu credinţă în suflet şi cu speranţă la răsplată, toate păcatele anterioare îi vor fi iertate.”

În ceea ce priveşte suplicaţia (dua) în Noaptea Al-Qadr, Aisha, radhi Allahu anha, a zis:

„L-am întrebat pe Mesagerul lui Allah:

«O, Mesager al lui Allah, dacă eu ştiu care este Noapte Al-Qadr, ce ar trebui să spun?»

El a zis:

«*O, Allah, Tu eşti Iertătorul şi Ţie Îţi place să ierţi, deci iartă-mă!*»”

(relatat de Ahmad, Ibn Majah, iar Tirmidhi l-a clasificat sahih)

„Doamne, revarsă asupra noastră răbdare şi fă-ne pe noi să murim cu desăvârşire supuşi [musulmani]!”
(Surat Al-’A’raf, 7:126)

أللّهُمَّ ارْزُقني فيهِ فَضْلَ لَيلَةِ القَدرِ ، وَ صَيِّرْ اُمُوري فيهِ مِنَ العُسرِ إلى اليُسرِ ، وَ اقبَلْ مَعاذيري وَ حُطَّ عَنِّي الذَّنب وَ الوِزْرَ ، يا رَؤُفاً بِعِبادِهِ الصّالحينَ .

*Allahummer_zu**q**nii fiihi fe**d**le leyletil_**q**adri we **s**ayyir umuurii fiihi minel_**’au**sri ilaal_yusri we**q**bel me**’aa**adhiirii we **h**u**tt**a **’aa**nniidh_dhenbe wel_wizra yaa ra’ufen bi’aibaadihi**s**_**s**aali**h**iin.*

O, Allah, dăruieşte-mi binecuvântările Laylat-ului Al-Qadr, uşurează-mi încercările şi acceptă scuzele mele, micşorează-mi păcatele şi poverile mele, o, Tu, Cel Compătimitor şi Milos!

Itikaf

Semnificaţia Itikaf-ului

Itikaf-ul reprezintă izolarea totală, abţinerea de la lucruri inutile, rele sau bune.

Allah subhanahu wa ta'ala a spus în Nobilul Coran:

„ Ce sunt aceste chipuri la care voi vă închinaţi?"

(Surat Al-'Anbiya', 21:52),

însemnând: la ceea ce ei s-au dedicat pentru adorare.

Ceea ce se înţelege de aici este că Itikaf-ul înseamnă izolare în moschee, cu intenţia de a fi cât mai aproape de Allah Preaînaltul.

Legitimitatea Itikaf-ului

Toţi savanţii musulmani sunt de acord cu legitimitatea lui.

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea Itikaf pentru zece zile, în fiecare lună Ramadan. În anul în care a murit, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut Itikaf timp de 20 de zile."

(relatat de Bukhari, Abu Dawud şi Ibn Majah)

Companionii şi soţiile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, făceau Itikaf împreună cu el şi au continuat să facă astfel şi după moartea lui. Chiar dacă Itikaf-ul este un act de evlavie, care apropie de Allah subhanahu wa ta'ala, nu există niciun hadith cu privire la meritele sale.

Abu Dawud a spus:

„L-am întrebat pe Ahmad:

«Cunoşti ceva despre virtuţile Itikaf-ului?»

El a răspuns:

«Nu, cu excepţia câtorva relatări slabe.»"

Tipuri de Itikaf

Itikaf-ul este de două tipuri:

- ❖ sunna şi
- ❖ obligatoriu.

Itikaf-ul sunna este acela prin care musulmanul încearcă să se apropie cât mai mult de Allah Preaînaltul, astfel urmând faptele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în special în ultimele zece zile ale lunii Ramadan.

Itikaf-ul obligatoriu este acela pe care persoana însăşi şi l-a făcut obligatoriu. De exemplu, printr-un jurământ:

„Trebuie să fac Itikaf, pentru Allah subhanahu wa ta'ala."

sau printr-un jurământ condiţionat:

„Dacă Allah Preaînaltul mă va vindeca, va trebui să fac Itikaf.”

În *Sahih* Bukhari este relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Oricine face un jurământ de supunere faţă de Allah, trebuie să se supună Lui.»

Omar a zis:

«O, Mesager al lui Allah, eu am jurat să fac Itikaf o noapte, în moscheea de la Mecca.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Împlineşte-ţi jurământul.»”

Durata Itikaf-ului

Itikaf-ul obligatoriu se face pe perioada pe cât a fost făcut jurământul. Dacă cineva a jurat că va face Itikaf o zi, sau mai mult, atunci el trebuie să facă Itikaf în acea perioadă.

Itikaf-ul mustahab sau sunna nu are limită de timp specifică. El poate fi efectuat cu intenţia de izolare în moschee, pentru o perioadă mai scurtă sau mai lungă de timp. Răsplata va fi în funcţie de perioada petrecută în moschee. Dacă cineva părăseşte moscheea, apoi se întoarce, trebuie să-şi reînnoiască intenţia de a face Itikaf.

Ya’la ibn Umaya a zis:

„«*M-am izolat în moschee pentru Itikaf, o perioadă de timp.»*

Ata i-a spus:

«Acesta este Itikaf, atâta timp cât te-ai izolat în moschee. Dacă tu ai stat în moschee cu bună intenţie, atunci este Itikaf, altfel, nu.»”

Cel care efectuează Itikaf-ul neobligatoriu, poate să-l întrerupă oricând, chiar înainte de expirarea perioadei pentru care a avut intenţia să stea.

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a intenţionat să facă Itikaf, s-a rugat de Fajr şi apoi a început Itikaf-ul.

Odată, a vrut să facă Itikaf în ultimele zece zile ale lunii Ramadan şi a poruncit să i se aşeze cortul.

Aisha, radhi Allahu anha, a continuat:

«Când am văzut aceasta, am poruncit ca şi cortul meu să fie aşezat, iar câteva dintre soţiile Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, au făcut acelaşi lucru. Atunci când el, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a rugat de Fajr, văzând toate corturile, a întrebat:

„Ce este asta?”

Ei i-au răspuns:

„Căutăm supunerea faţă de Allah şi faţă de Mesagerul Său.”

Apoi, el a poruncit ca, atât cortul său, cât şi a soţiilor sale, să fie desfăcute, amânându-şi Itikaf-ul pentru primele zece zile ale lunii Shawwal.»”

Faptul că Profetul, salla

Allahu aleihi wa sallam, a poruncit ca să fie desfăcute corturile soţiilor şi le-a cerut să abandoneze Itikaf-ul, după ce ele au făcut intenţia pentru acesta, arată că ele au renunţat la Itikaf, după începerea lui.

Acest hadith, de asemenea, arată că un bărbat poate să interzică soţiei sale să continue Itikaf-ul, dacă ea nu a cerut permisiunea lui pentru acesta.

Există o diferenţă de opinii, în ceea ce priveşte cazul în care un bărbat acordă permisiunea soţiei să facă Itikaf, apoi şi-o retrage. Conform lui Ash-Shafa'i, Ahmad şi Abu Dawud, acest lucru este permis soţului, iar în acest caz soţia lui trebuie să renunţe la Itikaf.

Condiţiile Itikaf-ului

Persoana care doreşte să facă Itikaf trebuie să fie musulman adult, cu discernământ, perfect curăţat de impurităţile majore (janaba) şi de menstruaţie sau de sângerarea post-natală. Itikaf-ul nu este acceptat pentru un necredincios, pentru un tânăr fără discernământ, pentru o persoană aflată în stare de impuritate majoră, sau pentru femeile aflate la menstruaţie sau cu sângerare post-natală.

Stâlpii Itikaf-ului

Dacă o persoană nu se află în moschee sau nu se izolează cu intenţia mulţumirii lui Allah Preaînaltul, acesta nu este Itikaf.

Intenţia este obligatorie, fapt dovedit de cuvintele lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„Şi nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credinţă curată şi statornică în Religia Lui,"

(Surat Al-Bayyina, 98:5)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Toate faptele stau în intenţie şi fiecare persoană va primi după ceea ce a intenţionat."

Cu siguranţă, Itikaf-ul se efectuează în moschee, după cum Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Şi nu vă împreunaţi cu ele, în timp ce staţi retraşi în moschei!"

(Surat Al-Baqara, 2:187)

Acest verset dovedeşte faptul că dacă ar fi fost potrivită efectuarea Itikaf-ului altundeva, Allah subhanahu wa ta'ala ar fi permis unui bărbat să facă Itikaf-ul împreună cu soţia lui. Atât timp cât un astfel de lucru va anula Itikaf-ul, indiferent unde este făcut, este clar că Itikaf-ul trebuie efectuat în moschee.

Opiniile juriştilor Fiqh, cu privire la moscheile în care trebuie efectuat Itikaf-ul

Există o diferenţă de opinie între jurişti, cu privire la moscheile care sunt acceptate pentru efectuarea Itikaf-ului.

Conform lui Abu Hanifa, Ahmad, Ishaq şi Abu Thaur, Itikaf-ul este valid în orice mos-

chee în care se efectuează cele cinci Rugăciuni zilnice şi are o comunitate. Aceasta se bazează pe un hadith în care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Fiecare moschee care are un muadhan şi un imam, este acceptată pentru Itikaf."

Aceasta a fost relatat de Ad-Daraqutni, dar hadith-ul este mursal şi slab, nu poate fi utilizat ca o dovadă.

Malik, Ash-Shafa'i şi Abu Dawud au spus că orice moschee este acceptată, deoarece nu există nicio dovadă care să o restricţioneze.

Şcoala Shafa'i spune că este mai bine a se efectua Itikaf-ul într-o moschee cu o comunitate, aşa cum Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut Itikaf într-o astfel de moschee, pentru că aici numărul celor care se roagă este mai mare.

Dacă perioada Itikaf-ului se suprapune cu timpul pentru Rugăciunea de vineri, atunci persoana trebuie să o efectueze în moschee, alături de comunitate, pentru a nu pierde aceasta.

Cel care efectuează Itikaf-ul poate să facă chemarea la Rugăciune, dacă locul de unde se face aceasta este în uşa sau în curtea interioară a moscheii. El poate, de asemenea, să urce pe acoperişul moscheii, deoarece toate aceste locuri se consideră parte a acesteia. Dacă locul de unde se face chemarea la Rugăciune este în afara moscheii, iar cel care face Itikaf (mu'takif) face chemarea la Rugăciune din acel loc, atunci el şi-a anulat Itikaf-ul.

Curtea exterioară a moscheii este considerată ca fiind parte a acesteia, conform Şcolii Hanafi şi Shafa'i şi conform unei relatări a lui Ahmad, însă, conform Şcolii Maliki şi altei relatări, aceasta nu face parte din moschee, iar mu'takif-ul nu ar trebui să meargă acolo.

Majoritatea savanţilor spun că nu este corect ca o femeie să facă Itikaf în „moscheea" din casa ei (locul special, unde ea îşi face Rugăciunile), deoarece moscheea din casa ei nu intră în categoria moscheilor şi poate fi vândută. Nu există diferenţă de opinie în acest sens. Soţiile Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, efectuau Itikaf-ul în Moscheea An-Nabawi (Moscheea Profetului).

Începutul şi sfârşitul Itikaf-ului

S-a arătat mai înainte că Itikaf-ul voluntar nu are o perioadă de timp specifică. Atunci când cineva intră în moschee, cu intenţia de apropiere de Allah subhanahu wa ta'ala, izolându-se, se va considera Itikaf pentru el, până la părăsirea moscheii. Dacă el intenţionează să facă Itikaf în perioada ultimelor zece zile ale lunii Ramadan, ar trebui să îl înceapă înainte de apusul Soarelui.

Bukhari a relatat de la Abu Sa'id, radhi Allahu anhu, că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Cine face Itikaf cu mine, să o facă în ultimele *zece*.»”

Zece se referă la ultimele zece nopţi, care încep în noaptea de 20 sau 21.

În ceea ce priveşte afirmaţia că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când a dorit să facă Itikaf se ruga de Fajr, apoi mergea în locul unde făcea Itikaf.”, aceasta înseamnă că intra în locul pregătit pentru izolarea sa, din interiorul moscheii, dar timpul efectiv de când a intrat pentru Itikaf în moschee era de la începutul nopţii.

Conform lui Abu Hanifa şi Ash-Shafa’i, oricine efectuează Itikaf în ultimele zece zile ale lunii Ramadan, trebuie să părăsească moscheea după apusul Soarelui, în ultima zi a lunii.

Malik şi Ahmad au spus că este acceptabil ca persoana să plece după apusul Soarelui, dar este de preferat să rămână în moschee până la Rugăciunea de Aid.

Al-’Athram a relatat de la Abu Ayyub, radhi Allahu anhu, că:

„Abu Qulabah ar fi rămas în moschee, în noaptea de dinaintea Rugăciunii de Aid şi ar fi mers la Rugăciunea de Aid. În perioada Itikaf-ului său, nu avea nici hasira, nici covor de Rugăciune, pe care să stea, ci stătea ca ceilalţi oameni.”

Abu Ayyub, radhi Allahu anhu, a zis:

„Am venit la el în ziua de Aid şi în poala lui stătea Juwayriya Muzinah. Am crezut că este una dintre fiicele sale, dar a fost o sclavă pe care el a eliberat-o şi apoi a venit la Rugăciunea de Aid.”

Ibrahim a spus:

„Se prefera ca cel care făcea Itikaf în perioada ultimelor zece zile ale lunii Ramadan să stea în moschee în noaptea de Aid, apoi să participe la Rugăciunea de Aid, de la moschee.”

Dacă cineva a făcut jurământ pentru a face Itikaf o zi sau o perioadă specifică de zile, trebuie să înceapă Itikaf-ul lui înainte de răsăritul Soarelui şi să termine când nu se mai observă lumina Soarelui, indiferent dacă este în timpul lunii Ramadan sau în altă perioadă.

Dacă el a făcut jurământul pentru o noapte sau un număr specific de nopţi, trebuie să înceapă Itikaf-ul înainte de apusul total al Soarelui şi poate să părăsească Itikaf-ul atunci când este evident răsăritul Soarelui.

Ibn Hazem a spus:

„Noaptea începe la apusul Soarelui şi se sfârşeşte la ivirea zorilor. Ziua începe la ivirea zorilor şi se sfârşeşte cu apusul total al Soarelui. Aceasta nu este o condiţie pentru nimeni, decât dacă cineva doreşte sau intenţionează să-l îndeplinească. Dacă cineva jură sau vrea să facă Itikaf voluntar pentru o lună, el ar trebui să înceapă cu prima

noapte a lunii. Ar trebui să intre în moschee înainte de apusul complet al Soarelui şi să părăsească moscheea după apusul complet al Soarelui, în ultima zi a lunii, indiferent dacă este în luna Ramadan sau nu."

Recomandat şi de evitat în perioada Itikaf-ului

Este de preferat, pentru cel care face Itikaf, să efectueze cât mai multe acte de adorare, să facă cât mai multe Rugăciuni voluntare, să recite Coranul, slăvindu-L şi lăudându-L pe Allah subhanahu wa ta'ala, proclamând Unicitatea şi Măreţia Sa, cerându-I iertare, transmiţând salutările sale asupra Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, şi să facă dua; toate acestea conducând la apropierea de Allah subhanahu wa ta'ala. Printre aceste fapte de adorare se numără citirea şi studierea cărţilor de Tăfsir, de ahadith, cărţi despre viaţa Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, de Jurisprudenţă Islamică şi altele.

De asemenea, este de preferat a se ridica un cort mic, în curtea moscheii, aşa cum a făcut Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam.

Persoana care face Itikaf nu trebuie să se implice în problemele care nu o privesc.

Tirmidhi şi Ibn Majah au înregistrat sub autoritatea lui Abu Basra că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dovada de respect a omului faţă de Islam este că lasă deoparte ceea ce nu-l priveşte."

Este, totuşi, de evitat ca o persoană să creadă că se poate apropia mai mult de Allah subhanahu wa ta'ala, dacă nu vorbeşte.

Bukhari, Abu Dawud şi Ibn Majah au înregistrat de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, că:

„În timp ce Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, ţinea o predică, a văzut un om stând în picioare şi a întrebat despre el. Oamenii au răspuns:

«El este Abu Israel. El a jurat că va sta în picioare şi nu se va aşeza, nu va vorbi şi va ţine Post.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Porunciţi-i să vorbească, să meargă să se aşeze la umbră şi să-şi termine Postul.»"

Abu Dawud a relatat de la Ali, radhi Allahu anhu, că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Nu există orfan după vârsta maturităţii şi ne-vorbitor peste zi, până la căderea nopţii.»"

Postul în timpul Itikaf-ului

Este bine pentru cel care efectuează Itikaf să ţină Post, însă nu este obligatoriu pentru el.

Bukhari a relatat de la Ibn Omar că el, radhi Allahu anhu, a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, în perioada Jahiliyyei am jurat să fac

Itikaf o noapte, în moscheea de la Mecca.»

Profetul a zis:

«Împlineşte-ţi jurământul.»”

Această afirmaţie a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, arată că Postul nu este o condiţie pentru Itikaf, altfel nu ar fi posibil a face Itikaf pentru o noapte.

Sa’id ibn Mansur a relatat că Abu Sahl a spus:

„Una dintre soţiile mele făcea Itikaf, aşa că l-am întrebat pe Omar ibn Abd Al-’Aziz despre aceasta. El a zis:

«Ea nu trebuie să ţină Post, dacă nu şi-a impus acest lucru.»”

Adh-Dhuhri a spus:

«Nu există Itikaf, decât ţinând Post.»

Omar a întrebat:

«Aceasta este de la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam?

Adh-Dhuhri a răspuns:

«Nu.»

Omar a întrebat:

«De la Abu Bakr?»

Adh-Dhuhri a răspuns:

«Nu.»

Omar a întrebat (din nou):

«De la Omar (ibn Al-Khattab)?»

Adh-Dhuhri a răspuns:

«Nu.»

Omar a zis:

«Bănuiesc că a spus-o Uthman.»

Adh-Dhuhri a răspuns:

«Nu.»

Eu (Abu Sahl) i-am lăsat şi m-am întâlnit cu Ata şi Tawus şi i-am întrebat pe ei despre acest lucru. Tawus a zis:

«Într-adevăr, nu trebuie să ţină Post, în cazul în care nu şi-a impus acest lucru.»”

Al-Khattabi recunoaşte:

„Există o diferenţă de opinie, în rândul savanţilor, cu privire la acest punct.”

Al-Hasan Al-Basri susţine că:

„Ajunge a se efectua Itikaf, fără a ţine Post. Aceasta este, de asemenea şi opinia lui Ash-Shafa’i.”

Ali şi Ibn Mas’ud, radhi Allahu anhum, susţin că:

„Dacă cineva doreşte, poate ţine Post, iar dacă nu doreşte, nu ţine.”

Al-Auza’i şi Malik susţin că:

„Nu există Itikaf fără Post şi aceasta este concluzia savanţilor.”

Aceasta a fost relatat de la Ibn Omar, Ibn Abbas şi Aisha, radhi Allahu anhum; de asemenea, este şi opinia lui Sa’id ibn Al-Musayyeb, Urwa ibn Az-Zubair şi Az-Zuhri.

Fapte permise pentru un Mu’takif (cel care face Itikaf)

Următoarele fapte sunt permise pentru cel care face Itikaf:

1. *Persoana poate părăsi locul Itikaf-ului, pentru a-şi conduce soţia*

Safiyya, radhi Allahu anha, a relatat:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, efectua Itikaf şi eu am

venit să-l vizitez, în timpul nopţii. Am vorbit cu el, apoi m-am ridicat să plec. El s-a ridicat cu mine şi m-a condus acasă. (Ea locuia în casa lui Usama ibn Zaid.) Doi oameni dintre Ansari au trecut pe lângă ei şi când l-au văzut pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, au grăbit pasul. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Opriţi-vă, ea este Safiyya bint Haya.»

Ei au spus:

«Slavă lui Allah, o, Mesager al lui Allah, noi nu am avut nicio îndoială asupra ta.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

«Sheitan curge în om, la fel ca şi sângele. M-am temut că el v-ar şopti ceva necurat.»"

(relatat de Bukhari, Muslim şi Abu Dawud)

2. Pieptănarea şi tunsul părului, tăierea unghiilor, igiena corporală, purtarea hainelor frumoase şi parfumarea

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul făcea Itikaf şi îşi scotea capul prin deschiderea camerei mele, iar eu îi spălam (îi pieptănam – într-o altă relatare) părul. Eu eram la menstruaţie în acel timp."

(relatat de Bukhari, Muslim şi Abu Dawud)

3. Persoana aflată în Itikaf poate să iasă pentru nevoi personale

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea Itikaf, îşi apropia capul de mine, astfel încât puteam să-l piaptăn, dar niciodată nu intra în casă, decât atunci când venea pentru nevoi fiziologice."

(relatat de Bukhari şi Muslim)

Ibn Al-Mundhir a spus:

„Savanţii sunt de acord că cel care face Itikaf poate să părăsească moscheea, cu scopul de a răspunde chemării naturii, deoarece acesta este un lucru care trebuie să-l efectueze personal şi nu poate în moschee. De asemenea, poate să părăsească moscheea dacă are nevoie să mănânce sau să bea şi nu are cine să-i aducă. Dacă trebuie să vomite, poate să părăsească moscheea. Pentru tot ceea ce trebuie să facă şi nu se poate face în moschee, el poate părăsi aceasta şi acest lucru nu anulează Itikaf-ul său, chiar dacă durează o perioadă mai lungă de timp. Exemple de astfel de fapte ar fi ghusl-ul după un vis umed, spălarea corpului şi a hainelor de impurităţi."

Sa'id ibn Mansur a relatat că Ali, radhi Allahu anhu, a spus:

„Dacă o persoană efectuează Itikaf, poate asista la Rugăciunea de vineri, să ia parte la înmormântări, să viziteze bolnavii şi să meargă să-şi vadă familia, dacă este necesar, dar să rămână în picioare (în timpul vizitei)."

„Ali l-a ajutat pe nepotul său,

oferindu-i 700 de dirhami, să-şi cumpere un slujitor, iar nepotul i-a zis:

«Eu sunt în Itikaf.»

Ali a spus:

«Ce vină ai avea, dacă te duci în târg să-ţi cumperi unul?»"

Qatada permitea persoanei care efectua Itikaf să meargă la înmormântări şi să viziteze bolnavii, cu condiţia să nu se aşeze, în tot acest timp.

Ibrahim An-Nakha'i spune că este de preferat ca cel care face Itikaf, dacă este necesar, să facă următoarele lucruri permise, precum: vizitarea bolnavului, participarea la Rugăciunea de vineri, la înmormântări, pentru a-şi satisface propriile nevoi şi să nu intre într-un loc acoperit. El a zis:

„Persoana care efectuează Itikaf nu ar trebui să intre într-un loc acoperit, decât dacă este neapărat necesar."

Al-Khattabi a zis:

„Un grup de oameni a spus că persoana care efectuează Itikaf poate participa la Rugăciunea de vineri, poate participa la funerarii şi poate vizita un bolnav. Aceasta a fost relatat de la Ali şi este opinia lui Sa'id ibn Jubair, Al-Hasan Al-Basri şi An-Nakha'i."

Abu Dawud a relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, vizita bolnavii în timp ce efectua Itikaf. Îi vizita, însă fără a se abate de la drumul său."

De asemenea, a fost relatat de la Aisha, radhi Allahu anha, că este sunna ca cel care face Itikaf să nu părăsească locul său, pentru a vizita un bolnav. Aceasta înseamnă ca el să nu părăsească locul de Itikaf decât cu unica intenţie de a vizita bolnavul, iar dacă este în drumul său, poate întreba despre el, dar cu condiţia să nu iasă de pe drum.

4. Persoana care efectuează Itikaf poate mânca, bea şi dormi în moschee, dar trebuie să păstreze curăţenia. Poate să semneze un contract de căsătorie, să vândă sau să cumpere ceva.

Fapte care anulează Itikaf-ul

Dacă cel care este la Itikaf face una dintre următoarele fapte, Itikaf-ul său va fi anulat:

1. A părăsi moscheea intenţionat, fără a exista o necesitate pentru aceasta, chiar dacă este pentru o perioadă scurtă de timp.

În acest caz, se încalcă unul dintre principiile Itikaf-ului şi anume, izolarea în moschee.

2. Abandonarea credinţei Islamice, prin aceasta anulându-se toate actele de adorare.

„De vei face asociaţi lui Allah, vor fi în zadar faptele tale şi vei fi tu printre aceia care pierd."

(Surat Az-Zumar, 39:65)

3. Pierderea raţiunii din cauza nebuniei, începerea men-

struaţiei sau apariţia sângerării postnatale, toate acestea conduc la invalidarea Itikaf-ului.

4. Întreţinerea de relaţii intime:

„(...) şi nu vă împreunaţi cu ele, în timp ce staţi retraşi în moschei!”

(Surat Al-Baqara, 2:187)

Însă îşi poate atinge nevasta, fără a exista vreo dorinţă.

Una dintre soţiile Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, îi pieptăna părul în timp ce el, salla Allahu aleihi wa sallam, se afla în Itikaf.

În ceea ce priveşte sărutul şi atingerea din dorinţă, Abu Hanifa şi Ahmad au spus că acest lucru nu este de dorit, deoarece conduce spre o faptă interzisă, pentru cel care efectuează Itikaf. Însă, acestea nu anulează Itikaf-ul, cu excepţia ejaculării.

Malik a spus că acestea anulează Itikaf-ul, deoarece este o atingere nepermisă, chiar dacă duce sau nu la ejaculare.

De la Ash-Shafa’i avem două relatări care corespund opiniilor precedente.

Ibn Rushd a explicat că:

„Motivul pentru care sunt diferenţe de opinie între ei se datorează faptului că, dacă un cuvânt are mai mult decât un singur sens, unul literal şi mai multe sensuri figurate, apare întrebarea dacă acestea se aplică în acelaşi timp cuvântului sau nu. Acesta este unul dintre acele tipuri de cuvinte care au mai mult decât un singur sens.

Pe de o parte, sunt cei care spun că are ambele sensuri (literal şi figurat), care interpretează cuvintele din versetul următor ca însemnând «*atingere*»:

„(...) şi nu vă împreunaţi cu ele în timp ce staţi retraşi în moschei”

(Surat Al-Baqara, 2:187),

în sensul nerestrictiv, care acoperă atât actul intim, cât şi acţiunea de atingere, care înseamnă mai puţin decât actul în sine.

Pe de altă parte, majoritatea susţine că nu are ambele sensuri şi spune că acest verset poartă cu sine doar sensul de act intim sau atingere, care este mai puţin decât un act intim în sine.

Dacă spunem că acesta se referă la actul intim prin consens, atunci acest lucru anulează posibilitatea de a se referi la acţiuni mai mici decât actul în sine, pentru că un singur cuvânt nu a putut fi luat cu sensul său literal şi figurat, în acelaşi timp.

Cei care spun că este inclus sensul atingerii (mai puţin decât actul intim), susţin că aceasta se încadrează în sensul literal al versetului.

Cei care diferă (în opinii), nu iau cuvântul în sensul său literal şi figurat, în acelaşi timp.”

Recuperarea Itikaf-ului

Dacă cel care intenţionează să facă Itikaf voluntar şi iese fără a-şi termina complet perioada de Itikaf, el trebuie să îl recupereze

mai târziu. Unii spun că este obligatoriu să o facă.

Despre acest subiect, Tirmidhi a spus:

„Este o diferenţă de opinie, cu privire la cel care a ieşit din starea de izolare, Itikaf, înainte de expirarea perioadei pentru care a intenţionat să rămână."

Malik susţine:

„Dacă persoana abandonează starea de Itikaf înainte de termen, este obligatoriu pentru el recuperarea lui."

El a adus ca dovadă un hadith în care se descrie că atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a abandonat starea de Itikaf, el l-a recuperat în următoarea lună, în luna Shawwal.

Ash-Shafa'i afirmă:

„Dacă cineva nu a jurat să efectueze Itikaf, sau nu l-a făcut obligatoriu pentru el şi l-a abandonat mai devreme, nu trebuie să-l recupereze, cu excepţia cazului în care alege acest lucru."

El continuă:

„Persoana nu trebuie să facă acest lucru. Dacă ea a făcut Itikaf şi apoi l-a abandonat, atunci nu trebuie să-l recupereze, dacă a fost voluntar, cu excepţia cazului în care actul voluntar a fost Hajj-ul sau Umra."

Cu toate acestea, imamii sunt de acord că dacă cineva a jurat să facă Itikaf pentru o zi sau un număr de zile, apoi îşi abandonează Itikaf-ul, este obligatoriu pentru el să recupereze atunci când poate. Dacă el moare înainte de recuperarea lui, atunci nimeni nu este obligat să-l facă în locul lui.

Pe de altă parte, Ahmad susţine că:

„Este obligatoriu pentru moştenitorii săi să recupereze în locul său."

Abd Ar-Razzaq a relatat de la Abd Al-Karim ibn Umayya, care a spus că a auzit de la Abdullah ibn Abdullah ibn Utbah că a zis:

„Mama noastră a murit atunci când a mai avut câteva zile de Itikaf de efectuat. L-am întrebat pe Ibn Abbas, iar el a spus:

«Fă Itikaf în locul ei şi ţine Post.»"

Sa'id ibn Mansur a relatat că Aisha, radhi Allahu anha, a făcut Itikaf în locul fratelui ei, după moartea sa.

Retragerea Mu'takif-ului la moschee şi ridicarea unui cort

Ibn Majah a relatat de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu, că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut Itikaf în ultimele zece zile ale lunii Ramadan. Nafi' a relatat:

„Ibn Omar mi-a arătat locul unde Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, efectua Itikaf-ul său."

El, de asemenea, a relatat că atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea Itikaf, îşi punea patul în spatele stâlpului unde cerea îndurare şi se căia, până când Allah subhanahu wa ta'ala accepta, inshaAllah, căinţa

sa.

Abu Sa'id, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea Itikaf sub un cort turcesc, care avea deschizăturile acoperite.

A face jurământ pentru efectuarea Itikaf-ului într-o anumită moschee

Dacă cineva face jurământ să efectueze Itikaf în moscheea Al-Haram (din Mecca), în Moscheea Profetului (din Medina) sau în Moscheea Al-Aqsa (din Ierusalim), trebuie să-şi îndeplinească jurământul, aşa cum Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„O persoană nu ar trebui să călătorească decât spre cele trei moschei: Moscheea Al-Haram, Al-Aqsa, sau această moschee (An-Nabawi)."

Dacă cineva jură să facă Itikaf în altă moschee, nu este obligatoriu pentru el şi poate face Itikaf în orice moschee, deoarece Allah subhanahu wa ta'ala nu a specificat un loc anume pentru adorarea Lui şi nu există o moschee mai bună decât alta, cu excepţia celor trei moschei menţionate mai înainte. Acest lucru este confirmat de spusele Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam:

„O Rugăciune în moscheea mea este mai bună de o mie de ori decât în orice altă moschee, dar Rugăciunea în Moscheea Al-Haram este de o sută de ori mai bună decât Rugăciunea în moscheea mea."

Astfel, dacă cineva face un jurământ să împlinească Itikaf în Moscheea Profetului, el îl poate îndeplini în Moscheea Al-Haram, deoarece este superioară Moscheii Profetului.

„Doamne, nu ne face pre noi [ţintă a] urgisirii neamului de nelegiuiţi! ~ Şi izbăveşte-ne pre noi, cu mila Ta, de neamul de necredincioşi!”
(Surat Yunus, 10:85-86)

أللّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فيهِ مِنَ النَّوافِلِ ، وَ أكْرِمني فيهِ بِإحضارِ المَسائِلِ ، وَ قَرِّبْ فيهِ وَسيلَتي إليكَ مِنْ بَيْنِ الوَسائِلِ ، يا مَن لا يَشْغَلُهُ إلحاحُ المُلِحِّينَ

*Allahumme weffir **h**a**dh**yy fihii minen_newaafili we ekrimnii fiihi bi i**hd**aaril_mesaa'ili we **q**arrib fiihi wesiyletii ileyke min beynil_wesaaili, yaa men laa yeşghaluhu il**h**aa**h**ul_muli**hh**iin.*

O, Allah, permite-mi o parte din Rugăciunile recomandate, onorează-mă cu ajutorul Tău la problemele mele, adu-mi aproape mijloacele necesare pentru a mă apropia de Tine, din toate motivele, o, Tu, Cel Veşnic!

Zakat Al-Fitr

Zakat Al-Fitr este un tip de sadaqa ce trebuie plătit obligatoriu înainte de Salat Al-Aid, de fiecare musulman, tânăr şi bătrân, femeie şi bărbat, liber şi sclav, acesta făcând parte din Sunna Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Conform acesteia, găsim relatat de Bukhari şi Muslim, care au relatat de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a poruncit plata unei sa'a de curmale sau orz, drept Zakat Al-Fitr, pentru fiecare musulman, tânăr şi bătrân, femeie şi bărbat, liber şi sclav."

Scopul Zakat-ului

Zakat Al-Fitr a devenit obligatoriu în luna Shaban, în al doilea an Hijra. Scopul său este de a îl purifica pe cel care posteşte, de la orice faptă sau vorbire indecentă şi de a îi ajuta pe săraci şi nevoiaşi. Această opinie este bazată pe hadith-ul relatat de Abu Dawud, Ibn Majah şi Ad-Daraqutni, de la Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

„Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a poruncit Zakat Al-Fitr pentru cel care posteşte, pentru a-l purifica de la orice faptă sau vorbire indecentă şi pentru a-i ajuta pe nevoiaşi."

Este acceptat drept Zakat Al-Fitr ceea ce o persoană plăteşte înainte de Rugăciunea de Aid Al-Fitr şi este sadaqa ceea ce o persoană plăteşte după Rugăciunea de Aid Al-Fitr.

Pentru cine este obligatoriu Zakat Al-Fitr

Zakat Al-Fitr este obligatoriu pentru fiecare musulman care posedă o sa'a de curmale sau orz, care nu este aliment de bază pentru el sau familia sa, pe o durată de o zi şi o noapte. Fiecare musulman trebuie să plătească Zakat-ul pentru el, soţia, copilul şi servitorii săi.

Suma pentru Zakat Al-Fitr

Cantitatea ce trebuie dată pentru Zakat Al-Fitr este o sa'a de grâu, orz, stafide, brânză uscată (aqit), orez, porumb sau produse similare de bază (qut). Abu Hanifa a permis să se plătească pentru Zakat Al-Fitr o valoare echivalentă şi, de asemenea, a spus că dacă

musulmanul plăteşte în grâu, o jumătate de sa'a este suficient.

Abu Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a relatat:

„În timpul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, obişnuiam să dăm în numele fiecărui copil, bătrân, om liber şi sclav, o sa'a de produse alimentare, sau o sa'a de brânză (uscată) de vacă, orz, curmale, stafide, pentru Zakat Al-Fitr. Am continuat să facem astfel, până când Mu'awiyyah a venit la noi pentru Pelerinaj (Hajj) sau Umra. Apoi, s-a adresat oamenilor de la amvon, spunându-le:

«Eu văd că două mudd de grâu valorează cât o sa'a de curmale.»

Oamenii au acceptat aceasta.

Oricum, Abu Sa'id a continuat:

„Voi continua să dau aşa cum obişnuiam să dau, şi anume atât timp cât voi trăi."

Aceasta este relatat de majoritatea relatatorilor de ahadith.

Tirmidhi a remarcat:

„Câţiva învăţaţi au dat o sa'a de fiecare produs drept sadaqa (care este acceptat în general)."

Ash-Shafa'i şi Ishaq susţin această părere, dar alţi învăţaţi dau o sa'a din fiecare produs drept caritate, cu excepţia grâului, din care o jumătate de sa'a este suficientă. Aceasta este ceea ce spune Sufyan, Ibn Al-Mubarak şi alţi învăţaţi.

Termenul stabilit pentru Zakat Al-Fitr

Învăţaţii au fost de acord că Zakat Al-Fitr trebuie plătit până la sfârşitul lunii Ramadan. Totuşi, ei au păreri diferite asupra timpului.

Ath-Thauri, Ahmad, Ishaq, Ash-Shafa'i (în ultima sa opinie) şi Malik (într-una dintre relatările lui), sunt de părere că timpul stabilit este la apusul Soarelui, din noaptea în care se termină Postul, pentru că atunci este sfârşitul lunii Ramadan.

Abu Hanifa, Al-Layth, Ash-Shafa'i (în prima părere) şi Malik (într-o altă relatare), spun că termenul limită de plată pentru Zakat Al-Fitr este până la Fajr, în ziua de Aid.

Aceste două puncte de vedere diferite dobândesc relevanţă în cazul în care un copil este născut după apusul Soarelui, dar înainte de ivirea zorilor, în ziua de Aid; atunci, întrebarea este dacă Zakat Al-Fitr este obligatoriu pentru copil sau nu. Conform primei opinii, nu este obligatoriu, pentru că naşterea a avut loc după termenul stabilit, în timp ce, conform celei de-a doua opinii, trebuie plătit, pentru că naşterea a avut loc înainte de termenul stabilit.

Plata Zakat-ului Al-Fitr în avans

Majoritatea învăţaţilor cred că este permisă plata Zakat-ului înainte cu o zi sau două de Aid.

Ibn Omar, radhi Allahu anhu,

a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, le-a impus să plătească Zakat-ul înainte ca oamenii să iasă pentru Rugăciunea de Aid."

Nafi a relatat că Omar, radhi Allahu anhu, obişnuia să plătească Zakat-ul cu o zi sau două înainte de sfârşitul lunii Ramadan.

Cu toate acestea, învăţaţii au opinii diferite, atunci când este vorba de o perioadă mai lungă de timp. Potrivit lui Abu Hanifa, este permis să fie plătit chiar şi înainte de luna Ramadan. Ash-Shafi susţine că este permis să se plătească la începutul lunii Ramadan. Malik şi Ahmad (în cea mai cunoscută opinie a lor) susţin că este permis să se plătească doar cu o zi sau două înainte.

Fondatorii celor patru şcoli de jurisprudenţă Islamică acceptate, sunt de acord că Zakat Al-Fitr nu este anulat, pur şi simplu, de faptul că nu a fost plătit la timp. În acest caz, devine o datorie pentru cel responsabil de plată, până când acesta o plăteşte. De asemenea, ei au fost de acord că nu este permisă întârzierea acestei plăţi până în ziua de Aid, dar Ibn Sirin şi Nakha'i au spus că este permisă.

Ahmad a zis:

„Sper că nu este niciun rău (în întârzierea plăţii)."

Ibn Raslan a spus că există un consens că această plată nu poate fi amânată doar pentru că este o formă de Zakat. Prin urmare, orice întârziere este un păcat şi este similar cu întârzierea Rugăciunii fără o scuză acceptabilă. Acest lucru este dovedit prin următorul hadith:

„Dacă o persoană plăteşte Zakat Al-Fitr înainte de Salat, este considerat ca Zakat acceptat. Dacă plăteşte după Salat, este considerat sadaqa normală."

Distribuirea Zakat-ului Al-Fitr

Distribuirea Zakat-ului Al-Fitr este la fel ca Dania, trebuie să fie distribuită celor opt grupuri de beneficiari, menţionate în versetul:

„Milosteniile [din Danie] sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostenesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună [întru credinţă], pentru slobozirea robilor, pentru cei îndatoraţi greu, pentru Calea lui Allah şi pentru călătorul aflat pe drum. [Aceasta este] poruncă de la Allah, iar Allah este Atoateştiutor [şi] Înţelept [*'Alim, Hakim*]."

(Surat At-Tawaba, 9:60)

Categoria celor săraci este considerată cea mai merituoasă. Acest lucru este de asemenea susţinut de următorul hadith:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a poruncit Zakat Al-Fitr ca o purificare pentru cel care posteşte, de faptă şi vorbire indecentă şi ca hrană pentru nevoiaşi."

Bayhaqi şi Daraqutni au relatat de la Ibn Omar, radhi Allahu anhu, care a zis:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a impus Zakat Al-Fitr şi a spus:

«Îmbogăţiţi-i în această zi.»”

Acordarea Zakat-ului Al-Fitr unui dhimmi

Az-Zuri, Abu Hanifa, Mohammed şi Ibn Shubruma permit acordarea Zakat-ului Al-Fitr unui dhimmi. Allah subhanahu wa ta’ala spune în Nobilul Coran:

„Allah nu vă opreşte să faceţi bine acelora care nu au luptat împotriva voastră, din pricina Religiei şi nu v-au alungat din căminele voastre, [ba din contră] să fiţi foarte buni şi drepţi, căci Allah îi iubeşte pe cei drepţi.”

(Surat Al-Mumtahana, 60:8)

Sunt şi alte obligaţii asupra averii, în afară de Zakat?

Islamul consideră bogăţia, în mod realist, un aspect esenţial al vieţii şi principalul mijloc de existenţă individuală a unor grupuri de oameni. Allah subhanahu wa ta’ala spune:

„Şi nu încredinţaţi celor nepricepuţi averile voastre, pe care Allah le-a făcut pentru voi mijloc de trai, ci hrăniţi-i din ele, îmbrăcaţi-i şi spuneţi-le lor vorbe cuviincioase!”

(Surat An-Nisa’, 4:5)

Versetul de mai sus spune că averea trebuie împărţită pentru a satisface nevoile de bază: produse alimentare, îmbrăcăminte, locuinţă şi alte lucruri indispensabile, şi că nimeni nu este pierdut, uitat, sau lăsat fără sprijin.

Cel mai bun mod de a împărţi averea, astfel ca fiecare să aibă satisfăcute nevoile de bază, este Zakat-ul. Nu este o povară pentru cei bogaţi, dar în acelaşi timp satisface nevoile de bază ale celor săraci, uşurează greutăţile vieţii şi greutatea lipsurilor. Zakat-ul nu este o favoare (minnah) pe care cei bogaţi o fac săracilor, ci mai degrabă este o cauză (haqq), pe care Allah subhanahu wa ta’ala a încredinţat-o în mâinile celor bogaţi, pentru a o oferi celor săraci şi a o împărţi celor aflaţi în drept. Astfel, adevărul evident cu privire la avere şi proprietate este stabilit astfel: averea şi proprietatea nu este numai pentru cei bogaţi, ci şi pentru cei săraci, aceasta devenind obligatorie conform Judecăţii lui Allah Preaînaltul, în ceea ce priveşte împărţirea prăzii de război (fay’). Allah subhanahu wa ta’ala ne avertizează:

„Ceea ce Allah a dăruit Trimisului Său ca pradă de la locuitorii cetăţilor, aceasta aparţine lui Allah şi Trimisului, rudelor, orfanilor, sărmanilor şi călătorului de pe drum, pentru ca să nu se schimbe doar între cei bogaţi dintre voi.”

(Surat Al-Haşr, 59:7)

Aceasta înseamnă că este o repartizare a bogăţiei între bogaţi şi săraci, nu ceva aparţinând ex-

clusiv bogatului.

Zakat-ul este o obligaţie stabilită pentru proprietatea celor capabili să plătească şi este folosită pentru a satisface nevoile de bază ale celor săraci şi nevoiaşi, astfel încât ei să fie ţinuţi departe de foame şi pentru a oferi un sentiment de securitate şi bunăstare în general. În cazul în care cantitatea de Zakat nu este suficientă pentru a atenua condiţiile celor săraci şi nevoiaşi, atunci cel bogat poate fi supus în continuare impozitării.

Nu este specificat cât anume trebuie luat ca taxă. Această cantitate va fi determinată în funcţie de nevoile săracilor.

În interpretarea sa cu privire la versetul 177, din Surat Al-Baqara, Al-Qurtubi a zis:

„Allah Preaînaltul spune:

«...a da din avere – în pofida iubirii pentru ea –»

dă crezare acelora care susţin că există o datorie asupra averii, alta decât Zakat-ul, cunoscută sub numele de ***mal addir****.”*

Alţii susţin că acest verset face aluzie la Zakat-ul obligatoriu.

Conform relatării lui Ad-Daraqutni, de la Fatima bint Qais, radhi Allahu anha, primul punct de vedere este mai convingător. Ea relatează:

„Cu adevărat, există o datorie pe avere, alta decât Zakat-ul prescris.”

Apoi, el a recitat următorul verset:

„Cuviosia nu stă în a vă întoarce feţele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuviosia este a crede în Allah şi în Ziua de Apoi, în Îngeri, în Carte şi în Profeţi, a da din avere – în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, sărmanilor, călătorului, cerşetorului şi pentru răscumpărarea robilor...”

(Surat Al-Baqara, 2:177)

Ibn Majah a menţionat aceasta în *Sunan* şi Tirmidhi în *Jami'*. Acesta din urmă spune că Ibn Majah are un lanţ diferit de relatatori decât al său. În plus, Abu Hamza şi Maymun Al-A'war consideră că lanţul de relatatori al lui Ibn Majah nu este credibil.

Acest hadith este relatat de Bayan şi Ismail ibn Salim, de la Ash-Shu'bi, care spune că este bun. Acesta din urmă zice:

„Dacă există o întrebare cu privire la autenticitatea sa, devine clar din contextul versetului:

«...a împlini Rugăciunea [As-Salat], a da Dania [Az-Zakat]»,

în care Allah Preaînaltul menţionează Salat împreună cu Zakat, ceea ce subliniază faptul că

«a da din avere – în pofida iubirii pentru ea –»

nu se referă la Zakat-ul obligatoriu, pentru că ar fi fost specificat în verset şi Allah subhanahu wa ta'ala ştie cel mai bine.”

Învăţaţii au fost de acord că dacă apar nevoi, chiar şi după ce Zakat-ul a fost plătit, comunitatea musulmană este obligată să contribuie la ameliorarea problemelor.

Malik a zis:

„Este obligatoriu pentru oameni să răscumpere pe cei luaţi ca prizonieri de război, chiar dacă pentru acest lucru cheltuiesc tot ceea ce le aparţine. Consensul asupra acestui subiect întăreşte punctul nostru de vedere, iar noi căutăm mulţumirea lui Allah Preaînaltul."

Conform lui Al-Manar, versetul:

„a da din avere – în pofida iubirii pentru ea –"

înseamnă că o persoană trebuie să dea din averea sa, de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala sau de dragul de a o oferi.

Comentariile lui Imam Mohammed Abduh sunt:

„Acordarea de bunuri în exces pentru Zakat-ul datorat, este considerat unul dintre elementele de bază ale evlaviei (birr) şi este impus drept Zakat prescris."

Ori de câte ori se solicită aceasta, sunt făcute şi alte plăţi în afară de Zakat-ul dat. Acestea ar putea fi oferite înainte de încheierea anului (hawl), sau după ce a fost făcută plata Zakat-ului. Contribuţia nu este bazată pe o anumită sumă de nisab, ci pe capacitatea de a da. Prin urmare, dacă cineva are doar o bucată de pâine şi vede o altă persoană apăsată de greutăţi mai mult decât el, atunci trebuie să îi dea acelei persoane. Nu numai persoana apăsată de greutăţi are dreptul de a fi satisfăcută, deoarece Allah subhanahu wa ta'ala a poruncit credincioşilor să ofere sadaqa rudelor, orfanilor, nevoiaşilor, călătorilor, cerşetorilor şi sclavilor.

La ilahe illa Allah

Allahu Akbar

„Doamne, fă ca eu să împlinesc Rugăciunea [As-Salat] cu sârguinţă, ca şi o parte din urmaşii mei! Şi primeşte ruga mea, Doamne!”
(Surat Ibrahim, 14:40)

أللّهُمَّ غَشِّني فيهِ بالرَّحْمَةِ ، وَ ارْزُقني فيهِ التَّوفيقَ وَ العِصْمَةَ ، وَ طَهِّر قَلبي مِن غياهِبِ التُّهمَةِ ، يارَحيماً بِعبادِهِ المُؤمنينَ

*Allahumme gh**a**şşinii fiihi bir_**rah**meti werzu**q**nii fiihit_teufii**q**a wel_**’ais**mete we **t**ahhir **q**albii min gh**a**yaahibit_tuhmeti yaa ra**h**iimen bi’**ai**baadihil_mu’miniin.*

O, Allah, acoperă-mă cu mila Ta, oferă-mi prin ea succes şi protecţie, luminează-mi inima de întunericurile acuzaţiilor false, o, Tu, Cel Milostiv cu slujitorii Săi!

Supliment culinar

ANNISAA

~ Suhur şi Iftar ~

Pentru suhur
Annisaa vă propune:

Caşcaval pane

Ingrediente:

- 4-5 felii de caşcaval
- 2 ouă
- făină
- pesmet
- sare şi piper

Mod de preparare:

1. Se bat bine ouăle, se pune sare şi piper după gust, apoi se amestecă ouăle cu 3-4 linguri cu vârf de făină, astfel încât se obţine o compoziţie groasă, ca şi smântâna.
2. Caşcavalul se trece prin făină, apoi prin amestecul de ou şi făină şi apoi prin pesmet.
3. Se prăjeşte caşcavalul în ulei încins, pe ambele părţi, la foc mediu, niciodată la foc iute.

Chiftea din carne de curcan, la cuptor

Ingrediente:

- 600 g carne de curcan (piept de curcan, dezosat)
- 1 ceapă de mărime medie
- 4 căţei de usturoi
- 1 ou
- 100 g pâine (mai veche de o zi)
- 2 linguri cu pesmet
- sare de mare, fin măcinată
- amestec de piper alb, verde, negru şi boia
- 2 linguriţe cu frunze de pătrunjel, mărunţite
- 1 linguriţă rasă cu amestec de condimente pentru carne de pui / curcan (conţine boia, curry, curcuma, chimen, coriandru, schinduf, usturoi, fenicul, chili)
- 3 ouă fierte tari
- 25 g unt, pentru pregătirea tăvii

Mod de preparare:

1. Carnea se taie bucăţele şi se mărunţeşte în maşina de tocat.
2. Ceapa şi usturoiul se taie mărunt.
3. Pâinea se înmoaie în lapte, se stoarce, apoi se trece prin maşina de tocat.
4. Se amestecă într-un bol carnea tocată, ceapa, usturoiul, pâinea mărunţită, pesmetul, oul şi pătrunjelul. Se condimentează amestecul după preferinţă.
5. Se unge cu unt o tavă dreptunghiulară, cu dimensiuni de aproximativ 30x10 cm.
6. În tava pregătită se aşează un strat din amestecul preparat în prealabil.
7. Se aşează (la distanţă aproximativ egală unele de altele) ouăle fierte.
8. Se adaugă restul amestecului pregătit, netezind uşor suprafaţa.
9. Se stropeşte suprafaţa amestecului cu puţin unt topit.

10. Se coace în cuptorul încălzit în prealabil, pe nivelul intermediar al acestuia, la foc moderat, până când carnea este bine preparată termic.
11. Se lasă să se răcească puţin în tavă, apoi se răstoarnă pe un platou.
12. Se feliază înainte de servire.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Cremă de năut

Ingrediente:

- 500 g năut
- 4 linguri ulei de măsline
- pastă de susan
- zeamă de lămâie
- 4 căţei de usturoi
- verdeaţă
- sare, piper

Mod de preparare:

1. Năutul se ţine la înmuiat, de seara până dimineaţa. Apoi se fierbe până când boabele devin moi.
2. Se scurge apa şi se pasează năutul, amestecându-l cu usturoiul zdrobit, ulei de măsline, zeamă de lămâie, sare, piper, pastă de susan.
3. Pasta cremoasă, astfel obţinută, se pune pe un platou şi se ornează cu verdeaţă.
4. Se poate servi cu lipie sau pâine prăjită.

Falafel (Chifteluţe din năut)

Ingrediente:

- 500 g năut
- 1 ceapă
- 1 legătură de pătrunjel
- 2-3 căţei de usturoi
- coriandru verde
- sare, piper după gust
- jumătate linguriţă de bicarbonat

Mod de preparare:

1. Se pune năutul la înmuiat câteva ore.
2. Se dă prin maşina de tocat, împreună cu ceapa, pătrunjelul, usturoiul, condimentele, coriandrul şi bicarbonatul.
3. Se formează chifteluţe mici, care se prăjesc în ulei încins.
4. Înainte de prăjire, se pot „tăvăli” prin seminţe de susan.
5. După ce se rumenesc pe ambele părţi, se scot pe şerveţele absorbante.
6. Se servesc cu lipie arăbească şi salată de roşii cu castraveţi.

Mini-tarte cu roşii şi brânză

Ingrediente:

- 400 g aluat de foietaj
- 250 g brânză Delaco sau
- 250 g mozzarella
- ulei de măsline cu busuioc
- piper
- sare

Mod de preparare:

1. Aluatul foietaj, decongelat, se taie în dreptunghiuri cu latura de 15x10 cm.
2. Se aşează într-o tavă tapetată cu hârtie de copt şi se trasează cu rola de tăiat pizza o margine de aproximativ 1cm., fără să tăiem în întregime aluatul.
3. Aşezăm feliile de roşii şi brânză alternativ, în aşa fel încât să nu depăşească marginea trasată, condimentăm cu puţină sare şi piper şi stropim cu un pic de ulei de măsline cu gust de busuioc.
4. Introducem tava în cuptorul preîncălzit, la temperatura de 180 de grade, timp de 20 min.
5. Se servesc calde sau reci.

Ouă umplute cu castraveţi muraţi

Ingrediente:

- 4 ouă
- 2 castraveţi muraţi
- 1 lingură maioneză
- 1 linguriţă muştar
- mărar tocat

Mod de preparare:

1. Punem la fiert ouăle, în apă cu sare. După ce încep să fiarbă, mai lăsăm 10 minute.
2. După ce au fiert, scurgem apa şi trecem ouăle printr-un jet de apă rece, apoi le curăţăm.
3. Le tăiem în două, pe lungime şi scoatem gălbenuşurile cu grijă.
4. Gălbenuşurile le pasăm şi apoi adăugăm maioneza şi muştarul. Amestecăm până se omogenizează şi devine pastă.
5. Castraveţii muraţi îi tăiem bucăţele mici şi îi adăugăm în crema de gălbenuşuri.
6. La final, adăugăm mărarul tocat şi amestecăm bine.
7. Umplem albuşurile cu această compoziţie şi servim.

Pastă de ou

Ingrediente:

- 3-4 ouă
- 100 g brânză
- 100 g unt
- piper
- sare

Mod de preparare:

1. Se dă prin sită brânza, împreună cu gălbenuşurile de ouă, fierte tari.
2. Se amestecă cu untul şi se adaugă, după gust, sare şi piper. Această pastă se foloseşte la prepararea tartinelor.

Pastă din ficat de vită

Ingrediente:

- 200-300 g ficăţei de vită
- 150-200 g unt
- 100 g ulei
- 100 g ceapă
- sare
- nucşoară şi piper, după gust

Mod de preparare:

1 .Ficăţeii se pun la fiert şi când aproape dau în clocot, se scurg de apă, se spală bine, apoi se curăţă de vinişoare şi se taie mărunt.

2 .Se căleşte ceapa, se adaugă ficăţeii şi se mai călesc împreună 5-6 minute, după care, cât sunt încă fierbinţi, se strivesc cu dosul unei furculiţe, apoi se dau de 2-3 ori prin maşina de tocat, sau cu mixerul, şi se amestecă bine cu unt frecat spumă şi cu celelalte ingrediente din reţetă.

3. După gust, pasta se poate pregăti şi fără ceapă.

Plăcintă cu carne

Ingrediente:

- ½ kg de carne tocată (pui, curcan, vită)
- foi de plăcintă
- ½ pahar de pastă de tomate
- 1 căţel de usturoi
- 2 ouă
- nucşoară
- mărar
- sare, piper, boia de ardei dulce

Mod de preparare:

1. Se pune carnea la călit, alături de usturoiul pisat.
2. Când carnea şi-a schimbat culoarea, se adaugă şi pasta de tomate şi se amestecă bine, încă 10 minute.
3. Se lasă amestecul la răcit, apoi se adaugă oul şi condimentele, amestecând totul bine. Oul are rolul de a lega compoziţia, atunci când aceasta se coace la cuptor.
4. Se pune câte o lingură jumătate de amestec în fiecare foaie de plăcintă şi se răsuceşte până ce se acoperă amestecul.
5. Se continuă astfel cu toate foile de plăcintă, până ce se termină toată compoziţia.
6. Se ung foile cu 1 ou bătut.
7. Tava se introduce la cuptor, pentru 45 de minute.
8. Când este gata, se acoperă plăcinta din tavă cu o folie şi un prosop de bucătărie, astfel încât foile să se înmoaie.

Plăcintă cu mărar

Ingrediente:

- 1 kg făină
- 30 g drojdie proaspătă
- 1 linguriţă de sare
- 1 linguriţă de zahăr
- margarină
- 2 legături de mărar
- apă

Mod de preparare:

1. Dizolvăm drojdia în circa 150 ml apă călduţă în care dizolvăm în prealabil 1 linguriţă de sare şi 1 linguriţă de zahăr.
2. Făina o punem într-un vas, iar în mijlocul ei facem o gaură, în care vom turna maiaua de drojdie. Amestecăm aceasta cu puţină făină şi lăsăm la dospit.
3. După ce maiaua a dospit, adăugăm apă călduţă, puţin câte puţin, frământând până obţinem un aluat nici prea tare, dar nici foarte moale.
4. Frământăm aluatul timp de 10-15 minute, după care îl lăsăm la dospit, până îşi dublează volumul.
5. Pe masa de lucru, presărăm făina şi răsturnăm aluatul dospit. Cu mâinile, îl întindem cât de subţire putem, apoi îl ungem cu margarină, pe toată suprafaţa.
6. Presărăm deasupra mărar, tocat mărunt.
7. Împăturim foaia în două, ungem din nou cu margarină, presărăm mărar deasupra şi acum împăturim până la mijloc, din partea dreaptă spre stânga.
8. Ungem din nou cu margarină, presărăm mărar şi pliem partea rămasă pe partea unsă.
9. Deasupra, ungem din nou aluatul cu margarină, presărăm mărar şi, de această dată, condimentăm deasupra cu sare.
10. Aşezăm aluatul astfel împăturit în tava acoperită cu hârtie de copt şi, cu un cuţit bine ascuţit, îl porţionăm direct în tavă, la mărimea dorită.

11. Lăsăm să dospească în tavă încă 20 minute.
12. În acest timp, pornim cuptorul, să se încălzească.
13. Introducem tava în cuptor şi lăsăm la copt, iniţial la foc iute (treapta maximă de la aragazul cu gaz), 10 minute, după care reducem focul la minim şi lăsăm la copt, până când plăcinta e rumenită frumos deasupra.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Rulouri cu cremvurşti în aluat dospit

Ingrediente:

- 30 g drojdie proaspătă
- 1 linguriţă de zahăr
- ½ linguriţă de sare
- 300 ml de lapte
- 500 g de făină
- 50 ml de ulei
- 3 cartofi
- 12 buc de cremvurşti
- 1 ou, pentru uns

Mod de preparare:

1. În cei 300 ml lapte călduţ, se dizolvă 30 g de drojdie, 1 linguriţă de zahăr şi ½ linguriţă de sare.
2. Cartofii se fierb în apă cu sare, apoi îi zdrobim şi îi lăsăm la răcit.
3. Într-un vas, punem făina, la care adăugăm cartofii, laptele în care am dizolvat drojdia şi începem să frământăm circa 2-3 minute, până când aluatul se omogenizează.
4. Lăsăm la dospit până îşi dublează volumul.
5. După ce aluatul a dospit, îl întindem cam de jumătate de centimetru grosime.

Cremvurştii îi tăiem în patru, să obţinem „piticoţi”.

6. Aluatul întins îl vom tăia în bucăţi dreptunghiulare, iar cremvurştii îi vom rula, pe fiecare, în acest aluat tăiat.
7. Într-o tavă, punem hârtie de copt, o ungem cu puţin ulei şi aşezăm mini-rulourile în aşa fel încât să fie un pic de distanţă între ele, deoarece, la copt, aluatul mai creşte.
8. Se ung rulourile cu oul bătut, în care punem şi puţină sare şi apoi dăm la cuptorul preîncălzit, la foc mare, aproximativ 5 minute, pe urmă reducem focul la mediu şi coacem rulourile până devin aurii deasupra.

9. Mini-rulourile se pot umple şi cu caşcaval; în acest caz, trebuie să închidem şi capetele rulourilor, să nu curgă caşcavalul în timpul coacerii.

10. Se pot servi calde sau reci, cu muştar, ketchup sau cremă de hrean.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Shakshouka

Ingrediente:

- 3 ouă
- 3-4 roşii zemoase
- 1 ardei iute
- ulei de măsline
- sare şi piper

Mod de preparare:

1. Se taie roşiile în felii rotunde.
2. Se taie ardeiul iuţi în rondele şi se pun în tigaie, cu puţin ulei de măsline şi sare.
3. Se acoperă şi se lasă roşiile până se înmoaie.
4. Se sparg ouăle peste roşii şi se acoperă cu capacul.
5. Se lasă la foc mic, până se pătrund ouăle.

شهر الرحمة والمغفرة

Pentru iftar
Annisaa vă propune:

~ Supe şi ciorbe ~

Ciorbă de perişoare cu smântână şi tarhon

Ingrediente:

- oase de vită cu carne
- 1 morcov mare
- 1 rădăcină de pătrunjel, mică
- 1 păstârnac
- 1 felie de ţelină
- 1 ceapă medie
- 200 g de smântână
- 1 lingura rasă de făină
- ½ lămâie
- 1 lingură bună de tarhon tocat

Amestec perişoare:

- 300 g carne tocată (vită, dată de 2 ori prin maşina de tocat)
- 1 ceapă mică (cca. 30 g)
- 1 lingură pesmet
- 4 fire pătrunjel
- 20 g de orez
- 1 ou
- sare, piper negru

Mod de preparare:

1. Se pun oasele cu carnea la fiert, în 2 l de apă rece. Se fierb la foc mediu, cu capac, pentru 45 minute.
2. În acest timp, se dau zarzavaturile pe răzătoarea mare (sau se taie cubuleţe) şi se sotează în 2 linguri de ulei, până se înmoaie.
3. Se adaugă zarzavaturile în supă şi se mai lasă la fiert, tot cu capac, timp de 15-20 minute (până sunt fierte).
4. În acest timp, se pregătesc **perişoarele**: se dă carnea de două ori prin maşina de tocat, împreună cu ceapa (dacă carnea e gata tocată, daţi

ceapa pe răzătoare). Se adaugă orezul (uscat), pesmetul, pătrunjelul tocat fin şi oul. Se amestecă bine, până la omogenizare. Se condimentează amestecul cu sare şi piper negru.

5. Cu mâinile umede, se formează bile de dimensiunea unei nuci.

6.Se dă focul la mediu spre mic şi se pun perişoarele în supă, pe toată suprafaţa oalei. Se lasă la fiert 10 minute, timp în care se spumează supa.

7. Se dă focul la mic, sub supă.

8. Smântâna se freacă cu făină şi apoi se dizolvă cu 5 polonice de supă fierbinte, adăugate pe rând. Apoi, se toarnă încet în oala cu supă, amestecând continuu, pentru a nu se brânzi.

9. Se adaugă tarhonul tocat şi suc de lămâie, după gust (am pus 2 linguri suc de lămâie) şi se mai lasă 10 minute la foc foarte mic (supa să nu mai clocotească). Se potriveşte de sare.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Ciorbă de pipote şi inimioare

Ingrediente:

- 500 g pipote şi inimioare
- 4 l de apă
- 4 morcovi
- 2 rădăcini de pătrunjel
- 1 ceapă răzuită fin
- 2 linguri de unt
- 1 lingură de ulei
- 5-6 căţei de usturoi
- sare
- zeamă de la ardei iute conservat în oţet (după gust)
- 300 g de smântână
- 3 gălbenuşuri de ou

Mod de preparare:

1. Pipotele şi inimioarele le spălăm în apă rece. Inimioarele le tăiem în două, ca să îndepărtăm eventualele resturi de sânge coagulat. Feliem pipotele şi inimioarele, după care le punem la fiert în apă rece, împreună cu 1 lingură de sare. O spumăm şi o lăsăm să fiarbă la foc mic.
2. Morcovii şi pătrunjelul se curăţă, se spală, apoi se taie felii.
3. 3 căţei de usturoi se pisează, ceapa se dă pe răzătoarea fină şi se adaugă la legume, la călit.
4. Punem 2 linguri de unt şi 1 lingură de ulei la încins şi călim legumele.
5. Când bucăţile de pipote şi inimi sunt mai mult de jumătate fierte, adăugăm la supă şi legumele călite. Se mai potriveşte supa de sare, dacă e nevoie.
6. Când legumele sunt fierte, turnăm oţetul de pe ardeii iuţi (dacă nu aveţi aşa ceva, puteţi folosi zeamă de la gogoşari iuţi, ce se găsesc în comerţ) şi lăsăm supa să dea din nou în clocot.
7. În acest timp, pregătim maiaua pentru ciorbă, în felul următor: într-un vas, punem 3 gălbenuşuri de ouă, 3 căţei de usturoi, pisaţi, apoi

adăugăm smântâna. La această maia, punem câte puţin din supa fierbinte, amestecând continuu, până se subţiază şi ajunge la temperatura supei, apoi totul se toarnă în ciorbă. Lăsăm să dea un clocot, după care oala se ia de pe foc.

8. Se serveşte fierbinte, cu ardei iuţi prospeţi sau muraţi.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Supă cremă de broccoli cu caşcaval

O supă aromată, care se poate servi caldă sau rece, după preferinţe. Broccoli este un ingredient foarte sănătos, care se combină foarte bine cu caşcavalul cubuleţe, pentru un preparat desăvârşit.

Ingrediente:

- 500 g broccoli
- 200 g cartofi
- 100 ml ulei de măsline
- 150 g caşcaval
- 2 buc ceapă albă
- 1 morcov
- 2 căţei de usturoi uscat
- 50 g unt nesărat
- 200 ml smântână
- sare
- pătrunjel după gust

Mod de preparare:

1. Broccoli se pune la decongelat şi se scurge de apă. În cazul în care folosiţi broccoli proaspăt, acesta se fierbe în apă cu sare şi apoi se scurge.
2. Se pune uleiul la încins, apoi în el se adaugă ceapa tocată mărunt, morcovul ras, căţeii de usturoi zdrobiţi şi broccoli bucheţele mici, lăsându-se la rumenit 10 minute.
3. Se pune amestecul călit şi răcit în blender, se adaugă cartofii care au fost curăţaţi şi fierţi, untul, sarea şi smântâna şi se mixează până devine cremă.
4. Se adaugă pătrunjel şi caşcavalul tăiat cubuleţe mici şi se lasă la răcit.

Supă de cartofi dulci

O supă delicată, potrivită pentru zilele calde, de vară.

Ingrediente:

- 3 cartofi
- 3 fire de praz
- sare, piper
- o linguriţă de ghimbir
- 50 g iaurt
- unt
- 2-3 l supă de pui
- verdeaţă proaspătă

Preparare:

1. Prazul se curăţă de frunzele uscate şi se toacă rondele subţiri, care se pun la călit în untul topit.
2. Se adaugă cartofii cubuleţe şi supa de pui, se asezonează cu sare şi piper şi se lasă la foc mic, timp de 1 oră.
3. Se pune tot amestecul într-un blender cu cuţit şi se mixează.
4. Se adaugă la sfârşit ghimbirul ras.
5. Se presară deasupra verdeaţă proaspăt tocată.

Supă de ciuperci uscate (hribi)

Ingrediente:

- 60-80 g ciuperci uscate sau hribi
- o ceapă
- o ţelină
- 2-3 rădăcini de pătrunjel
- 2 ouă
- 140 g făină
- 60 g unt
- verdeaţă
- sare
- piper

Mod de preparare:

1. Se fierb legumele crestate la capete, în cantitatea de apă necesară. Când sunt gata, supa se strecoară.
2. Între timp, ciupercile se spală bine cu apă rece, se taie mărunt, se pun în supa de legume strecurată şi se lasă să fiarbă până sunt gata.
3. Se prepară un sos din 60 g făină adăugată în 60 g unt sau ulei şi stins cu supă.
4. Se adaugă apoi turnăţei, preparaţi din făină şi ouă, cu puţină apă sau smântână. Compoziţia trebuie să aibă consistenţa unui aluat moale. Se ia un con de hârtie, se umple cu compoziţia obţinută şi se strânge cu mâna, apăsându-se de sus în jos, deasupra vasului cu supa care fierbe în clocot. Orificiul cornetului trebuie să fie cam de mărimea unui bob de piper.
5. Se plimbă cornetul roată deasupra supei, până se toarnă toată compoziţia, fierbându-se încă 6-10 minute.
6. Se potriveşte de sare, piper şi, după gust, se poate acri cu zeamă de lămâie.

Supă de dovlecei

Ingrediente:

- 1 kg dovlecei
- 1 morcov sau o legătură de morcovi
- 1-2 rădăcini de pătrunjel
- 1 ceapă
- 50 g unt
- 60 g orez
- 30 g făină
- 1 legătură de mărar
- 1 gălbenuş de ou
- 2-3 linguri de smântână
- zeamă de lămâie
- sare
- piper

Mod de preparare:

1. Zarzavatul, curăţat şi spălat, se taie mărunt şi se pune la fiert cu apă şi sare.
2. După ce este aproape fiert, se adaugă dovleceii raşi de coajă şi tăiaţi în cubuleţe, orezul spălat şi se lasă să fiarbă 15-20 min.
3. Între timp, se prepară din unt şi fainã un sos alb şi se pune în supă.
4. Se adaugă mărar tăiat mărunt, sare, piper şi zeamă de lămâie, după gust.
5. După ce s-a luat de pe foc, se lasă 10-15 minute la o parte, apoi se drege cu gălbenuş de ou şi cu smântână.

Supă de orez cu lămâie (à la grec)

Ingrediente:

- 200 g morcovi
- 100 g rădăcină de pătrunjel
- 2-3 cepe
- 2 fire de praz
- 2-3 cartofi
- o ţelină mijlocie
- 300 g orez
- 50-60 g unt
- 2 gălbenuşuri
- ½ pahar cu smântână
- sare
- piper
- câteva felii de lămâie

Mod de preparare:

1. Se curăţă zarzavatul, se spală şi se crestează, apoi se pune la fiert în apă rece. Se calculează aprox. 1,2 l de apă de persoană, ţinând seama că prin fierbere se evaporă o parte. Nu se pune mai multă apă, deoarece diluează gustul supei.

2. Se fierbe pe foc potrivit, cu capacul puţin dat la o parte. Se curăţă de spumă, dacă este cazul şi se adaugă câteva boabe de piper şi sare, după gust.

3. Ca să obţinem o aromă mai plăcută, se mai pot adăuga în supă, spre sfârşitul fierberii, o legătură de pătrunjel verde şi 2-3 ardei graşi, sau un sfert de varză mică, toate proaspete.

4. Când zarzavatul a fiert, se strecoară supa într-o altă oală, se pune din nou pe foc, se adaugă orezul spălat în mai multe ape şi se pun la fiert, împreună cu câteva bucăţi de lămâie, curăţate de coajă şi de sâmburi şi se potriveşte de sare.

5. Când începe să fiarbă, se amestecă şi se mai lasă la foc mic, să fiarbă încet, 15-20 min. Apoi se potriveşte de sare şi se ia vasul cu supă de pe foc, după care se mai lasă 10-15 min. să se evapore.

6. Se drege supa cu gălbenuşurile de ou şi cu smântână, sau se adaugă numai unt proaspăt, la urmă.

7. Se presară pătrunjel verde, tăiat mărunt.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Supă de pui cu dovleac şi smântână

Ingrediente:

- 2 bucăţi de praz
- 2 linguri de unt
- o ceaşcă de smântână
- un dovleac
- 4 cartofi
- un piept de pui
- o cană de lapte
- sare, piper

Mod de preparare:

1. Într-un vas, se pune la fiert pieptul de pui dezosat, cu puţină sare.
2. După ce a fiert, se scoate carnea, se toacă mărunt şi se dă deoparte, iar în zeama rămasă se pun cubuleţele de dovleac, prazul bucăţele mici şi cartofii.
3. După ce fierb toate bine, se pune compoziţia în blender, împreună cu untul, rezultând o supă groasă, aurie.
4. Se pune din nou pe foc, adăugând laptele, smântâna, carnea de pui, piperul, sarea şi verdeaţa.
5. Se opreşte focul după maxim 10 minute.

Supă de pui, cu găluşte de griş

Ingrediente:

- 2-3 litri de supă de pui
- piper şi pătrunjel, pentru servit

Pentru găluşte de griş:

- 2 ouă
- 7-8 linguri de griş
- 1 linguriţă de ulei
- sare

Mod de preparare:

1. Se pune supa de pui la fiert.
2. Se prepară găluştele: se bat ouăle cu sare şi ulei.
3. Se adaugă apoi grişul în ploaie, câte o lingură pe rând, amestecând după fiecare, până se obţine consistenţa dorită.
4. Aluatul are consistenţa dorită atunci când se trece cu furculiţa prin el, iar dârele rămân vizibile; acesta trebuie să fie moale, dar totuşi să nu curgă de pe linguriţă.
5. Se dă focul mic sub oala cu supă, astfel încât să nu clocotească, pentru ca găluştele să nu se împrăştie.
6. Cu o linguriţă, se formează găluştele în supă. Înmuiaţi linguriţa în supă, până se înfierbântă (câteva secunde), apoi luaţi aluat cu ea şi scufundaţi-o în supă, să se desprindă găluşca. Repetaţi până se termină aluatul.

Dacă vedeţi că prima găluşcă se împrăştie, înseamnă că aţi pus prea puţin griş.

7. Când aţi terminat de format găluştele, puneţi capacul la oală şi fierbeţi tot aşa, la foc mic, pentru 10 minute.
8. Opriţi focul şi lăsaţi oala cu capac încă 5-10 minute. Găluştele ies foarte pufoase.
9. Servim supa cu piper şi pătrunjel.

Supă de roşii cu busuioc

O supă aromată, care se poate servi caldă sau rece, după preferinţe.

Ingrediente:

- 8 roşii
- 4 linguri de ulei de măsline
- 4 linguri de orez
- 2 morcovi
- o ţelină
- sare, piper
- 800 ml supă de legume
- o legătură de busuioc

Mod de preparare:

1. Se opăresc bine roşiile coapte, apoi li se îndepărtează pieliţa şi se pun în blender, până se omogenizează. În lipsa roşiilor proaspete, se pot folosi 2 cutii de roşii în bulion.
2. Se pune supa de legume la fiert şi în ea orezul spălat, morcovii şi ţelina, rase pe răzătoare, iar după ce s-au muiat, se scot legumele şi se adaugă în blender, alături de roşii.
3. Se pune amestecul din blender peste supa de legume, plus uleiul de măsline şi jumătate din busuioc, tocat mărunt, apoi se lasă la foc mic, 15 minute.
4. Se adaugă şi restul de busuioc, tocat mare şi se lasă la răcit.
5. Merge de minune cu crutoane.

Supă vegetală cu linte

O supă cremă aromată, care se poate servi caldă sau rece, după preferinţe. Perfectă pentru această perioadă caldă. Supa cu linte este foarte sănătoasă şi aduce organismului un aport însemnat de vitamine şi minerale esenţiale.

Ingrediente:

- 3 morcovi
- 2 rădăcini de pătrunjel
- o ceapă albă
- 2 rădăcini de păstârnac
- un fir de praz
- o ţelină
- 3 cartofi
- 2 roşii
- 200 g linte
- o lingură de ulei
- o lingură de făină de grâu
- 2 l de apă
- o legătură de verdeaţă
- un praf de sare

Mod de preparare:

1. Se opăresc bine roşiile coapte, apoi li se îndepărtează pieliţa şi se pun în blender, până se omogenizează. În lipsa roşiilor proaspete, se pot folosi 2 linguri mari de bulion.
2. Se pune apa la fiert şi în ea morcovii, păstârnacul, pătrunjelul şi ţelina, rase.
3. După ce s-au fiert, se scot legumele şi se pasează în blender, alături de roşii.
4. Separat, se fierbe lintea cu prazul; cartofii şi ceapa, tocate mărunt, adăugându-se şi ele, ulterior, în blender.

5. Se pune amestecul din blender într-un vas, la foc mic, plus uleiul şi lingura de făină, completându-se cu apă caldă. Se lasă la foc mic, 15 minute.
6. Se adaugă verdeaţa tocată mare, sare şi se lasă la răcit.
7. Se poate pune şi piper sau boia iute, pentru un gust mai picant.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Pentru iftar
Annisaa vă propune:

~ Felul doi ~

Budincă cu pui şi legume

Ingrediente:

- 250 g paste
- 1 piept de pui dezosat
- 200 g legume congelate
- 1 ceapă
- 1 roşie
- 2 linguri de bulion
- ½ morcov
- 2 ouă
- 100 ml lapte
- 2 linguri de smântână
- 50 g caşcaval
- 80 ml ulei
- sare, piper, busuioc, tarhon
- unt pentru uns vasul termorezistent

Mod de preparare:

1. Pastele se fierb în apă cu sare, iar după ce fierb, se scurg de apă.
2. Pieptul de pui se spală, se taie cubuleţe mici, se condimentează cu sare şi piper şi se prăjeşte în 30 ml de ulei.
3. Ouăle se bat şi se amestecă cu smântâna şi laptele.
4. Ceapa tocată şi morcovul ras se înăbuşă pentru aproximativ 5 minute într-o tigaie, unde s-au pus înainte 50 ml de ulei şi puţină apă.
5. Se adaugă legumele congelate, apoi se pune sare după gust şi încă puţină apă, pe urmă se acoperă cu un capac şi se mai ţine pe foc până scade apa şi legumele sunt moi.
6. Apoi, carnea prăjită şi bulionul se pun în tigaie, peste legume, timp de câteva minute.
7. Într-un castron mare, se pun pastele fierte, se varsă peste ele legumele şi carnea din tigaie.
8. Se adaugă, apoi, busuioc şi tarhon după gust şi se amestecă bine.

9. Amestecul rezultat se aşează într-un vas termorezistent, uns cu unt şi se varsă compoziţia cu ouă.

10. Se aşează deasupra câteva felii de roşii şi se rade caşcaval.

11. Se introduce vasul la cuptor, pentru aproximativ 35 de minute.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Chiftele cu piure, la cuptor

Ingrediente:

- 2 chiftele mari
- piure de cartofi
- sos de roşii
- caşcaval

Mod de preparare:

1. Piureul şi chiftelele se prepară după metoda generală.
2. Se pun 2 chiftele mai mari într-o tigaie şi se prăjesc bine.
3. Se formează sosul de roşii, din pastă de tomate, 2 linguri de apă, condimente şi se lasă la fiert, timp de 5 minute.
4. Într-un vas din sticlă de tip Yena se pun chiftelele, apoi se adaugă sosul de roşii, fără ca acesta să le acopere în totalitate.
5. Se adaugă, apoi, piureul de cartofi, cât să acopere fiecare chiftea şi, cu ajutorul unei linguri, dăm o formă rotundă.
6. Se rade caşcaval deasupra şi se introduce la cuptor.
7. Când s-a gratinat totul, se scoate preparatul de la cuptor.

Curcan umplut cu mere, la cuptor

Ingrediente:

- 1 curcan
- 100 g unt
- 4-5 mere întregi
- sare, piper măcinat
- câteva fire de rozmarin (opţional)

Mod de preparare:

1. Se curăţă pasărea, se goleşte de intestine şi se pârleşte pe flacăra mare.
2. După ce aceasta nu mai are puf, se freacă uşor cu mălai, se spală cu multă apă rece şi se sărează atât pe dinăuntru, cât şi pe dinafară.
3. Se lasă curcanul să stea o oră cu sarea pe el, după care se pune într-o tavă de friptură, cu o cană de apă şi unsă cu unt cald.
4. Merele se curăţă de coajă, se taie în felii groase şi se introduc in interiorul curcanului.
5. Se unge curcanul cu unt, apoi se pune la cuptor, la foc potrivit, după care se adaugă sare şi piper boabe.
6. În momentul în care curcanul capătă o culoare aurie pe toate părţile, se scoate din cuptor.
7. Se serveşte cu garnitură de legume şi salată de sezon.

Cus-cus cu fructe uscate

Un cus-cus dulce, preferat atât de tineri, cât şi de bătrâni.

Ingrediente pentru 4 porţii:

- 300 g cus-cus fin
- 100 g curmale pufoase
- 75 g stafide maro şi albe
- 50 g zahăr pudră
- 1 lingură de scorţişoară
- 300 ml apă de flori de portocal
- 100 g migdale prăjite

Mod de preparare:

1. Se taie curmalele în jumătate, se scot sâmburii, le punem într-o tigaie, împreună cu stafidele şi adăugăm apă de flori de portocal.
2. Gătiţi la foc mic, până când începe să fiarbă. Se lasă timp de 10 minute, se scurge de apa de portocal.
3. Se prepară cus-cus-ul la abur, timp de 30 de minute, apoi se răstoarnă într-un recipient adânc, bombat, se adaugă apă de portocal şi zahărul pudră, amestecând cu furculiţa.
4. Înconjuraţi cus-cus-ul cu curmale, scorţişoară şi migdale prăjite.

Dovlecei în straturi

Ingrediente:

- 2 dovlecei potriviţi
- ½ piept de pui
- 100 g telemea de vaci
- 150 g smântână
- 50 g caşcaval
- roşii cherry
- 1 ou
- ulei de măsline
- sare
- piper
- usturoi pudră
- ghimbir
- pesmet
- 1 lingură de unt moale

Mod de preparare:

1. Pieptul de pui se taie în fâşii mici, se condimentează cu sare şi piper, apoi se prăjeşte foarte puţin, în 2 linguri de ulei de măsline.
2. Se scoate pieptul de pui când este gata şi, în uleiul rămas, se pun feliile de dovlecel şi se ţin aproximativ 1 minut pe fiecare parte, cât să se înmoaie puţin şi să prindă gustul uleiului în care s-a prăjit pieptul de pui.
3. Se unge o tavă cu puţin unt şi se tapetează cu un strat de pesmet fin.
4. Se aşează primul strat de felii de dovlecel, se presară puţină telemea rasă, pe deasupra şi o parte din pieptul de pui.
5. Se condimentează cu sare, piper, un praf de ghimbir şi un praf de usturoi, cât să-i dea un gust plăcut.
6. Se aşează al doilea strat de dovlecei, apoi telemeaua rasă şi pieptul de pui şi se încheie cu un strat de dovlecei.
7. Pe marginea formei, se aşează roşii cherry tăiate pe din două, iar în mijloc, cu grijă, se pune amestecul de ou, smântână şi caşcaval.
8. Se condimentează cu sare şi piper.

9. Se introduce tava la cuptor, pentru aproximativ 30 de minute, la foc mediu, până când deasupra capătă o crustă aurie.

10. După ce s-a copt totul, se lasă să se răcească puţin şi se serveşte ca atare, sau cu sos de iaurt.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Friptură de iepure cu sos de roşii şi parmezan

Ingrediente:

- 1 iepure
- 4-5 roşii mari
- 2 foi de dafin
- aprox. 1 lingură de oregano
- 100 ml ulei de măsline
- 5 linguri de oţet
- 1 linguriţă de bulion
- 1 cană de apă
- sare
- piper
- 5 linguri de oţet
- 7-8 căţei de usturoi
- aprox. 150 g parmezan, tăiat în bucăţele

Mod de preparare:

1. Se spală bine iepurele şi se porţionează, apoi se pune la marinat în 3 linguri de oţet, alături de puţină sare şi piper.
2. Se pune la cuptor pentru 2 ore, apoi se aşează iepurele într-o cratiţă şi se rumeneşte bine.
3. Se scot bucăţile de iepure şi se transferă într-o cratiţă mai mare.
4. Se decojesc roşiile şi se mărunţesc foarte bine, cu ajutorul unui blender, apoi se răstoarnă peste iepure.
5. Se adaugă foile de dafin, piperul, bulionul şi apa.
6. Se lasă totul să fiarbă la foc moderat, pentru aproximativ 30 de minute, apoi se adaugă uleiul.
7. După alte 30 de minute, se adaugă usturoiul întreg, sare după gust, oregano si oţetul. La nevoie, se mai poate adăuga puţină apă.
8. Când usturoiul este gata, se pun bucăţile de parmezan şi se mai lasă la foc, aproximativ 5 minute.
9. Se lasă puţin să se răcească cu capacul pus, apoi se serveşte alături de piure, orez sau cartofi prăjiţi.

Peşte la cuptor, cu sos marinat

Ingrediente:

- 1kg peşte (proaspăt sau congelat)
- 80 ml oţet
- 50 ml ulei
- 200 ml apă
- 150 ml suc de roşii mai gros (sau 2 linguri de bulion dizolvat în apă)
- 5 căţei de usturoi, tăiaţi feliuţe (se poate şi fără)
- 1 linguriţă piper boabe
- 2-3 foi de dafin
- 1 crenguţă de cimbru
- sare, piper, rozmarin, condimente pentru peşte

Mod de preparare:

1. Peştele spălat şi curăţat se taie în bucăţi de 3-4 cm. Îl condimentăm şi îl lăsăm 10-15 minute deoparte.
2. Aşezăm peştele, apoi, într-un vas/tavă care merge la cuptor, adăugăm usturoiul, piperul boabe, foile de dafin, cimbrul şi rozmarinul.
3. Punem şi uleiul, oţetul, apa, potrivim de sare şi piper şi acoperim vasul cu folie de aluminiu.
4. Dăm la cuptor pentru 2 ore, la foc mic.
5. Luăm, apoi, folia de aliminiu de pe vas/tavă şi adăugăm şi sucul de roşii (sau bulionul desfăcut cu apă), mai dăm la cuptor încă 20-30 de minute, până când peştele se rumeneşte puţin.
6. Astfel pregătit peştele, oasele se înmoaie/ sfărâmă. Se poate păstra în frigider, în borcane cu filet (etanşe), mai mult timp.

Poate fi un fel unic de mâncare, alături de o garnitură, dar poate fi şi un aperitiv. Se poate servi şi cu garnitură de cartofi natur sau orez.

Maqluba

Ingrediente:

- 1 pui
- 3 cepe mari
- 5 roşii
- 2 vinete tăiate rondele, sărate şi scurse
- 1 conopidă mică
- 3 cartofi
- usturoi
- vegeta, sare, piper, după gust
- boabe de habhan
- 3 ceşti de orez
- alune prăjite (opţional)

Mod de preparare:

1. Tăiem puiul în bucăţi, îl punem la fiert împreună cu o ceapă şi o roşie tăiată şi condimentăm cu habhan, sare, piper şi vegeta.
2. Până se fierbe carnea, prăjim pe rând cartofii tăiaţi rondele, bucăţile de conopidă, vinetele tăiate rondele, sărate şi scurse, şi ceapa rămasă, taiată rondele, împreună cu câţiva căţei de usturoi.
3. Într-o oală, se aşează un rând de roşii feliate, apoi cartofii prăjiţi, apoi conopida.
4. Se pune în oală carnea fiartă, apoi ceapa călită cu usturoiul şi vinetele prăjite.
5. Deasupra se pune orezul spălat, condimente pentru orez (opţional) şi din supa de pui aproximativ 7 ceşti.
6. Se fierbe la foc mic, până se absoarbe toată ciorba şi se fierbe orezul.
7. Se lasă puţin la răcit şi punând o tavă la gura oalei, se răstoarnă încet.
8. Câteva minute se mai lasă aşa, apoi se ridică încet oala.
9. Se serveşte cu smântână sau iaurt şi cu salată de roşii şi castraveţi.
10. La servire, se presară deasupra alune prăjite (opţional).

Iepure cu cartofi, la cuptor

Ingrediente:

- 500 g cartofi
- jumătate de iepure
- 4 linguri de ulei
- 3 usturoi cu coajă
- rozmarin
- boia iute
- piper
- sare
- condimente
- o lingură de unt

Mod de preparare:

1. Se amestecă bine 2 linguri de ulei, rozmarin, piperul, usturoiul, sarea, condimentele.
2. Se unge jumătate de iepure şi se pune în tavă, apoi se acoperă cu folie de aluminiu.
3. Se taie cartofii în 4 şi se amestecă cu restul de ulei, untul, boia iute, piper, sare şi rozmarin.
4. Se acoperă tava şi se bagă la cuptor.
5. După 40 de minute, se dă la o parte folia şi se mai lasă până se rumeneşte bine.

Sărmăluţe în foi de viţă

Ingrediente:

- ½ kg foi de viţă
- 500 g carne tocată, de oaie sau vită
- 1 pahar de orez
- 1 ceapă medie
- 3-4 roşii medii
- 1 lămâie
- 2 cuburi de concentrat de pui
- 3 linguri ulei de măsline
- câteva frunze de pătrunjel verde
- câteva frunze de mentă
- cuişoare
- ghimbir
- cardamom
- nucşoară
- piper
- sare

Mod de preparare:

1. Orezul se opăreşte, apoi se spală bine şi se pune într-un bol.
2. Ceapa se taie mărunt, se pune într-o tigaie antiaderentă, cu uleiul de măsline şi se căleşte puţin, până ia culoare aurie.
3. Se adaugă orezul şi se mai lasă 2-3 minute, doar cât să se pătrundă cu aroma uleiului de măsline.
4. O roşie şi frunzele de pătrunjel şi de mentă se taie mărunt şi se pun în orez.
5. Se adaugă carnea tocată, condimentele, o linguriţă de sare şi un cub de concentrat de pui.
6. Frunzele de viţă se opăresc, apoi se scot pe un platou.
7. Se pune puţin din compoziţia de orez cu carne pe fiecare frunză de viţă şi se rulează.

8. Într-o cratiţă antiaderentă, se aşează câteva frunze de viţă, apoi un strat de felii de roşii.
9. Peste, se fărâmă un cub de concentrat de pui.
10. Sarmalele se aşează în mod concentric pe stratul de roşii feliate.
11. Deasupra sărmăluţelor se aşează un strat de roşii feliate.
12. Se aşează, apoi, câteva felii de lămâie şi se sărează.
13. Totul se acoperă cu un nou strat de frunze de viţă.
14. Se pune peste sărmăluţe o farfurie întinsă, întoarsă, pentru ca atunci când încep să fiarbă, să nu se desfacă.
15. Când sărmăluţele fierb, se reduce focul şi se fierb 1 oră.
16. Se răstoarnă pe un platou şi se servesc calde, cu smântână şi lămâie.

Taqabballa Allahu Ta'atakum!
Fie ca Allah Preaînaltul să accepte tot ceea ce faceţi (în luna Ramadan)!

Tawuk

Ingrediente pentru sos:

- 4 piepturi de pui, dezosate (aproximativ 800 g)
- ¼ ceaşcă de iaurt
- 3 linguri ulei de măsline
- 2 linguri pastă de tomate
- 4 căţei de usturoi
- 1 lămâie (doar sucul)
- 1 lingură boia de ardei dulce
- ¾ linguriţă de cimbru uscat
- ½ linguriţă de chimen
- ¼ linguriţă enibahar – piper de Jamaica
- 1 linguriţă de sare şi ½ linguriţă de piper, sau cantităţi după gust

Pentru frigărui (opţional, dar recomandat)

- 1 ardei roşu, mediu
- ciuperci albe
- ½ ceapă mare, albă

Mod de preparare:

1. Marinaţi carnea de pui, peste noapte.
2. Introduceţi bucăţile de pui pe frigărui şi lăsaţi-le pe grătar 15 minute, învârtindu-le când este necesar.

Sau a doua variantă:

1. Într-un vas, împreună cu sosul în care a stat, introduceţi carnea pentru 25 de minute la cuptor, la 200°C (gaz 5).

* Ingredient pe această listă este *ienibahar* – piper de Jamaica

(fructe necoapte şi uscate. În ţările de origine, frunzele proaspete sunt, de asemenea, des folosite pentru gătit şi afumat carnea)

Dacă nu aveţi ienibahar, îl puteţi înlocui cu 1/4 linguriţă de scorţişoară şi un praf de cuişoare.

Pentru iftar
Annisaa vă propune:

~ Deserturi ~

Baclava cu nuci

Ingrediente:

- 400 g foi de plăcintă
- 500 g nucă măcinată
- 150 g zahăr
- 100 g unt

Pentru sirop:

- 300 g zahăr
- 200 g miere
- coaja fâşii de la 2 lămâi
- 600 ml de apă
- esenţă de vanilie

Mod de preparare:

1. Se aşează o foaie de plăcintă într-o tavă tapetată cu hârtie de copt.
2. Se stropeşte cu puţin unt topit, după care se presară nuca măcinată, amestecată cu zahăr.
3. Se continuă această operaţiune până când se termină foile şi nuca.
4. Deasupra, se pune o foaie de plăcintă, care se unge cu unt.
5. Se taie în bucăţi după preferinţă, apoi se introduce tava la cuptor.
6. Se coace la foc potrivit (150 de grade), timp de 20-25 de minute.
7. Între timp, fierbem siropul de zahăr şi miere, după care adăugăm esenţa de vanilie şi coaja de la cele două lămâi.
8. Se toarnă totul, uşor, peste baclavaua fierbinte, cu ajutorul unui polonic.
9. Se introduce iar tava la cuptor, pentru încă 10 minute.
10. Baclavaua se serveşte însiropată foarte bine.

Cremă de zahăr ars

Se prepară uşor, este foarte bună şi după ce stă câteva ore la frigider, e şi răcoritoare. Se poate prepara şi în forme individuale. Se pot schimba şi proporţiile de ouă, lapte, zahăr, în funcţie de preferinţa fiecăruia.

Ingrediente:

- 1 litru de lapte
- 6 ouă mari
- 6 linguri zahăr
- 6 linguri zahăr pentru caramel
- esenţă de vanilie

Mod de preparare:

1. Se bat ouăle cu zahărul, până îşi triplează volumul şi devin ca o cremă. Se adaugă, apoi, laptele şi esenţa de vanilie, puţin câte puţin, amestecând continuu.

2. Cele 6 linguri de zahăr se caramelizează într-o cratiţă mai înaltă, ce poate fi băgată, apoi, la cuptor. Caramelul se întinde uniform pe fundul şi pe pereţii cratiţei, apoi se lasă la răcit. Se toarnă compoziţia de lapte şi se dă la cuptor, până se încheagă şi se rumeneşte uşor deasupra. *În cuptor vom pune o tavă cu apă, pentru a crea efectul de saună.*

3. Se lasă la răcit câteva ore, la frigider, apoi se răstoarnă pe un platou.

Îngheţată cu caise şi piersici

Este un desert răcoros, la care se pot adăuga, ca decor, fulgi de ciocolată.

Ingrediente:

- 6-7 piersici
- 6-7 caise mari
- 250 ml frişcă
- 4-5 linguri de miere

Mod de preparare:

1. Fructele curăţate de coajă şi sâmburi se pun într-o caserolă şi se introduc la congelator.
2. După ce au îngheţat bine, se pun într-un robot de bucătărie.
3. Se adaugă frişca lichidă şi mierea.
4. Se mixează bine, până se formează o pastă.
5. Se poate consuma pe loc, sau se mai ţine la frigider 1-2 ore.

Îngheţată de zmeură şi banane

O reţetă de îngheţată extraordinar de rapidă şi foarte uşor de preparat. Se poate servi cu un sirop de zmeură pe deasupra.

Ingrediente:

- 2 banane
- 300 g zmeură
- 250 ml smântână pentru frişcă
- 2-3 linguri de zahăr

Mod de preparare:

1. Fructele se pun, pentru două ore, la congelator.
2. După acest timp, fructele congelate se pun într-un robot de bucătărie.
3. Se adaugă peste acestea frişca lichidă şi zahărul.
4. Se amestecă până când compoziţia se omogenizează complet.
5. Îngheţata se poate consuma pe loc sau se mai ţine la congelator, maxim o oră.

Prăjitură cu iaurt şi căpşuni

Este o prăjitură răcoroasă, ce se poate servi cu glazură de ciocolată sau cu zahăr pudră.

Ingrediente:

Pentru blat:
- 12 ouă
- 12 linguri de făină
- 12 linguri de zahăr
- ½ plic praf de copt

Pentru umplutură:
- 750 ml iaurt simplu
- 500 ml frişcă
- 3 plicuri de gelatină
- 600 g căpşuni
- zahăr după gust

Mod de preparare:

Pentru blat:

1. Se separă albuşurile de gălbenuşuri.
2. Gălbenuşurile se amestecă cu 12 linguri de zahăr.
3. Albuşurile se bat spumă, cu un praf de sare.
4. Se adaugă, treptat, gălbenuşurile spumate peste albuşurile bătute şi se amestecă uşor, până se omogenizează.
5. Într-un vas, punem 12 linguri de făină, la care se adaugă, apoi, praful de copt şi se amestecă.
6. Acest amestec se adaugă treptat în compoziţia de ouă, amestecând uşor, până când se încorporează toată făina.
7. Se toarnă întreaga compoziţie într-o tavă tapetată cu hârtie de copt, pe care o dăm la cuptorul preîncălzit.
8. După ce blatul este gata, se lasă la răcit, după care se taie în două.

Pentru umplutură:

1. Se taie felii căpşunile spălate şi curăţate de codiţe.
2. Se dizolvă în 100 ml de apă rece, cele 3 plicuri de gelatină.
3. Se pun cei 750 ml de iaurt într-un vas mai adânc şi încăpător.
4. Se adaugă deasupra căpşunile feliate şi zahăr după gust.
5. Gelatina înmuiată se pune la foc, să se dizolve (se încălzeşte uşor, nu se fierbe), după care se toarnă în compoziţia de iaurt şi căpşuni.
6. Se amestecă uşor, adăugând şi frişca spumată.
7. Umplutura astfel obţinută se toarnă peste jumătatea de blat, pe care o aşezăm înapoi în tava în care am copt blatul.
8. Se acoperă aceasta cu cealaltă jumătate de blat.
9. Se lasă prăjitura la rece pentru 2-3 ore, pentru ca umplutura să se închege, după care se poate servi.

Prăjitură cu mere şi biscuiţi

Ingrediente:

- 60 biscuiţi simpli
- 2 kg mere
- 500 g zahăr
- 4 plicuri budincă de vanilie
- 1,2 l apă
- 150 g stafide
- esenţă de vanilie
- scorţişoară
- 100 ml esenţă de vanilie

Mod de preparare:

1. Merele se curăţă de coajă şi se taie în cubuleţe mici.
2. Se adaugă peste apa şi zahărul care, în prealabil, le-am pus la fiert.
3. Se fierb împreună, până ce merele se înmoaie bine, dar să nu se zdrobească de tot.
4. Separat, dizolvăm cele 4 plicuri de budincă în 200 ml apă (din cei 1,2 l) şi când merele sunt gata, adăugăm praful de budincă dizolvat şi lăsăm să mai fiarbă câteva minute, amestecând continuu.
5. Când este gata, adăugăm stafidele, care au fost puse la înmuiat în esenţă de vanilie, punem şi un strop de sare şi scorţişoară.
6. Se aşează biscuiţii într-o formă detaşabilă (eu am folosit o formă care se modifică în funcţie de cât de mare doriţi să fie prăjitura), îi ungem cu esenţa rămasă după ce am scos stafidele, pe urmă aşezăm un strat de cremă, cât este încă fierbinte. Aşa procedăm în continuare, în final trebuind să avem 3 straturi de biscuiţi şi 3 de cremă, ultimul fiind de cremă.
7. Se lasă să se răcească, după care o ţinem la frigider câteva ore, timp în care biscuiţii se vor înmuia atât cât să se poată tăia prăjitura.

Vă pot spune că e o prăjitură foarte bună şi aspectuoasă.

Prăjitură cu zmeură

Ingrediente:

Pentru blat:
- 200 g biscuiţi
- 150 g ciocolată
- 50 g stafide
- 2 linguri de miere
- 2 linguri de zahăr brun
- 100 g unt
- 2 linguriţe de pudră de roşcove

Pentru cremă:
- 600 g brânză dulce de vaci
- 300 g smântână
- 4 linguri de miere de albine
- 4 linguri de zahăr brun
- coaja şi zeama de la o lămâie
- o esenţă de vanilie(fiolă)
- 200 g zmeură
- 2 pliculeţe de gelatină (20 g)

Pentru ornat:
- 300 g zmeură
- un plic tort gelee roşu
- 4 linguri de zahăr

Mod de preparare:

Blatul:

1. Mărunţim biscuiţii cu ajutorul robotului.
2. Tot cu ajutorul robotului radem şi ciocolata.
3. Adăugăm untul topit şi restul ingredientelor şi mixăm până ce obţinem o pastă omogenă. O întindem uniform, într-o formă detaşabilă (26 cm) şi o dăm la rece, până ce se întăreşte.

Crema:

1. Între timp, preparăm crema astfel: brânza se introduce în robot şi se mixează până ce obţinem o cremă fină.

2. Adăugăm smântâna, mierea, zahărul, răzătura şi zeama de la lămâie şi mixăm până se încorporează bine.

3. Se adaugă gelatina, pe care am hidratat-o în 100 ml apă, apoi am dizolvat-o pe foc, fără a ajunge la punctul de fierbere. Înainte de a o adăuga în compoziţie, o lăsăm să se răcorească.

4. Adăugăm şi zmeura, amestecăm uşor şi turnăm crema peste blatul întărit.

5. Se lasă la rece pentru 2 ore, după care ornăm astfel: se aşează un strat uniform de fructe deasupra, peste care turnăm tort gelee, preparat după instrucţiunile de pe plic.

6. Se dă la rece ½ oră, apoi se porţionează după preferinţă.

Şerbet din pepene galben

Ingrediente:

- 1 pepene galben mic, bine copt
- ¼ ceaşcă de suc de portocale
- ¾ cană de zahăr
- ½ linguriţă de sare

Mod de preparare:

1. Se curăţă coaja pepenelui galben şi se scot seminţele. Se taie miezul cuburi. Ar trebui să fie aproximativ 2 căni cu vârf.
2. Se pune pepenele galben într-un blender, cu sucul de portocale, zahăr şi sare. Se amestecă până când pepenele galben este piure, iar zahărul este dizolvat, aproximativ 30 de secunde.
3. Se acoperă şi se bagă în frigider, la rece.
4. Se amestecă compoziţia şi se pune din nou în frigider, în 1-2 forme.
5. Când compoziţia este rece, şerbetul va fi moale, dar gata pentru a fi mâncat. Dacă doriţi un şerbet mai ferm, acesta se bagă în congelator, timp de 2 ore.

Şerbet din pepene roşu

Ingrediente:

- 1 pepene mic, de aproximativ 2,5 kg
- ½ ceaşcă de sirop de porumb
- ½ ceaşcă de zahăr
- sucul de la 2 lămâi, aproximativ 3 linguri
- 2 linguri de sirop roşu

Mod de preparare:

1. Se curăţă miezul pepenelui roşu de seminţe, se pune jumătate din miez într-un blender şi se amestecă cu sirop de porumb.
2. Se amestecă până când compoziţia devine lichid. Se dă prin sită, iar compoziţia se pune într-un bol curat.
3. Cealaltă jumătate de pepene se amestecă cu zahărul, în blender, compoziţia se amestecă cu cealaltă jumătate de pepene roşu. Se adaugă siropul roşu şi sucul de lămâie, în piureul de pepene roşu. Se acoperă şi se bagă în frigider, la rece, peste noapte.

Spumă de zmeură

Ingrediente:

- 2 albuşuri de ou
- 350 g zahăr
- 350 g zmeură (căpşuni)
- zeama de la o jumătate de lămâie

Mod de preparare:

1. Spălăm bine zmeura, apoi o amestecăm cu 175 g zahăr. Lăsăm zmeura la macerat.

2. Batem spumă cele 2 albuşuri cu 1 praf de sare, adăugând treptat restul de zahăr rămas.

3. Când e bătut bine, adăugăm treptat şi zmeura macerată şi zeama de la o jumătate de lămâie, continuând să mixăm cu mixerul, la viteza maximă, cel puţin 10 minute (până se întăreşte).

4. Punem spuma astfel obţinută în cupe şi o dăm la rece. Ornăm cu zmeură sau, cine doreşte, poate adăuga şi o cupă de frişcă.

Jeleu de caise

Ingrediente:

- jeleu de caise
- 300 g caise
- 150 g zahăr
- un plic de gelatină vegetală
- 1 lingură de zeamă de lămâie

Pentru crema de smântână:

- 350 g smântână 12% grăsime
- 200 g zahăr fin
- 1 plic gelatină (10 g)
- esenţă de vanilie

Mod de preparare:

1. Caisele curăţate de coajă se amestecă cu zahărul şi zeama de lămâie şi se lasă circa o oră, până ce cristalele de zahăr s-au topit.
2. Punem compoziţia în blender şi obţinem o pastă fină. Adăugăm în ea gelatină vegetală şi punem amestecul pe foc, până ce aproape dă în clocot.
3. Pregătim o formă îmbrăcată în folie de plastic şi turnăm amestecul în ea. Lăsăm să se tempereze bine, apoi introducem forma la frigider.
4. După circa o oră, pregătim şi crema de smântână, astfel: smântâna se bate bine cu zahărul, până ce acesta se topeşte. Aromatizăm cu esenţă de vanilie şi adăugăm gelatina, care am dizolvat-o, pe foc, în 50 ml apă.
5. Turnăm crema de smântână peste jeleul de caise şi introducem forma din nou în frigider. Trebuie să stea la rece circa 4-5 ore (de preferat de pe o zi pe alta).
6. Se porţionează după preferinţă şi se serveşte cu diferite siropuri de fructe. Eu am servit-o cu sirop de vişine.

شهر الرحمة والمغفرة

Pentru iftar
Annisaa vă propune:

~ Băuturi răcoritoare ~

Băutură răcoritoare din mure

Ingrediente:

- zahăr pudră
- 2 căni de mure
- cuburi de gheaţă
- frunze de lămâiţă

Mod de preparare:

1. Într-un bol adânc, se zdrobesc murele cu ajutorul unui blender, apoi se scot seminţele, iar pulpa se ţine la rece.
2. Într-un vas înalt, se amestecă pulpa şi sucul cu zahărul pudră şi frunzele zdrobite de lămâiţă.
3. Se toarnă în pahare cu cuburi de gheaţă şi se amestecă.
4. Se mai dă la rece 1 oră, înainte de servire.

Băutură răcoritoare din pepene roşu, căpşuni şi banane

Ingrediente:

- 500 g pulpă de pepene roşu
- 20 de căpşuni (aproximativ 300 g)
- 1 banană coaptă
- 1 lingură zahăr
- 1 esenţă de vanilie

Mod de preparare:

1. Se curăţă pulpa pepenelui de sâmburi şi se taie cuburi. Se pune în blender.
2. Se adaugă căpşunile curăţate de codiţe, banana în bucăţi, zahărul şi esenţa.
3. Se adaugă ½ cană de apă foarte rece şi se mixează bine.
4. Se serveşte cu gheaţă, în pahare ornate cu zahăr (treceţi gura paharelor prin zeamă de lămâie şi apoi prin zahăr).

Băutură tonică

Ingrediente:

- 2 căni de fructe de pădure congelate
- 1 cană de suc la alegere (de vişine, de rodie etc.)
- 1 cană de apă minerală

Se mixează un minut şi se bea imediat.

Cocktail de mango

Ingrediente:

- 1 mango bine copt
- 200 ml lapte
- 200 ml smântână
- 40 g zahăr
- 40 ml sirop de afine
- cuburi de gheaţă

Mod de preparare:

1. Mango se curăţă de coajă, se taie în bucăţi şi se mixează în blender, împreună cu laptele.
2. Se adaugă zahărul, siropul de afine şi smântâna şi se amestecă împreună.
3. Compoziţia se dă prin strecurătoare, pentru a se elimina pulpa.
4. Se servesc cu cuburi de gheaţă.

Lapte cu banane

Obligatorii sunt doar primele 3 ingrediente din reţetă (banana, laptele şi zahărul), restul sunt opţionale, după bunul plac şi gust.

Ingrediente pentru o porţie:

- 1 banană mare, coaptă
- 200 ml lapte rece
- 1 plic zahăr vanilat
- 1 priză de scorţişoară
- 1 priză de nucşoară
- 1 vârf de cuţit cu cardamom
- 10 alune de pădure, măcinate (migdale, nuci, fistic etc., opţional)
- puţină cacao, pentru decor

Mod de preparare:

1. Punem în blender banana felii, aromele, alunele şi jumătate din lapte. Mixăm bine.
2. Adăugăm şi restul de lapte şi mai mixăm până devine spumos.
3. Pudrăm interiorul unui pahar cu puţină cacao (sau pudră de ciocolată) şi turnăm, apoi, laptele cu banane, în el.
4. Servim imediat.

Limonadă de ananas

Ingrediente:

- 1 cutie de ananas
- 2 bucăţi de lămâie
- 1 portocală
- 1 pahar de apă minerală

Mod de preparare:

1. Ananasul, cu tot cu zeama de la compot, se pasează într-un blender.
2. Se adaugă zeama de la cele 2 lămâi, sucul de portocală, apa minerală şi, eventual, câteva cuburi de gheaţă.

Milkshake cu căpşuni şi banane

Ingrediente:

- 1 banană
- 5-6 căpşuni
- 170 g iaurt
- 1/4 ceaşcă lapte
- ½ lingură de miere
- 1 linguriţă esenţă de vanilie
- scorţişoară
- cuburi gheaţă

Mod de preparare:

1. Într-un blender se pun cuburile de gheaţă, iaurtul, mierea, esenţa de vanilie şi scorţişoara.
2. Fructele se taie în bucăţi şi se pun în blender.
3. Se adaugă şi laptele şi se mixează bine.
4. Se serveşte în pahare transparente, ornate cu căpşuni.

Răcoritoare grecească

Ingrediente:

- 1 pahar de iaurt de băut
- 2 castraveţi mici
- câteva fire de busuioc proaspăt
- puţină sare, după gust

Mod de preparare:

Se mixează împreună cu granule de gheaţă.

O puteţi considera băutură răcoritoare sau felul 1, în loc de supă. În acest ultim caz, o puteţi servi cu crutoane din pâine integrală. Prezintă dezavantajul că veţi dori două porţii.

Sirop pentru limonadă

Este vorba despre un sirop pentru limonadă, extrem de simplu de făcut şi foarte practic. De ce practic? Pentru că, după ce facem siropul, îl băgăm la congelator, unde poate sta şi 2 luni, fără să îngheţe!

Aşadar, de câte ori veţi simţi nevoia să vă răcoriţi, nu vă rămâne decât să dizolvaţi 2 linguri de sirop într-un pahar cu apă plată sau minerală şi să o serviţi.

Ingrediente:

- 500 g suc de lămâie, sau 250 g suc de lămâie şi 250 g suc de portocale
- 500 g zahăr
- 6 cm ghimbir
- 4-5 crenguţe de mentă
- coaja de la 2 lămâi şi 2 portocale (dacă sunt biologice)

Mod de preparare:

1. Amestecăm sucul proaspăt de lămâie şi portocala cu zahărul, ghimbirul ras şi coaja de portocală şi lămâie.
2. Le punem într-o crăticioară, pe foc foarte mic, iar în momentul în care siropul începe să fiarbă, îl mai lăsăm încă 5 minute pe foc, după care îl dăm la o parte, adăugăm menta, îl acoperim cu un capac şi îl lăsăm să se răcească.
3. După ce s-a răcit, îl strecurăm într-o casoletă de plastic, pe care o băgăm în congelator. Siropul nu se va congela, ci va deveni cremos.
4. Când doriţi să serviţi o limonadă proaspătă, dizolvaţi 2 linguri de sirop în apă minerală sau plată, adăugaţi câteva cuburi de gheaţă şi serviţi.
5. Îl puteţi face numai din suc de lămâie sau de portocală, iar dacă nu aveţi ghimbir la dispoziţie, îl puteţi exclude.

Suc de soc

În afară de gustul delicios, este recomandat şi în tratamentele naturiste, fiind benefic pentru afecţiuni renale, gripă, constipaţie, răceală, obezitate.

Ingrediente:

- 5-6 flori de soc (depinde cât sunt de mari)
- 4 lămâi potrivite
- 1 kg zahăr
- 10 l apă
- 1 cubuleţ drojdie de bere

Mod de preparare:

1. Se pun toate ingredientele într-un borcan mare, se amestecă şi se strânge bine capacul.
2. Se lasă timp de aproximativ şapte zile (în funcţie de temperatura de afară), din când în când se mai deschide capacul şi se amestecă conţinutul.
3. Când este gata, se strecoară şi se păstrează în frigider, la rece.

Suc proaspăt de ghimbir

Ingrediente:

- 1 l apă plată
- 1 lingură de ghimbir proaspăt (ras pe răzătoarea mică)
- 3 linguri miere de albine
- 1 măr
- 1 portocală
- 1 mandarină
- 1 lămâie

Mod de preparare:

1. Spălăm mărul, îndepărtăm căsuţa cu sâmburi şi aşa cu coajă, îl tăiem cuburi.
2. Citricele le curăţăm de coajă şi le feliem.
3. Punem într-un blender fructele, mierea, ghimbirul şi apa.
4. Mixăm bine amestecul, aproximativ 2-3minute, după care îl trecem printr-o sită şi obţinem un suc extrem de parfumat, puternic picant şi cu efecte terapeutice extraordinare.

Dicţionar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinităţi, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheikh Uthaymin afirmă că însuşi numele «Allah» indică toate celelalte Nume perfecte, precum şi măreţele Atribute (ale căror număr nu ne este cunoscut nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinităţii, împreună cu negarea opoziţiilor acestora. Atributele Divinităţii sunt atributele perfecţiunii. Numele şi Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala nu au nicio imperfecţiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah – Cel mai Glorios, Preaînaltul

Allahu Alam, Allah ştie cel mai bine

Aid Al-Adha, Sărbătoarea Sacrificiului, cea mai mare sărbătoare Islamică

Aid Al-Fitr, sărbătoare ce marchează sfârşitul Postului lunii Ramadan, fiind în primele trei zile ale lunii Shawwal

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunţă după ce menţionăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail) etc.

Alhamdulilleh, mulţumiri lui Allah

Al-Wisal, a lega mai multe zile unele după altele, fără întrerupere, atunci când se ţine post

Amin, suplicaţie (dua), însemnând „O, Allah, răspunde la ceea ce s-a spus". De obicei, este rostit cu voce tare în Rugăciuni

Ansari, termen islamic pentru «ajutoare». El derivă de la locuitorii oraşului Medina, care l-au ajutat pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, şi pe muhajerini (emigranţi), la sosirea în oraş

At-Tashrik, cele trei zile după Sărbătoarea Sacrificiului

Bakhur, îl găsim în două feluri: sub formă de parfum şi sub forma unor micuţe bucăţele de lemn, care se folosesc la parfumarea hainelor şi a locuinţelor

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhikr, pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala

Dhimmi, evreii şi creştinii care trăiesc sub protecţia musulmanilor, într-un stat musulman

Dhul Hijja, a douăsprezecea lună a calendarului Islamic, luna în care se efectuează Pelerinajul la Mecca

Dua, suplicaţie, Rugăciune personală, adresată lui Allah subhanahu wa ta'ala

Fajr, prima dintre cele cinci Rugăciuni obligatorii; este Rugăciunea de dinainte de răsăritul Soarelui

Farsakh, unitate de măsură pentru distanţă

Fatwa, verdict juridic, în conformitate cu legea Islamică. Un savant sau un grup de savanţi emite o «fatwa» atunci când el/ei ajung la un verdict privind o problemă şi apoi urmaşii lor vor respecta verdictul dat de aceştia

Fiqh, interpretarea şi înţelegerea legilor Islamice (Sharia)

Ghusl, abluţiunea cea mare, îmbăierea generală (după întreţinerea de relaţii intime, după terminarea perioadei de menstruaţie etc.)

Gharib, hadith cu un singur şir de relatatori

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă *relatare*, *spuse*, *discurs*; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, şi modalitatea în care el s-a comportat în anumite situaţii

Hasan, bun, acceptabil; utilizat pentru a indica autenticitatea unor relatări în hadith.

Hasira, covoraş din rogojină de stuf

Hijra, migraţie; se referă la migraţia Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, de la Mecca la Medina. Această călătorie a avut loc în al doisprezecelea an al misiunii sale (622 e.n.). Acesta este începutul calendarului musulman. Din punct de vedere Islamic, cuvântul *Hijra* se referă la părăsirea locului, din mijlocul unei ţări sau a unor oameni necredincioşi, având ca scop mersul într-o ţară Islamică. Cu alte cuvinte, lăsarea modului rău de viaţă, pentru o viaţă Islamică

Iftar, întreruperea Postului. Musulmanii încep să mănânce după apusul Soarelui, în timpul lunii Ramadan

Imam, persoană care conduce o congregaţiune (jamaa) în Rugăciune; liderul musulmanilor în Rugăciune, care conduce moscheea

InshaAllah, numai dacă Allah voieşte

Jahiliyya, perioada preislamică

Janaba, stare de impuritate majoră

Jazak Allahu Khair, plural **Jazakom Allahu Khairan**, cea mai bună şi cea mai frumoasă expresie, atunci când un musulman mulţumeşte altor musulmani, însemnând „Fie ca Allah să vă răsplătească cu mult bine!”

Jihad, lupta sfântă, pe Calea lui Allah subhanahu wa ta’ala; folosirea tuturor energiilor şi resurselor, pentru a urma sistemul Islamic de viaţă, cu scopul de a obţine favoarea lui Allah Preaînaltul. În prima sa fază, un musulman învaţă să-şi controleze propriile sale dorinţe şi intenţiile rele. Acest jihad este înăuntrul fiinţei şi este baza jihad-ului profund, adică aducerea „Maruf” (dreptăţii) şi înlăturarea „Munkar” (răului) din viaţă şi din societate

Khol, negreală pentru ochi

Makruh, fapte neplăcute, menţionate în Coran şi în Sunna

Mall addir, sadaqa

Marfu', hadith cu şir întrerupt de relatatori

Mu'edhin, cel care face chemarea la Rugăciune

Mudd, unitate de măsură pentru volum, reprezentând cantitatea pe care o cuprinde un om cu ambele mâini făcute căuş

Mursal, hadith relatat în mod direct de succesorii Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam

Musnad, provine din cuvântul *isnad,* ce înseamnă *lanţul relatatorilor*

Mustahab, o formă recomandată de adoraţie sau de acţiune. Făcând o activitate mustahab, musulmanul va fi recompensat de Allah subhanahu wa ta'ala, iar dacă nu face o activitate mustahab, nu va fi considerat păcat; de exemplu, citirea zilnică a Coranului

Mu'takif, persoana care efectuează Itikaf

Qadr, predestinare, destin

Quraish, numele tribului din care a făcut parte Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulţumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulţumit de ei/ele

Sa'a, unitate de măsură pentru volum, egală cu 4 mud

Sadaqa, caritate

Sahih, autentic (şirul celor mai veridici relatatori), corect

Salat Aid, Rugăciune de sărbătoare

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunţarea numelui Profetului Mohammed

Sheikh, bătrân respectabil, savant

Siwak, bucăţică din creanga unui arbore special, folosită de musulmani pentru curăţarea dinţilor

Suhur, masa servită înainte de revărsatul zorilor, în cursul lunii Ramadan

Sunan, culegere de ahadith

Sunna, viaţa şi tradiţia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Tăfsir, explicaţii asupra versetelor din Coran

Umma, o comunitate sau un popor. Termenul este folosit cu referire la comunitatea de credincioşi musulmani din întreaga lume, deoarece aceştia sunt fraţi şi surori în Islam

Umra, ritual Islamic opţional, care se desfăşoară la Mecca, în orice moment al anului

Zandiqah, ipocrit

Witr, ultima Rugăciune din timpul nopţii, care conţine un număr impar de rakaat

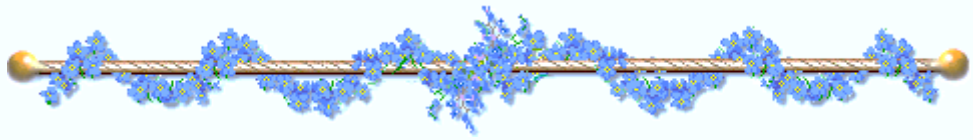

Reguli transliterare

ا scris (în funcţie de semn) - e - cu fetha, - i - cu kesra, - u - cu damma, iar atunci când este folosit ca vocală prelungită, scris - aa

ب scris - b - normal
ت scris - t - normal
ث scris - th - normal, subliniat
ج (cu sukun) scris - j - normal
ج (cu kesra) scris - gi
ج (cu fetha) scris - ge
ج (cu damma) scris - giu
ح scris - **h** - gros (bold)
خ scris - kh - normal, subliniat
د scris - d - normal
ذ scris - dh - normal, subliniat
ر scris - r - normal
ز scris - z - normal
س scris - s - normal
ش scris - ş - normal
ص scris - **s** - gros (bold)
ض scris - **d** - gros (bold)
ط scris - **t** - gros (bold)
ظ scris - **dh** - gros (bold), subliniat
ع (cu sukun) scris - **‘a** - gros (bold)
ع (cu fetha) scris - **‘aa** - gros (bold)
ع (cu damma) scris - **‘au** - gros (bold)
غ scris - gh - normal, subliniat

ف scris - f - normal

ق scris - **q** - gros (bold)

ك scris - k - normal

ل scris - l – normal

م scris - m - normal

ن scris - n - normal

ه ـهـه scris - h - normal

ة la sfârşitul cuvântului, scris - h - normal

و vocală prelungită, scris - uu sau w - normal

ي vocală prelungită, scris - y sau ii - normal, şi dacă are şedde, se scrie **yy**

ء scris - ‘ - apostrof simplu - oprire bruscă

(**Atenţie!** Litera «**e**» - care apare în transliterare, este un **„e” “DESCHIS”** - aproape de litera a, iar regulile de transliterare sunt **numai** pentru versetele din Coran; a nu se confunda această transliterare a literelor arabe în limba română, cu transliterarea în limba engleză)

SURAT AL-BAQARA

(Medinită [87]; 286 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

O, voi, cei care credeţi!
Intraţi în Islam pe deplin şi nu urmaţi paşii
lui Sheitan, căci el vă este duşman învederat!
Iar dacă vă veţi mai abate [de la Islam],
după ce v-au venit semnele cele limpezi,
atunci să ştiţi că Allah este Atotputernic,
Înţelept [Aziz, Hakim]!
Ce altceva aşteaptă ei decât ca Allah să vină
la ei în umbre de nouri şi [să vină] Îngerii,
şi ca soarta să le fie hotărâtă?
Căci la Allah se întorc [toate] lucrurile
[pentru ca El să hotărască].

Jazakom Allahu Khairan

ANNISA
Special
Luna Ramadan